

Grosuplje (centrala)
 SP 908
 GROSUPELJSKI ODM.
 2000

352(497.4 Grosuplje)

120000102,12

KNJIZNICA GROSUPLJE

**VESEL
 BOŽIC
 SREČNO
 2001**

center d.o.o.

CYCLES ŠKERLJ

IV/20, Grosuplje
 Tel.: 01/7861 875, 01/7871 482
 GSM: 041/668 788

**Motvoz in Platno d.d. Grosuplje,
 osemdeseto obletnico zanamovali
 z veliko investicijo in z obiskom
 predsednika države**

10. MISS-ov večer

**V spomin na
 Franceta Prešerna**

**Uspesno delo košarkarskega
 kluba Grosuplje**

GROSUPLJE

10 let z vami
Sport

*Hvala za zaupanje in srečno 2001
 srečno 2001*

**O
 D
 M
 E
 V
 I**

Glasilo
 prebivalcev
 občine
 Grosuplje

Letnik XXXV
 številka 12
 december
 2000

9 771580 091009

O
G
L
A
S
I

GUMA
GROSUPLJE

**PRODAJNI
CENTER**

VELIKI BOŽIČNO NOVOLETNI SEJEM!

01/ 786 20 92

Vesel Božič!

- UMETNE JELKE OD 350 SIT DALJE
- NOVOLETNI OKRASKI
- ADVENTNI VENČKI
- NOVOLETNE NOTRANJE IN ZUNANJE LUČKE
- IZBIRA SVILENEGA CVETJA
- TEKSTILNI IZDELKI PO SUPER NIZKIH CENAH
- MOTORNOLJA IN MASTI
- AKUMULATORJI BARTOG

ODPRTO: 7.00 - 19.00, ob sobotah 7.00 - 13.00

**ZA ZAMUDNIKE ŠE VEDNO NA ZALOGI
ZIMSKI AVTOPLAŠČI PO UGODNI CENI!**

EPG 1956
instalacije

d.o.o., CESTA NA KRKO 9, 1290 GROSUPLJE
Tel.: 01/786 26 22; 786 36 20
Fax: 01/786 46 21

INSTALACIJE • TRGOVINA • INŽENIRING • SERVIS

STORITVE

- Elektroinstalacije od projekta do izvedbe za vse vrste objektov, po konkurenčnih cenah, zahtevajte naše ponudbe;
- meritve instalacij in izdaja atestov za obratovalnice in proizvodne obrate;
- vzdrževanje instalacij in naprav na objektih, opravljamo redne in pogodbene servise;
- izvajamo računalniške mreže z dobavo in montažo opreme v sodelovanju z vodilnimi podjetji;
- naša ključavničarska delavnica vam izdelava vse vrste kovinskih delov, potrebnih pri montažah, razno kovinsko opremo, elektro omare in pulte po naročilu.

TRGOVINA

- Naša nova ponudba je urejena specializirana discontna trgovina za elektroinstalacije namenjena elektroinstalaterjem, vzdrževalcem, samograditeljem, gospodinjstvom;
- v trgovini izvajamo strokovno brezplačno svetovanje;
- izvajamo kataloško prodajo znanih proizvajalcev gospodinjskih strojev in aparatov;
- na željo stranke izvršimo dostavo na dom, izvedemo priklop; brezplačno odpeljemo zamenjani izdelek.

EL TEHNIKA

JOŽE AHLIN s.p.

Kolodvorska 1, Grosuplje, tel. & faks: 01 787-14-51

NOVOLETNI POPUST 10 %

AVDIO-VIDEO TEHNIKA

SONY

ODSLEJ SPET LAHKO
KUPUJETE NA ODLOŽENO
PLACILO S ČEKI

POOBlašČeni ZASTOPNIK

BELA TEHNIKA IN
GOSPODINJSKI APARATI
POTROŠNOKOM NAJBOLJ
ZNANE IN PRILJUBLJENE
ZNAMKE

tehnounion d.d.

Candy

PONOVNO V TRGOVINI

NOVO

RAČUNALNIKI
IN VSA
RAČUNALNIŠKA OPREMA

**NUDIMO VAM TUDI
MOŽNOST NAKUPA IN
PRIKLOPA**

debitel

**Z NOVOLETNIM SREČNO!
VAS PRIČAKUJEMO V
TRGOVINI**

EL TEHNIKA

KOZMETIČNI SALON S. Glavan

Brinje 1/47, 1290 Grosuplje
tel.: 01/ 7862-132

Vesele božične praznike in uspešno Novo leto 2001!

Cenjenim strankam se zahvaljujemo za izkazano zaupanje.

**Z darilnim bonom za vse vrste kozmetične nege
lahko ob praznikih razveselite svoje najdražje.**

Čas daril

Iz strogo brezupnih virov smo spet izbrskali posebno novico.

Izvedeli smo, da je Velikoupejski Lisjak bogato obdaril poredniški odbor Eho cajngov s sodobnim "lojtnikom" za prevoz prazne slame.

Iz zimske pravljice

mi laski na koncu. Kadar ni bilo preveč snega, je v naslednjih dneh "prišel tudi Miklavž z Zavrha", ko sta jo krstna boba Pavla in sorodnica Roza primahali kar čez Zavrh in mimo Cegelnice.

Decemberski čas je bil tudi čas, ko so po vasi žalostno cvlili pujski. Najpoznejše en teden prej je bilo treba nabrati primerne maklenove šibe, jih obeliti, zvezati skupaj in jih na pečici nad zidanim štedilnikom posušiti. Zadnji dan pred kolinami pa smo jih še posebej zbrusili s koščki stekla in drobnoposutim smrkovim papirjem. Otroci smo morali nato nalupiti zvrhano skodelico česna. Kljub temu, da tega dela nismo bili preveč veseli, je bil vonj po prihajajočih radostih premočan, da bi se mu lahko upirali. Mama in stara mama pa sta kuhali ješprenj in proseno kašo.

Zjutraj, ko je prišel mesar, je bilo treba brž poklicati še vsaj tri močnejše sosede, da so prišli pujsa držat. Če so nam dovolili, da smo držali za rep, je bilo na račun tega vedno veliko veselja. Domači mesarji so bili takšni ljudje, da so se radi med delom pohecali. Še posebej radi pa smo otroci pomagali pri mesenih klobasah, nekoliko manj pa zvečer, ko je bilo treba na roke razrezati špeh. Ko smo ga drugi dan scvrl v mast, je mama pripravila po posodah kolone za sosede in sorodstvo. In ker so to počeli tudi pri drugih hišah, smo dobro vedeli, kakšen bo vsaj en obrok hrane na dan v naslednjih dveh mesecih – najprej godlja s krompirjem v obliki, nato so prišle na vrsto šele krvavice in zelje, tlačanka, vmes še kakšna juha z zelenjavo in z na pol prekajeno kostjo ali pa žolca. Tisto zgodbo o močniku z meseno klobaso na dnu, ki jo je na koncu požrl sosedov maček, pa smo slišali kar velikokrat, saj so klobase vložili v mast ali olje za delo pri poletni žetvi ali mlačvi.

V začetku šestdesetih let so bile zime dokaj ostre in veliko snega je našulo. Oče nam je napravil sani, čez nekaj let pa sem dobil še smuči iz jesenovega lesa, ki jih je stric Jože obdelal v mizarški delavnici. Sankali in smučali smo se kar za hišo - v Dolini smo rekli. Včasih smo se podali na sredo vasi, kjer je nekoliko več klancev, vendar je moralo biti doma vse lepo dogovorjeno – od kdaj do kdaj, "pazite kaj boste počeli" in podobno. Kakšno leto pozneje smo jo že mahnili proti boštanjskem hribu ali

na nasprotno stran vasi v Grič. Ko smo že malo bolj znali vijugati s smučmi, smo se lahko podali tudi na vrh Lobčka.

Pozimi so se v naših krajih špili tudi zobotrebci. Čeprav zaslužek ni bil bog ve kako velik, so nam zato le lahko kupili kakšen del obleke. Že pred začetkom zime smo šli s starši in pomagali vlačiti leskove palice iz grmovja na kup, ki smo jih nato zunaj pokrili s smrekovi vejami, da se ne bi preveč izsušile. Oče je spotoma odsekal še kakšno primerno lesko, gaber ali akacijo za držala vilam, lopatam in podobnemu orodju. Sem ter tja se je lotil pletenja košar, predvsem korb in cambah, zraven pa še vsaj ene manjše košare, ki smo jo nato otroci imeli za pobiranje jabolk čez poletje in za krompir.

Ko je zapadlo več snega, so se zobotrebčarji zbirali enkrat pri enem, drugi pri drugem. Rezanja zobotrebcev so bile bolj večje ženske roke. Ta čas je oče krmil živino, nažagal leskove panjčke in jih pomagal sekati na drvca, eden od nas treh pa je bil skoraj vedno z njim. Hišno mizo, ki je običajno stala pod bogkovim kotom, so prenesli bližje k peči. Pod nogami zobotrebčark so se nabirali kupčki obrezin, ki so v naših neznanih letih postale tiste igrače, s katerimi smo ustvarjali cele pokrajine, gradove in podobne stvaritve. Ko smo znali šteti do dvajset, so nam dali za nalog, da smo preštevali zobotrebce za butarice. Čez nekaj let pa smo lahko nažagali že panjčke – seveda nas je morala žaga v rokah prej ubogati.

Kakšna dva tedna pred božičem smo šli v gozd po mah in smrekco, da smo lahko že dan pred svetim večerom postavili v bogkovem kotu jaslice in božično drevo na široki polici bližnjega okna. Popoldne pred svetim večerom smo pospravili vso hišo in poribati lesene deske. Zvečer, ko se je spuščal mrak, smo najprej pokadili in poskropili z žegnano vodo gospodarska poslopja, živino in na koncu tudi vse v hiši. Potem smo prižgali svečko ali dve ob jasliah in poklekali na zdevčkah, na peči in ob klopi okoli peči. Molili smo vse tri dele rožnega venca. Na koncu je stara mati Taja dodala: "Pa še za Ivana in za Lojzeta, za Grezotovega ata in za vse, ki počivajo neznano kje!" Takrat je tudi molitev tiho zaječala...

Na božični večer je po vaseh vladal mir. Še pasjega laježa ni bilo slišati. Okna

po hišah so bila razsvetljena. Dobre pol ure pred polnočjo so ljudje skoraj nemo odhajali z baklami in majhnimi žepnimi svetilkami k polnočnici. Le stisk roke in "vesel božič" je krožil med srečujočimi se. Kar nekaj let sem čakal, da bi šel k polnočnici, okoli enajste ure pa sem zaspal. Uspelo mi je šele, ko sem začel hoditi v grosupeljsko šolo. Presenečenja, ki nam jih je pripravil gospod župnik v domiselno in tehnično dovršenih jaslicah ter bogati okrasitvi cerkve, so bila popolna za otroško domišljijo.

Mize med prazniki niso bile prav bogato obložene, a se je vsako leto znašla na njej rožičeva potica, pečeni štrukeljci z rozinami ali nekaj podobnega. Med tednom je mama pekla kruh v pečici zidanega štedilnika, za praznike pa so se kruh, potica in "tičke" skupaj pekli v krušni peči. Skorja je bila zlatorjavo započena, vse pa je bilo na vrhu pokrižano.

Na božični dan doma nismo delali, pa čeprav je praznik padel sredi tedna. Odpraviti je bilo treba le živino. Podobno smo praznovali Štefanovo, saj ima mama tega dne tudi god. Veseli božični dnevi pa so si še kar sledili. Na tepeži dan smo otroci imeli pravico, da smo natepli starejše za njihove pregrehe. S tanko šibo smo najprej začeli doma, nato smo šli od hiše do hiše in tepežkali starejše, ki so se lahko odkupili s tem, da so nam dali posebej pečeno in oblikovan kruh – tičke.

Po molitvi rožnega venca in večerji so nam na silvestrovo dovolili, da smo odšli ven za kakšno urico in se povsili v vrstniki. Navadno smo se zbrali pod kakšnim razsvetljenim oknom ali lučjo pod strešnim napuščem in se pogovarjali o vsakdanjih pa tudi o prazničnih rečeh. Kadar so bile noči nekoliko bolj jasne, smo se brž zapodili, se lovili, kepali, se metali v sneg ter sem in tja kakšnega oribali.

Kmalu po novem letu pa so nas močno pritegnili tisti marcipanovi sladkorčki na "krispanu". Nekaj si je bilo treba izmisliti. Iz leskovih palic smo odrezali sladkorčkom enako dolge panjčke, jih obdelali na štiri vogale, iz smrekce odvili bombon in nazaj porinili leskov nadomestek. Starši so to kmalu opazili, a nas niso preveč karali, saj se je po treh kraljih smrekca že močno osipala in smo jo podrli. Jaslice in božično veselje pa so ostali vse do svečnice, ko so blagi sončni žarki že začeli prebujati ljudi in naravo k novemu življenju.

Resnično! Teh pravljic, ki smo jih zares doživeli, nam ne more ukrasti nihče.

Jože Miklič

Glasilo prebivalcev občine Grosuplje

Ustanovitelj časopisa:
Občinski svet občine Grosuplje

Odgovorni urednik:
Jože Miklič
tel. popoldne 786-07-22,
786-07-21
GSM 041-982-233
e-mail: jozem@siol.net

Uredniški odbor:
Jakob Müller, Barbara Pance,
Janez Pintar, mag. Tatjana Skubic,
Vera Šparovec, Matjaž Trontelj

Naslov uredništva:
Grosuplje, Kolodvorska 2
(tajništvo občine, tel. 786-12-11)

Lektoriranje:
Marija Samec

Oblikovanje in fotografije:
Jože Miklič

COBISS-ID:
61148160
ISSN
1580-0911

Računalniška priprava:
Enja s.p., Na Herši 7, Ljubljana

Tisk:
PARTNER GRAF d.o.o.
Kolodvorska 2, 1290 Grosuplje

Po potrdilu o vpisu v evidenco javnih glasil št. 5/4-03-754/95-42 z dne 8. maja 1995 je interni časopis "Grosupeljski odmevi" vpisan pri Uradu Vlade za informiranje pod zaporedno številko 1255. Na podlagi Zakona o davku na dodano vrednost (Ur. list RS št. 89/98) spada časopis med izdelke, za katere se obračunava davek na dodano vrednost po stopnji 8%. Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 4.850 izvodov in ga prejema vsa gospodinjstva v občini brezplačno.

Prispevke ZA JANUARSKO-FEBRUARSKO ŠTEVILKO JE TREBA ODDATI DO PONEDELJKA, 5. FEBRUARJA 2001.)

Nenaročenih besedil, fotografij in drugih gradiv za objavo ne vračamo. Nepodpisanih in oddanih prispevkov po datumu za oddajo ne objavljamo. Sporočila, ki se nanašajo na kritiko katerekoli pravne ali fizične osebe in posega v področje, kjer bi lahko prišlo do sporov po Zakonu o javnih glasilih, je treba oddati na papirju z lastnoročnim podpisom in polnim naslovom, za pravne osebe pa mora biti dodan še žig. V skladu s programsko zasnovano in uredniško politiko si pridržujemo pravico do krajšanja besedil.

OGLASNO TRŽENJE:
Pravne osebe:
z naročilnico

Fizične osebe:
plačilo po računu

Cene oglasov so bile potrjene na občinskem svetu in objavljene v Grosupeljskih odmevih št. 11 / 1999. Stopnja davka na dodano vrednost od oglasov je 19%.

Vse oglase, ki bodo izdelani v digitalni obliki in so predhodno do roka dogovorjene velikosti, je treba oddati v EPS ali TIF zapisu (300 pik/palec za barve v CMYK razsvetlitvi) na domači naslov odgovornega urednika oziroma na elektronsko pošto enja@moj.net najpozneje štiri dneve po roku za oddajo ostalega gradiva.

Za oglase, predstavljene članke in zahvale je poleg polnega naslova potrebno navesti tudi davčno številko naročnika. Zahvale, ki ne bodo imele polnega naslova naročnika, ne bodo objavljene.

Poredniški odbor pa je sklenil, da mu ne bo ostal dolžan. Podaril mu bo mlatilnico, saj je iz rebalansa prejel toliko dodatnih virov, da bo poleg mlatilnice lahko kupil še več loparjev za razsipanje plev po internetu.

Jože Zagraški – zamestje Mlatičevega

Iz uredniškega koša

Leto se izteka in ker radi ob takšnih priložnostih naredimo obračune na različnih področjih življenja in dela, naredimo to tudi v zvezi z Grosupeljskimi odmevi.

Že v januarsko-februarski številki smo vas obvestili, da želimo uvesti nekaj novosti v zvezi s časopisom. Pod naslovom Grosupeljski odmevi v letu 2000 - Ali so lahko tudi boljši? smo že v podnaslovu nekako skeptično zapisali: Bo razmišljanje ostalo le pri željah? In točno to se je zgodilo. Občinske službe so oddano poročilo in predlog novosti poslane na občinski svet pod točko razno, le-ta pa ga je pri obilici drugega dela popolnoma spregledal.

Če se predlogov še spomnite, spoštovani bralci, lahko ugotovite, da niso bili za lase privlečeni in da bi jih z manjšimi popravki lahko optimalno uresničili. V zvezi s tem naj dodamo, da konceptualno še vedno delamo v skladu s sprejeto programsko zasnovano. Uredniški odbor se redno sestaja pred izdajo vsake številke časopisa in sproti načrtuje delo v prihodnje. Pri delu smo zelo veseli prizadevnih in dokaj stalnih dopisovalcev. Verjetno se boste tudi spomnili, ko smo naprošali nekatere, ki se še niso predstavili v našem časopisu. Odzivi so bili presenetljivo veliki. Bili pa so tudi takšni, ki so obljubili, pa so potem na obljubo pozabili, drugi so se pojavljali le z izletov in veselici, tretji le takrat, ko so se posebej predstavili pred sprejemanjem občinskega proračuna oziroma rebalansa, četrti so samo kritizirali, peti...

Zanimivo je bilo pridobivanje informacij s strani občine in drugih upravnih služb. Če odstejemo dokaj pogosta zamujanja z oddajo gradiva, posredujemo kar precej informacij. Nekajkrat smo poskušali prebuditi tudi precej zaspana posamezna področja v občini Grosuplje (kultura, turizem, razvoj podeželja, prostorsko planiranje, različni razvojni programi, regionalizacija...) s pripombami, komentarji in s satiro, a "grosupeljska karavana gre naprej". Zato smo še posebej veseli, da nekaterim ni uspelo objaviti "kukavičjih jajc".

Posebej "aktivno sodelovanje" je pokazal tudi župan, a ker ste podobno zgodbo slišali že lansko leto, jo je odveč na široko ponavljati. Zanimivo je le to, da sem s strani občine po elektronski pošti 10. novembra 2000 prejel obvestilo "...da so iz naslova izdaje občinskega časopisa, porabljeni že vsa sredstva, planirana v proračunu (vključno z rebalansom)...", ob prejemu gradiva za Proračun občine Grosuplje za leto 2001 pa je bila nato z istimi izhodišči prikazana 82% poraba pod stolpcem indeksa realizacije z 31. 10. 2000. Odveč pa ne bo podatek, da naj bi predvideni stroški za objavo v drugih medijih narasli za več kot 23% in bodo kmalu dosegli višino stroškov občinskega časopisa. Za občinski časopis pa stroški povišanja niso predvideni, čeprav so se na primer poštna storitve že 1. 12. 2000 podražile za 19 %, da o drugih podražitvah, ki se bodo zgodile še med letom 2001, niti ne govorimo.

Pri tem je treba še posebej poudariti, da so poleg zakonsko obveznih objav v Odmevih, brezplačno objavljena vsa nekomercialna obvestila, prispevki različnih društev in drugih javnih ustanov v občini. Zgodba seveda še nima konca in tudi mi še ne mečemo puške v koruzo. Nasprotno! Trdo bomo garali v naslednjem letu in z dobršno mero ostrine utirali pot RESNICI. Zato vas še naprej vabimo, spoštovani bralci, k sodelovanju. Upamo le, da metode diskvalifikacij ne bodo postale praksa tudi bodočega pomeumljanja v občini in da bo odslej manj težav z denarji, saj verjamemo in zaupamo v prijazno Grosuplje.

odgovorni urednik Jože Miklič

23. seja Občinskega sveta

Občina bo prodala Brinjski grad

Pred začetkom seje je župan J. Lešnjak predstavil tri nove vodstvene sodelavke: **Jelko Kogovšek**, vodjo Urada za gospodarstvo in družbene zadeve, **Sandro Fatur**, vodjo Urada za prostor, in **Eriko Radi Podobnik**, vodjo Urada za splošne zadeve.

Gradnja novega bloka

na Mrzlih njivah v smeri že obstoječih blokov na Kersnikovi. Blok naj bi bil po predloženem osnutku vsaj za eno nadstropje nižji od že obstoječih. Ker je predvidena 5 m široka cestna povezava na Taborsko s po 1 m širokim hodnikom za pešce na vsaki strani, obsega območje tudi nekatere parcele z individualnimi hišami. Ustno pa sta župan in voditeljica Urada za prostor navajala veliko bolj prijazne podatke: o socialnih in neprofitnih stanovanjih, s t. i. varovanimi stanovanji v pritličju, namenjenimi za ostarele, pa tudi o drugi kletni etaži, namenjeni za garaže stanovančev sosednjih blokov. Svet je sklenil dati osnutek zazidalnega načrta v javno razgrnitev.

Blok tik ob šoli Brinje?

Poročali smo že o možnosti, da se ob cesti pred šolo Brinje zgradi 12-stanovanjski blok. Lokacijska dokumentacija zanj je bila – tako je povedala nova voditeljica Urada za prostor – izdana junija letos. Zdaj občinska uprava zaradi nevarnosti gradnje, odločitev je namreč v rokah Upravne enote, predlaga, da se zemljišče od investitorja odkupi ali da se mu da v zameno kako drugo zemljišče. **J. Dolinšek** (SLS+SKD) je v zvezi s podatkom o dokumentaciji postavil vprašanje o odgovornosti občinske uprave, svet pa je z veliko večino predlog o pridobitvi "vročega" zemljišča zavrnil.

Ukinitev javnega dobra na Cikavi.

Na področju avtocestnega priključka na Cikavi naj bi se gradila velika bencinska črpalka, zato želi občina ukiniti status javno dobro (javne poti) osmim parcelam in jih odtujiti, tj. prodati. Ugovarjal je **P. Štrubelj** (SLS+SKD), ker javna razgrnitev lokacijskega načrta še ni

zaključena, **J. Dolinšek** (SLS+SKD) pa je zahteval, da se pridobi tudi mnenje krajevne skupnosti. Zato je večina v svetu predlog o prodaji zavrnila.

Občinsko parkirišče v lasti privatnika.

Blizu nove obrtne cone Benat ima občina 13 000 m² zazidljivih zemljišč, ki jih želi prodati podjetniku Kastelcu. Kastelec namerava svojo deponijo avtomobilov preseliti na zemljišče Eurotransa poleg Black&Deckerja, na področju stare lokacije in sosednjih zemljišč pa urediti parkirišča, po izjavah župana za tovornjake avtoprevoznikov iz grosupeljske občine. **B. Gabrijel** (LDS) je kot prometno in okoljsko primernejšo lokacijo predlagal kako področje ob avtocesti. Po mnenju **B. Predaliča** (SDS) mora občina, če hoče poskrbeti za kamionarje, obdržati svoj lastninski delež. **P. Štrubelj** in **R. Rome** (oba SLS+SKD) sta opozorila na za parkirišča ugodno in neizkoriščeno področje v bližini predvidene bencinske črpalke na Cikavi. Ob glasovanju je velika večina svetnikov in svetnic županov predlog zavrnila.

Gradiček se naj proda.

Ob Gradičku ob Ljubljanski cesti, ki se stanovanjsko sicer vse bolj prazni, nima pa dovolj funkcionalnega zemljišča, bi bilo treba dokupiti 1300 m² ali pa ga prodati. Lastnika sosednjih zemljišč sta postavila ceno 200 DEM za m². **B. Predalič** (SDS) je predlagal, naj Gradiček ostane v občinski lasti, z lastnikom zemljišča pa naj se poskuša sporazumeti o nižji ceni. Toda **V. Šparovec** (SDS) je izjavila, da kakega kulturnega ali drugega programa za Gradiček ni, sama stavba pa da je vreča brez dna. Dr. **J. Mervič** (SDS) je Gradiček označil kot podrtijo in predlagal odprodati prostore stanovanjem. S prodajo sta se strinjala tudi **F. Štibernik** in **B. Gabrijel** (oba LDS). **B. Predalič** (SDS) je sicer ponovno svaril in predlagal odlog, toda županov predlog o prodaji je bil sprejet s 6 glasovi za in dvema proti, večina prisotnih članov in članic pa se je glasovanja vzdržala.

J. Müller

Nadaljevanje nedokončane seje Občinskega sveta - 6. decembra

Razrešitev dveh članov Sveta

Grosuplje – mesto.

Na pobudo Občinske turistične zveze in Krajevne skupnosti je svet razpravljal o predlogu, da parlament naselju Grosuplje podeli naziv mesto. Po zakonu o lokalni samoupravi lahko naselje pridobi status mesta, če ima urejeno osnovno infrastrukturo, vsaj 3000 prebivalcev in če ima vlogo upravnega središča. Grosuplje vse te pogoje izpolnjuje. Po krajši razpravi, v kateri so sodelovali med drugimi tudi dr. **M. Kranjc** (LDS), ki je želel, da bi Grosuplje ne samo bilo razglašeno za mesto, ampak da bi po svojih kulturnih dejavnostih in po svojih javnih površinah (sprehajališčih, igriščih, parku) to tudi dejansko čim prej postalo, **A. Likovič** (SDS), ki se je vprašala, ali ne bo sprememba statusa pomenila za prebivalce dodatne davčne obveznosti, saj bo mestne standarde seveda potrebno plačevati, in **M. Šircelj** (neodvisni), ki je menil, da se je v zadnjih desetih letih pogosto poudarjala podeželska naravnost, ob viziji mesta pa bi bilo potrebno začeti urejati upravno-poslovno jedro naselja – je svet predlog za začetek postopka sprejel.

Financiranje političnih strank.

Večina v svetu (SDS in SLS+SKD) je potrdila pred časom že sprejeti sklep, da dobijo stranke za vsak glas, dobljen na volitvah, po šestdeset tolarjev. Župan sklepa do zdaj ni hotel izvesti, ker meni, da ni v skladu z zakonom. Po izglasovanju je župan napovedal, da bo uresničitev spornega sklepa zadržal do odločitve pristojnega sodišča.

Razrešitev dveh članov sveta.

Večina v svetu je po ostrem posnjevanju svojega glasu izglasovala razrešitev **M. Šircelja** in **J. Koširja** kot članov občinskega sveta, oba izvoljena na listi SDS, zdaj pa neodvisna, in sicer z utemeljitvijo, da sta pred volitvami 1998 podpisala nepreklicno izjavo, da bosta odstopila, če bi nehala biti člana SDS. **M. Šircelj** je pred glasovanjem ponovno izjavil, da lahko podpis take izjave kadar koli prekliče, saj zakon predivdeva samo odstop, ne razrešitev

izvoljenega političnega predstavnika, o podpisu **J. Koširja** pa je dejal, da je falsifikat, s čimer da se zdaj ukvarja odvetniška hiša Čeferin. Pred glasovanjem sta oba prizadeta in vsi člani ter članice svetniških skupin LDS in ZLSD zapustili sejno dvorano. Razrešena svetnika imata pravico zasebne pritožbe na sodišče, direktor občinske uprave pa je napovedal, da bo tudi občina pravno spodbijala sklep.

V nadaljevanju je občinski svet izvolil oz. imenoval predstavnike občine v svet ali odbore raznih javnih ustanov. Tako so v svet VVZ Kekec imenovani **Daniel Čakš**, **Irena Kogovšek** in **Janez Pintar**, v svet Zdravstvenega doma Grosuplje mag. **Franc Kantar** in dr. **Peter Hostnik**, v svet Osnovne šole **Louis Adamič**, **Angelca Likovič**, **Alojz Jamnik** in **Ivana Rakovec**, v svet Osnovne šole **Brinje Vera Šparovec**, **Alojzija Fink** in dr. **Janez Mervič**, v nadzorni odbor medobčinskega sklada za razvoj malega gospodarstva **Slavko Kastelic** in **Roman Zupančič**, v svet Glasbene šole **Andrej Štrus**, v svet Knjižnice Grosuplje **Milka Škufca**, v svet Centra za socialno delo Grosuplje **Andreja Smolič**, v svet Območne izpostave Sklada RS za ljubiteljske dejavnosti **Breda Škrjanec**, **Matjaž Trontelj** in **Marija Zavišek**, v nadzorni odbor Javnega komunalnega podjetja Grosuplje mag. **Peter Verlič**, v skupščino istega podjetja **Rudolf Rome**, v občinski odbor za družbene dejavnosti **Matjaž Trontelj** in **Angelca Likovič** (za predsednico), v občinski odbor za gospodarstvo **Pavle Štrubelj** (za predsednika) ter v uredniški odbor Grosupeljskih odmevov **Janez Pintar**.

Vprašanja, pobude.

M. Vidic (SLS+SKD) je zahteval od občine pismeno pojasnilo, kako je z nakupom zemljišča in projektno dokumentacijo za novo osnovno šolo na Polici. Župan je povedal, da prostorski plan še ni potrjen, zato se bo nakup odmaknil za 2 do 3 leta.

M. Trontelj (SLS+SKD) je županu izročil petico krajanov Račne: zaradi poveča-

nega prometa tovornjakov in prehitre vožnje so poškodovane fasade, pokajo stene hiš, povrhu pa je pot šolska.

R. Rome (SLS+SKD) je opozoril, da še ni dobil pismenega pojasnila o najetju kredita za OŠ Brinje brez sklepa občinskega sveta ter ponovno zahteval, naj se uredi razsvetljava na cestišču pri gostilni Fortuna v Šmarju.

V. Šparovec (SDS) je zanimalo, čigava je neprimerno urejena pot ob Grosupeljščici, ki jo uporabljajo tudi šolarji.

Mag. **P. Verlič** (SDS) je želel pojasniti, kako je poskrbljeno za zimsko službo, in zahteval, da občina od krajevnih skupnosti dobi predloge za ureditev prometa v naseljih.

J. Dolinšek (SLS+SKD) je zahteval, naj se v skladu z odlokom poskrbi za odstranitev jumbo plakata ob avtocesti proti Višnji Gori, v zvezi s preselitvijo Romov pa pričakuje finančno poročilo, ker da za ta namen v proračunu sredstva niso bila predvidena.

J. Müller

Kdor izgubi denar, izgubi veliko, kdor izgubi prijatelja, izgubi veliko več, kdor izgubi upanje, izgubi vse.

ZAHVALJUJEMO se

- dipl. psihologinji Vesni Širok,
- dr. splošne medicine Fani Grabljevec-Miklavčič in
- dipl. medicinski sestri Andreji Kastelic

za PROSTOVOLJEN DAR

strokovnega znanja, oplemeniten s pristno dobro voljo, s katerim ste obogatili vse prisotne na srečanju **Z ROKO V ROKI v Žalni, 10. 11. 2000.**

Ostanite še naprej vsakemu človeku prijatelj, ki prinaša upanje.

Hvaležni prijatelji
Rdečega križa, Žalna

To je naša

skrivnost

Receptov za peko je veliko, a v Pekarni Grosuplje smo prepričani, da je nepogrešljiva sestavina dobre peke – **ljubezen**. Zato smo pri nas zaposleni le ljudje, ki imamo radi svoj poklic. To boste začutili v naših izdelkih, v pogovoru in sodelovanju z nami.

Prav zavzetost in skrbna priprava vsakega med številnimi izdelki sta vir uspešnega polstoletnega razvoja pekarnice, ki je v našem prostoru zaradi marsičesa posebnost. Tudi zato, ker smo vam na voljo ob vsaki uri in smo zadovoljni le, če vas lahko navdušujemo s slastnim okusom in odlično kakovostjo.

**Pekarna
Grosuplje**

Občina Grosuplje Kreditiranje kmetijstva v občini Grosuplje

Občane občine Grosuplje, ki se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo, obveščamo, da je bil v občinskem glasilu Grosupeljski odmevi v mesecu oktobru 2000 objavljen VI. razpis za dodelitev posojil iz sredstev občinskega proračuna za področje kmetijstva v občini Grosuplje. V razpisu so bili natančno navedeni pogoji, ki jih morajo izpolnjevati prosilci razpisanih sredstev, način pridobitve sredstev posojila in dokumentacija, ki mora biti priložena vlogi za dodelitev sredstev. Sredstva posojila so še na razpolago, zato vse zainteresirane za pridobitev navedenih sredstev posojila obveščamo, da lahko vlogo z vso potrebno dokumentacijo oddajo na naslov Občina Grosuplje, Kolodvorska 2, 1290 Grosuplje. Vse dodatne informacije v zvezi z dodelitvijo sredstev posojila zainteresirani dobijo na telefonski številki 786-12-11 (int. 221) oz. neposredno na prej navedenem naslovu.

Urad za gospodarstvo in
dopolnilne dejavnosti
Občine Grosuplje

Spoštovani

V nedeljo, 3. decembra, so po Sloveniji potekale volitve v organe Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije. Volilni upravičenci ste izkazali veliko zaupanje in podporo naši Socialdemokratski kmečki zvezi - gibanje za razvoj podeželja. Z vašo pomočjo je bilo izvoljenih mnogo naših kandidatov.

Za vaše zaupanje in podporo se vam v imenu SKZ-GRP in svojem imenu iskreno zahvaljujem.

Vaše široko zaupanje in podpora sta za naše člane dodatna vzpodbuda in dokaz, da se zavzemamo za prave stvari, hkrati pa tudi obveza, da se po svojih najboljših močeh še naprej trudimo za razvoj kmetijstva in podeželja.

Prepričan sem, da vas ne bomo razočarali.

Predsednik SKZ-GRP,
Božo Predalič

Slišim od butic nevkretnih Kritična glosa

V prvi točki predzadnje seje je občinski svet z veliko večino sprejel pobudo, da slovenski parlament naselje Grosuplje razglasi za mesto, v zadnji točki naslednje seje pa je ob veliki večini vzdržanih glasov isti svet sprejel sklep, da se proda Gradiček, češ da je podrtja, da ni protipotresno grajen, da bi stroški obnove zahtevali vrečo brez dna, da ni zanj ne programa ne interesov ne pobud. Tako so svoje utemeljevali tisti, ki bodo jutri ali popitrišnjem postali nominalni meščani in meščanke.

Zoper sta glasovala samo dva: eden od njiju je po poklicu kmetovalec, drugi pa poleg česa drugega tudi kmet, vsak od njiju iz druge, nekaj kilometrov od "mesta" oddaljene vasi, sicer pa intelektualca prvega ranga. In drugega je bivši meščan nekaj ur poprej povezoval z obdobjem podeželske vizije občinske prestolnice. S prodajalci se je strinjal tudi župan: govorili so mu iz ust. Tri dni poprej pa je isti izvoljenec imel slavnostni govor na kraju, kjer je pred skoraj dvema stoletjema nekaj časa letal neki smrkavec, ki je sicer pozneje in drugje postal nacionalna ikona. Da je v Gradičku preživljal počitnice tudi neki Oton, pesniški brat onega poba, in da je celo napisal pesem z motivom potoka, ki je nekdanji tekkel pod gradom, je malo znano. Morda tudi zato, ker v Gradičku ni živel noben kopanjski Kogovšek. S podatkom, da gre za najstarejšo ohranjeno stavbo v pavjem mestu, pa je na seji postregel tudi razgledani Pečan. Ob vsem tem in kljub programom, ki da jih ni, pa, kolikor vem, marsikdo misli, da rabimo galerijske, muzejske in druge take prostore. Toda o tem je nekaj zapisal že oni s Kopanja: "Krajec moj mu osle kaže."

J. Müller

V turističnem centru turizma ne bo

Oba sklopa turistično oskrbovalnega centra (TOC) pri Motelu se pospešeno gradita. Medtem ko so načrtovani objekti investitorjev v TOC 2 praktično že dograjeni in predani svojem namenu, se v TOC 3 gradnja šele začne.

Za lokalno okolje, delovno silo in občinsko blagajno je nedvomno dobro, da je v občino že prišlo in še prihaja nekaj gospodarsko močnih in uglednih podjetij, kot so Tipro Keyboards, Teranova, Avtek in Bossplast. Za podjetja je zazidljivo zemljišče v neposredni bližini avtoceste in njenega izvoza enkratna, pa čeprav draga priložnost, ki je niso hoteli zamuditi.

Na območju zazidalnih načrtov obeh TOC-ov bo zrasel pravi oskrbovalni center, namenjen ljubiteljem in lastnikom jeklenih konjičkov, če odmislimo tistih nekaj podjetij in obrtnikov, ki so tam našli mesto za svojo proizvodnjo. Če bi pogledali idejni projekt TOC 2 in TOC

Odvoz komunalnih odpadkov za leto 2001 v občini Grosuplje

Javno komunalno podjetje Grosuplje bo v letu 2001 odvažalo komunalne odpadke po že ustaljenem planu odvoza.

V okviru ločenega zbiranja v naselju Grosuplje ponovno pozivamo krajanje naselja Grosuplje, da se držijo navodil, ki so bila dana ob uvedbi ločenegega zbiranja.

V posodo za papir lahko odlagamo le:

- časopise, revije, prospekte, listine, knjige, kataloge, pisma, pisemski in ovojni papir
- kartonske škatle in embalažo za prehrabene artikle (riž, sol, testenine, otroške hrane)
- kartonsko embalažo pralnih praškov
- valovito lepenko

V posodo za steklo lahko odlagamo le prazne in čiste:

- steklenice
- kozarce
- votle steklene posode
- razbite kozarce in razbite steklenice

V posodo za kovine in železo lahko odlagamo le:

- pločevinke
- konzerve
- pločevinasto posodo
- doze od pijač (iz aluminija in bele pločevine)
- pločevinaste igrače
- vse druge majhne kovinske odpadke (baker, cink, aluminij, bela pločevina)

V naselju Grosuplje se bodo komunalni odpadki v letu 2001 odvažali po naslednjem planu:

GLEJ SOSEDNJO TABELO!

Javno komunalno podjetje Grosuplje se ob izteku leta zahvaljuje uporabnikom odvoza odpadkov za okolju prijazno ravnanje. Želimo si, da bomo lahko še vnaprej skupaj skrbeli za čisto in zdravo okolje.

VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO 2001 VAM ŽELI

JAVNO KOMUNALNO PODJETJE
GROSUPLJE

3, ki ga je grosupeljski občinski svet sprejel pred nekaj leti, bi ugotovili, da se je zamisel o turistično oskrbovalnem centru nesorazmerno prevesila k tisti drugi dejavnosti, ideja o turizmu, ki ne bi v Grosuplje privabljal le ključnih gostov, pa je v tem primeru (žal) izvedena.

"Občina nima niti mehanizmov, s katerimi bi nadzorovala in usmerjala razvoj določenega območja, niti sredstev za odkup zemljišč v posameznem zazidalnem načrtu, s čimer bi kot lastnica lahko parcele prodajala le investitorjem, ki bi izpolnjevali zelene pogoje", pojasnjuje grosupeljski župan Janez Lesjak. "Tako so sedaj zemljišča v TOC 2 in TOC 3 kupili tisti, ki so lastnikom ponudili največ, Občina pa je pri vsem tem lahko le preverjala, ali dejavnost investitorjev ni ekološko sporna in ustreza kriterijem zazidalnega načrta."

Na območju TOC-ov torej ne bo ne

	Redni odvoz	Papir	Steklo	Kovine
JANUAR	02., 03., 04., 05., 08., 09., 10., 12., 15., 16., 17., 19., 22., 23., 24., 26., 29., 30., 31.	18.	11.	25.
FEBRUAR	02., 05., 06., 07., 09., 12., 13., 14., 16., 19., 20., 21., 23., 26., 27., 28.	01., 15.	02., 23.	22.
MAREC	02., 05., 06., 07., 09., 12., 13., 14., 16., 19., 20., 21., 23., 26., 27., 28., 30.	01., 15., 29.	08., 23.	22.
APRIL	02., 03., 04., 06., 09., 10., 11., 13., 16., 17., 18., 20., 23., 24., 25., 27., 30.	12., 26.	05.	19.
MAJ	02., 03., 04., 07., 08., 09., 11., 14., 15., 16., 18., 21., 22., 23., 25., 28., 29., 30.	10., 24.	03., 31.	17.
JUNIJ	01., 04., 05., 06., 08., 11., 12., 13., 15., 18., 19., 20., 22., 25., 26., 27., 29.	07., 21.	14.	28.
JULIJ	02., 03., 04., 06., 09., 10., 11., 13., 16., 17., 18., 20., 23., 24., 25., 27., 30., 31.	05., 19.	12.	26.
AVGUST	01., 03., 06., 07., 08., 10., 13., 14., 15., 17., 20., 21., 22., 24., 27., 28., 29., 31.	02., 16., 30.	09., 23.	24.
SEPTEMBER	03., 04., 05., 07., 10., 11., 12., 14., 17., 18., 19., 21., 24., 25., 26., 28.	13., 27.	06., 21.	20.
OKTOBER	01., 02., 03., 05., 08., 09., 10., 12., 15., 16., 17., 19., 22., 23., 24., 26., 29., 30., 31.	11., 25.	04., 19.	18.
NOVEMBER	02., 05., 06., 07., 09., 12., 13., 14., 16., 19., 20., 21., 23., 26., 27., 28., 30.	08., 22.	15.	29.
DECEMBER	03., 04., 05., 07., 10., 11., 12., 14., 17., 18., 19., 21., 24., 26., 27., 28., 31.	06., 20.	13., 28.	27.

restavracije, ne hotela, ne trgovine z živili in ne bazena. Po županovih besedah doslej v Grosuplje še ni prišel investitor s takim projektom – morda pride kasneje, ko bo klasičen industrijski razvoj na vrhuncu, finančno stabilno okolje pa bo postalo zanimivo tudi za najrazličnejše oblike terciarnih, storitvenih dejavnosti.

Medtem ko Grosuplje čaka turističnega zanesenjaka z debelo denarnico, pa svojo turistično priložnost išče na podeželju. Turistične kmetije, skupaj s krajinskimi, naravnimi in zgodovinskimi lepotami bi znale privabiti več turistov, kot se danes občina sicer lahko pohvali. Morda ji bo to uspelo s projektom ureditve okolice boštanjanskega gradu in Radenskega polja, kateremu naj bi se pridružil tudi muzej slovenskih kozolcev – v naravi, seveda.

Petra Anžlovar

Županova jama - neznana znanka v lastni občini

Razprava v občinskem svetu je pokazala, kako malo poznamo svojo okolico in kako malo se zanimamo zanjo. Tudi turistična točka, ki naj bi bila ponos občine, ostaja neznana znanka. Geslo "Turizem smo ljudje" pomeni, da bi moral vsak Grosupeljčan, ki bi ga turist povprašal o Županovi jami, vedeti vsaj osnovne informacije o njej.

TD Županova jama Grosuplje se trudi, da bi poneslo ime jame med ljudi, čeprav ji je to delo precej otežilo spreminjeno ime, saj je bila uničena prejšnja blagovna znamka pod imenom Taborska jama, uveljaviti novo ime pa je kar zahtevno in dolgotrajno delo. Obvestilne table nas pripeljejo po

asfaltni cesti do jame iz Grosupljega in s Turjaka. Dosti slabše so označene poti do Tabora. Poznamo primer dveh arhitektov iz tujine, ki sta si želela ogledati obnovljeno zgradbo, pa niti poti do nje nista našla, ker ni obvestilnih tabel. Prišla sta le do Županove jame, naprej pa nista znala.

Županovo jama obiskujejo tudi tujci. Po telefonu se najavijo iz tujine, se dogovorijo za obisk in tudi za ostale usluge, ki jih prizadevni turistični delavci preko svojega informacijskega centra tudi organiziramo. Ko pridejo z avtobusi v bližino naših krajev, jih po telefonu vodijo po pravi poti do jame. Lepote naše kraške jame so gledal-

ci lahko videli na RTV Slovenija, SAT 3, RAI Trst, obvestila o odprtosti in posebnih prireditvah v jami in ob njej pa smo lahko slišali na radijskih valovih mnogih lokalnih in na državni radijski postaji. Podatki o jami so v vseh telefonskih imenikih na belih in rumenih straneh z logotipom in telefonskimi številkami. Tudi v občinskih glasilih Dobropolje, Ivančna Gorica in Grosuplje ter Velike Lašče in v Družini so poleg osnovnih še podatki o odprtosti.

V času informacijske tehnologije spada že kar v splošno izobrazbo uporaba interneta. Tudi tu nas lahko najdete.

Turistično društvo
Županova jama, Grosuplje

Seznam splošnih aktov občinskega sveta občine Grosuplje, objavljenih v Uradnem listu Republike Slovenije v mesecih avgustu, septembru, oktobru in novembru 2000.

Sklep o načinu plakiranja in reklamiranja na območju občine Grosuplje za izvedbo rednih volitev poslancev v Državni zbor - 2000 (Uradni list RS, št. 73, z dne 19.08.2000).

Sklep programa opremljanja stavbnih zemljišč za ureditveni načrt Pri Bambiču (Uradni list RS, št. 73, z dne 19.08.2000).

Ugotovitev Občinske volilne komisije občine Grosuplje (Uradni list RS, št. 88, z dne 29.09.2000).

Ugotovitev Občinske volilne komisije občine Grosuplje (Uradni list RS, št. 88, z dne 29.09.2000).

Odlok o dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega zavoda Vzgojnovarstveni zavod Kekec Grosuplje (Uradni list RS, št. 94, z dne 13.10.2000).

Sklep o ukinitvi statusa javnega dobra v k.o. Stranska vas (Uradni list RS, št. 97, z dne 20.10.2000).

Sklep o oblikovanju cen pogrebni in pokopaliških storitev (Uradni list RS, št. 101, z dne 06.11.2000).

Sklep o določitvi cene odvajanja in čiščenja odpadnih in padavinskih voda ter višini prispevka za števino (Uradni list RS, št. 101, z dne 06.11.2000).

Odlok o spremembi odloka o proračunu občine Grosuplje za leto 2000 (Uradni list RS, št. 108, z dne 24.11.2000).

Sklep o določitvi cen programov v Vzgojno - varstvenem zavodu Kekec Grosuplje (Uradni list RS, št. 108, z dne 24.11.2000).

SDS

Upanje je
nekaj mehkega,
ki se spusti na dušo
in zapoje melodijo
brez besed in nikoli
ne obmolkne...

(E. Dickinson)

Vsem občankam in občanom, prijateljem in članom stranke želi Občinski odbor SDS Grosuplje mirne in vesele božične praznike ter srečno, zdravo in upanja polno novo leto 2001.

OO SDS Grosuplje

SLS SKD

Slovenska ljudska stranka

Občinski odbor Grosuplje želi ob

BOŽIČNEM PRAZNIKU
IN NOVEM LETU 2001

vsem občankam in občanom občine Grosuplje vesele, blagoslovljene in globoko doživete praznike ter v prihajajočem letu obilo sreče, zdravja, miru in notranjega zadovoljstva.

Ob DNEVU SAMOSTOJNOSTI pa vsem občankam in občanom občine Grosuplje veselo in predvsem ponosno praznovanje praznika, ki naj slovenski narod združuje in bogati. Naj ob tej priložnosti pokažemo svojo zavest in ponos do domovine s tem, da obesimo slovensko zastavo.

N.Si

Nova Slovenija
Krščanska ljudska stranka

Ko se staro leto bliža koncu, razmišljamo o naših željah in sanjah za leto, ki prihaja.

Spoštovane občanke in občani! Zaupajte v lastno notranjo moč, imejte vizijo in verjeli boste, da ste tudi vi rojeni za srečno življenje. Ob dnevu samostojnosti pa vam želimo lepo praznovanje. Poglejmo si v oči, sežimo si v roke in si zaželimo: Vesel božič in srečno novo leto!

Občinski odbor NSi Grosuplje

Priložnost mladim!

V zadnjih posvetih med občinskimi odbori Nove Slovenije - Krščanske ljudske stranke smo analizirali dosedanje delo, ocenili volilno kampanjo in javno podobo stranke, organizacijo stranke na regionalni ravni ter določili prioritete naloge. Ugotovili smo, da je treba še precej narediti pri ustanavljanju regionalnih odborov, kmečkih združenj na podeželju, se povezovati z nevladnimi organizacijami, delovati za pluralnost medijev, začeti z iskanjem strategije za občinske volitve in povečati članstvo, čemur se še posebej želimo posvetiti. V stranko je treba povabiti mlade in odgovorne ljudi, ki jim ni vseeno, kako bodo živeli v prihodnje in ki želijo tudi sami sodelovati pri oblikovanju le-te. Zato:

Spoštovani mladi.

Ko se boste odločili, da želite uresničevati svoje osebne in družbene cilje, jih boste v Novi Sloveniji lahko uresničili.

Morda lahko prav s tvojo pomočjo oblikujemo še boljše cilje in še boljše rezultate. Hkrati pa tudi ti lahko s tem pridobiš nove za življenje potrebne izkušnje ter si oblikuješ vrednote, ki so temelji vsakega poštenega človeka, po katerih te bodo cenili tudi drugi.

Nova Slovenija - Krščanska ljudska stranka
tajništvo občinskega odbora
Grosuplje

ZDRUŽENA LISTA
socialnih demokratov

Čas je prazen prostor,
ki ga zapolnijo šele dogodki,
misli in občutja.
(Humboldt)

Naj bo čas v letu 2001 izpolnjen z lepimi dogodki, dobrimi mislimi in občutji sreče.

Vsem občankam in občanom želi

Predsedstvo območne
organizacije ZLSD Grosuplje

Območno združenje borcev in udeležencev

NOB Grosuplje,

ob bližajočih se praznikih želi vsem članicam in članom ZLB, kakor tudi vsem prebivalcem občine GROSUPLJE obilo osebnih sreč, zdravja in zadovoljstva v NOVEM LETU 2001.

ODBOR ZLB

Kdaj in kako do prave zmerne krščansko-ljudske desnosredinske stranke na Slovenskem?

OSEBNO RAZMIŠLJANJE

To vprašanje si je potrebno postaviti ob izidu letošnjih državnoborskih volitev, kjer je desnosredinska usmeritev doživela enega največjih porazov v zadnjih 10-ih letih. Sam si to vprašanje postavljam že vrsto let, odkar aktivno delam v politiki.

Kaj pomeni pravzaprav desnosredinska politična opcija? Sam menim, da je to politično gibanje oziroma stranka, ki izhaja iz krščansko moralno etičnih vrednot in razumevanja človeka ter te vrednote v svojem političnem delu javno zagovarja. Je stranka, ki s svojimi dejanji spodbuja tradicionalne vrednote, ki temeljijo na spoštovanju človeka, družine in družinskega življenja, doma in navezanosti na slovensko zemljo, domovino in državo, zbljuje Slovence po svetu in v Sloveniji ter zvišuje splošno kulturno in intelektualno raven slovenskega naroda. Stranka mora v svojem delovanju zajemati širino in iskati predvsem pozitivno vzdušje, ki ljudem omogoča vsestranski razvoj na vseh področjih bivanja, tako materialnem kot duhovnem. To vendarle pomeni, da je samoumevno, da tako stranko ustanovijo v pretežni meri katoličani in tisti, ki te vrednote krščanstva trdno podpirajo. Je pa dejstvo, da nekaj kristjanov vidi svojo politično pot v drugih strankah, tudi v takojmenovanih "levih strankah". Vendar tam prav posebnega vpliva nimajo. Desnosredinska stranka mora biti povsem laična in z jasnim ter odkritim odnosom do Cerkve.

V začetku je desnosredinsko politično opcijo na slovenskem zastavila krščanska demokracija, v kateri se je zbral velik del katolištva na Slovenskem, katoliški intelektualci in razumniki, kulturniki, podjetniki in kmetje. Manjši del omenjenih je bil skoncentriran pri takratni kmečki zvezi. Stranka SKD je skupaj s koalicijo DEMOS uspešno in pogumno vodila novonastajajočo slovensko državo. Vendar, ko je bilo vse na vrhuncu, so se začeli že pojavljati prestižni boji za prevlado med samimi strankami DEMOS-a. Na ta račun je na volitvah 1992 vodenje države prevzela liberalna demokracija. Potem se je zgodil pragmatičen vstop SKD v Drnovskovo vlado, kljub temu da je bilo članstvo in volilna baza odločno proti temu. Morda v začetku to niti ni bilo slabo zastavljeno, vendar ko stranka ni imela meje, do katere bo

sodelovala v vladi z LDS, se je pač začelo zmanjševanje kredibilnosti stranke, kar je vplivalo na slab volilni rezultat leta 1996. Po porazu na volitvah ni za to nihče odgovarjal in ni nihče odstopil, kar je v nasprotju z evropsko politično kulturo. Takrat je na ta pravila igre javno opozarjala le mlajša generacija stranke, ki žal ni bila resno nikoli upoštevana. Na kongresu stranke, kjer smo vsi pričakovali prenovu, se je zgodilo le to, da so bili odrinjeni na stranski tir vsi tisti, ki so imeli pomisleke do takega koncepta razvoja stranke v prihodnosti. Stranka ni zmogla v svojem delovanju pripraviti naslednika predsedniku, ki bi stranko popeljal zopet k vrhu in z novim obrazom ter zagonom dosegel preporod stranke.

Podobno se je dogajalo s SLS. Stranka se je enačila z bratoma Podobnik in ko so mediji skupaj z "nespretnimi potezami" obeh ključnih ljudi začeli s sistematičnimi "napadi", je njun ugled v javnosti počasi drsel navzdol in s tem je bila stranka oslabiljena. Goli pragmatizem in želja po oblasti oziroma gradnji mostov je leta 1996 postal stranko v tak položaj, kot SKD leta 1992. Tudi takrat je vodstvo pozabilo na volivce in volilno bazo, ki je bilo odločno proti vstopu v vlado. Po padcu enopartijskega sistema je v Sloveniji desno politično opcijo predstavljal vsak, ki je naglas in javno kritiziral bivše oblastnike oziroma člane komunistične partije. Jasno in povsem razumljivo.

Danes ob koncu leta 2000 v družbi izjemnega družbenega napredka pa je samo kritiziranje in jasno kazanje s prstom na druge bistveno premalo. V tem letu se je za slovensko desnico zgodil velik dogodek, združenje dveh sorodnih strank SLS in SKD, ki sta nagovarjali iste volivce. Ta napoved združitve je vsem članom, predvsem pa volivcem in simpatizerjem obeh strank zbuja upanje, da bomo končno prišli do zmerne desnosredinske stranke, zgrajene na zdravih krščanskih temeljih ljudi, ki to stranko sestavljajo. Vendar je povsem očitno, da se je združevanje obeh strank v zadnjih mesecih dogajalo javno pred kamerami z vsemi manj pozitivnimi in več negativnimi dnevnimi dogodki, ki so spremljali združevanje. V štabih obeh strank bi morali združevanje predstaviti kot izjemno priložnost, da bi že na samem začetku nove stranke dvignili pozicijo združene stranke v sam vrh popularnosti v javnosti.

In zgodil se je 15. april 2000. Za

predsednika stranke sta bila predlagana dva kandidata in izvoljen je bil kandidat, ki je mesto predsednika stranke prevzel brez pravega navdušenja. Kaj naj si ob rezultatu volitev za predsednika misli desnosredinski volivec, ki se želi prepoznati s stranko in predsednikom? Kje je tu vizija stranke in želja ter zagon po njenem uspehu? To je prvi korak k padcu ugleda stranke. Desnosredinski volivec je vedno hierarhično usmerjen in če ne vidi na vrhu pozitivne in ugledne osebe, mu na lokalni ravni še tako dober kandidat ne pride blizu. Potem pa se je oblikovala še nova vlada in večinski sistem, ki je bil nastavljen drugim, je kaznoval prav SLS SKD - Slovensko ljudsko stranko zaradi nedoslednega vztrajanja pri dani obljubi. Sledila je nepotrebna delna razdružitev komaj združene stranke in nepripravljenost koalicijskih partnerjev za kvalitetno delovanje vlade (prestižni boj). Poraženci po volitvah smo tako vsi, ki stavimo na desnosredinsko politično držo. To pa smo člani strank, funkcionarji in tudi navsezadnje volivci.

Pri političnem delovanju imamo stranke desnosredinske opredelitve še en problem, to je vključevanje mladih v politiko. Nikakor nam ne uspe vzpostaviti zdravega podmladka, ki bi s sistematičnim delom lahko v poznejših letih s svojo strokovnostjo, svežimi idejami in izobrazbo na področju političnega dela postopoma nadomestil starejše člane stranke. Mlade v večini uporabljamo zgolj za fizična dela (npr. za plakataranje) in drugo operativno. Le redko pa jih vprašamo za mnenje o določenem političnem vprašanju. Ko mladi posamezniki prekorajijo 30 let (po statutu je meja 30 let) postanejo zgolj številka v evidenci članstva. Zato ni nenavadno, da pride v parlament nova stranka mladih, ko pa druge stranke ne poskrbijo za svoj podmladek.

Vendar pa naj bo dovolj zgodovine in preteklosti. Prav je, da pogledamo tudi naprej. Povprečen slovenski volivec se mora v desnosredinskem prostoru jasno identificirati s programom stranke in ljudmi, ki to stranko vodijo oziroma jo predstavljajo. Stranka z vizijo, kaj hoče narediti za državo in narod, mora nastopiti prepričljivo in z jasno besedo. Prepričan sem, da je naloga slovenskih kristjanov, da se še bolj vključijo v prizadevanja za tako oblikovano stranko kot so v Evropi sorodne politične stranke. Mnenja sem tudi, da posameznike, ki javno zagovarjajo in delujejo v smislu desnosredinske

opcije, neutemeljeno prehitro preveč kritično obravnavamo in se tako spletejo zgodbe o tem ali onem posamezniku, ki ga postavijo v negativno podobo. Dejal bi, da smo prevečkrat malenkostni in se zaradi teh pomanjkljivosti in napačnih medijskih predstavitev izjemno hitro odpovemo lastnim ljudem. Zato je sedaj potrebno, da so v vrhu pomladnih strank demokratično izvoljeni posamezniki, ki imajo moč povezovalnosti in sodelovanja in se v preteklosti niso spuščali v nepotrebne in neproduktivne konflikte, temveč so vlagali tudi v iskanje pozitivnih skupnih točk. Le s tako garancijo bo desnosredinski politični prostor dobil svoj pomen in priložnost, da pred volivci nastopi enotno in s prepričljivim programom. Po osebnem mnenju je uspeh stranke SLS SKD - Slovenske ljudske stranke možen le pod pogojem, da se stranka za naslednje parlamentarno obdobje temeljito prečisti, predvsem kadrovsko na vrhu in programsko ter verjetno tudi z imenom. S tem se stranka organizacijsko in programsko izkristalizira in postane ob sodelovanju vseh programsko sorodnih strank ena od alternativ liberalni demokraciji.

Z učinkovito in dosledno prenovi stranke od temeljev do vrha in s postavitvijo obnovljenih in močnih temeljev stranke lahko zagotovimo močno desnosredinsko politično opcijo na Slovenskem, ki je nujna in jo tudi pričakuje velika večina katoliško opredeljenih slovenskih državljanov. Če ne bo temeljite prenove, potem stranka nima prave perspektive. Odločitve po volitvah so bolj slaba popotnica za prenovi. Pri prenovi celotne slovenske desnice pa bi še kako prav prišel desnosredinski dnevni časopis, ki ga žal še vedno ni. Imeli smo ga pred leti (Slovenec), vendar je tudi naša "zasluga", da je propadel, saj smo ga premalo podpirali. Res je, da ni bil najbolj kvaliteten, vendar je potreben čas, da se tudi časopis uveljavi. Sedaj pa se vidi, kakšna škoda je, da tega nimamo, vedno pa to ugotovimo takrat, ko je že prepozno.

Odločitev za poglobljeno analizo neuspeha pri vseh treh strankah pomladne opcije, saj so vendarle vse tri soodgovorne za zmedo in nejasno sliko, bi moral pomeniti začetek novega poglavlja v tem delu političnega prostora. Sedaj je po mojem mnenju zopet nastopil čas, ko bo za nekaj let zmeren desnosredinski prostor povsem neizoblikovan in tako še nekaj let ne bo močne in prave alternative liberalni

demokraciji. Spet pa se bo začel počasni postopek združevanja sorodnih strank, ki ga bodo vodili drugi ljudje kot sedaj in predvsem neobremenjeni z zamerami tega združevanja. V slovenski politiki že nekaj let prevladuje pri vodilnih politikih politično odločanje na osnovi pragmatizma - preračunljivosti in predvsem "trgovanja" med različnimi političnimi opcijami. Vse to se sedaj dogaja že javno pred televizijskimi kamerami in novinarji. S tem neposredno prehaja v vse pore našega življenja.

Republikanski kandidat za ameriškega predsednika BUSH je nastopal na volitvah s številnimi gesli, eno od teh je bilo "VRNITI V BELO HIŠO ČAST IN MORALO". Sklicevanje na čast in moralno v 21. stoletju je morda za marsikoga presenečanje in nazadnjaštvo, vendar je to realen pokazatelj tega, da je kljub številnim tehnološkim napredkom, ljudem poleg nujnih potreb za dostojno življenje vendarle potrebno dati še čast in moralno držo pri svojem javnem delovanju. To pa je zagotovo naloga slovenskih politikov, ki ne zahteva ne denarja in ne časa, temveč le močan karakter in hrbenico pri svojem delu. Nekateri politiki imajo predstavo, da je javno delovanje privilegij in ne služenje. To pa je velika napaka. Torej je odgovor na vprašanje iz naslova prispevka ta, da bo čas prinesel zmerne krščansko ljudsko politično stranko, ki bo ena sama in ta na resnično zdravih temeljih, ki bo nastala zaradi potreb po uravnoteženosti političnega prostora v Sloveniji in ne zaradi ozkega interesa peščice pretirano ambicioznih politikov. Ta krovna združena in edina desnosredinska stranka, sestavljena iz zdravih korenin SLS SKD in N.Si., bo ob tesnem, poštenem in predvsem zaupljivem koalicijskem sodelovanju s stranko SDS pripomogla, da bo desna politična opcija na Slovenskem dosegla relativno večino na volitvah.

Sam si bom še naprej prizadeval, da bo desnosredinski prostor dobil stranko, vredno zaupanja. Da bo do tega prišlo, vabim še druge, ki so se pripravljene pridružiti dejanjem, ki bodo prispevali svoj delček k mozaiku nove generacije političnega gibanja, ki ga slovenski politični prostor potrebuje in pričakuje.

Na koncu vsem voščim veselo in blagoslovljeno božično-novoletno praznovanje ter veliko uspehov v prihajajočem letu.

Matjaz Trontelj

Plan investicij v občini Grosuplje za obdobje 2000-2004

Planiranje je eden osnovnih pogojev za kvalitetno delo. Vsi moramo v družinskem življenju znati zelo realno planirati - pri adaptacijah, gradnjah in nakupih. Najpomembnejše je, da smo realni in da planiramo v okviru svojih zmožnosti. Vse to velja tudi za vsako občino in tudi za občino Grosuplje, saj skupaj tvorimo samo večjo družino.

Zato je potrebno, da imamo uradno sprejet PLAN INVESTICIJ za neko srednjoročno obdobje (2000 - 2004), ki ga bo sprejel občinski svet. To bo dokument, ki bo v veliki meri pripomogel h kvalitetni pripravi vsakoletnega proračuna občine. Plan investicij moramo sprejeti skupaj z načrtom razvojnih nalog občine Grosuplje. Sprejeti plan je obveza za pripravo vsakoletnega proračuna. S takim načinom dela bodo zadeve mnogo bolj jasne in pregledne, vsakoletni občinski proračun bo zato hitreje sprejet. Planiranje pa mora biti tudi realno glede na prihodke občine.

Že 29.3.2000 smo na seji občinskega sveta obravnavali OSNUTEK PLANA INVESTICIJ za obdobje 2000 - 2004, ki so ga pripravile svetniške skupine SLS, SKD, SDS. Plan je bil sprejet v osnutku. V njem so dela razdeljena po posameznih letih in tudi po posameznih področjih: družbene dejavnosti, gospodarska infrastruktura, gospodarski razvoj. Predlog plana investicij skupaj z načrtom razvojnih nalog občine Grosuplje bodo obravnavali še odbori občinskega sveta.

Na področju investicij za šolstvo so se zadeve v zadnjem času bistveno spremenile na slabše. Pred leti je država (Ministrstvo za šolstvo in šport) sofinanciralo vsem občinam enak delež pri novogradnjah, (50 % vrednosti investicij). Drugo polovico pa so morale zagotoviti občine. Kriteriji so se bistveno spremenili. V naslednjih starih letih bo država sofinancirala od 10 % do 70 % investicij na področju šolstva. Občina Grosuplje po novih merilih dobi le 10 % sredstev s strani države, kar 90 % sredstev moramo zagotoviti sami. To dejstvo pa bo prav gotovo nekoliko upočasnilo gradnjo na področju šolstva, saj se vsi dobro zavedamo, da so potrebe tudi na drugih področjih zelo nujne.

Ministrstvo za šolstvo in šport je v letu 1999 izvedlo razpis za pripravo investicij na področju osnovnih šol in predšolske vzgoje za obdobje 2000 -

2004. Občina Grosuplje se je prijavila na omenjeni razpis. Prioritetni vrstni red je Ministrstvo za šolstvo in šport že določilo. Odbor za družbene dejavnosti v občini Grosuplje je na svoji zadnji seji obravnaval prioritetni vrstni red, ki ga je pripravilo Ministrstvo za šolstvo in šport. Ugotovili smo, da plan ni povsem usklajen s planom prioritet v naši občini in to smo posredovali tudi Ministrstvu za šolstvo in šport. Na zadnji seji odbora za družbene dejavnosti smo ugotovili naslednje:

- Velika pridobitev za našo občino je izgradnja nove OŠ Brinje, sedaj imajo vsi učenci končno enozimski pouk (le dopoldan).
- Število učencev v oddelkih po naših šolah ni preštevilčno, tako da je delo lahko kvalitetnejše, saj se vsak učenec lahko aktivno vključuje v delo.
- Pri nadaljnji gradnji morajo imeti prednost podružnične šole, saj delajo v neprimernih prostorih.
- Ugotovili smo, da občina nekoliko zamuja s pripravo projektne dokumentacije in odkupom zemljišča na Polici.
- Nujno bi morali v skladu s programom Ministrstva za šolstvo in šport začeti z gradnjo podružničnih šol Št. Jurij in Žalna. To je v planu za leto 2001.
- Ugotovili pa smo še, da moramo vzporedno z gradnjo podružničnih šol zelo aktivno reševati problem predšolske vzgoje, saj je zopet veliko število odklonjenih otrok.

V občini Grosuplje moramo poleg navedenega zgraditi tudi nov zdravstveni dom, saj sedanji nima uporabnega dovoljenja. Nadalje moramo na področju oskrbe z vodo dati prednost za menjava azbestnih cevi - varovanje zdravja. Zelo veliko želja in potreb je tudi na področju gospodarske infrastrukture in gospodarskega razvoja občine.

Prepričana sem, da se bomo vsi svetniki v osnutek PLANA INVESTICIJ za obdobje 2000 - 2004 in v načrtu razvojnih nalog občine Grosuplje zelo poglabili in zmogli ter se znali pravilno odločati za našo skupno pot. Sprejeti plan pa bomo morali posredovati v javnost vsem občanom in občanem, da bodo tudi oni imeli možnost spremljati delo občinske uprave, delo občinskega sveta in izvajanje plana investicij ter proračuna občine Grosuplje za leto 2001.

Angelca Likovič

Geodetske storitve in postopki po novem

V začetku prihodnjega leta se bo začel uporabljati Zakon o evidentiranju nepremičnin, državne meje in prostorskih enot. Nadomestil bo do sedaj veljavna zakona o zemljiškem katastru in o enotni evidenci prostorskih enot.

Pomembna sprememba za stranke, glede na do sedaj veljavno prakso, bo, da bodo vse geodetske storitve naročali pri geodetskih podjetjih in ne več na geodetskih upravah.

Geodetske storitve po tem zakonu so: ureditve mej, parcelacije, komasacije, izravnave mej, razmejitve med pravnimi režimi, ugotavljanje dejanske rabe zemljišč, elaborati za vpis stavbe oziroma delov stavbe v kataster stavb in elaborati za združitev delov stavb in izločitev dela stavbe ter obnove mej v naravi.

Vlada RS bo na predlog inženirske zbornice določila minimalne tarifne pogoje za geodetske storitve.

Za stranke so verjetno najbolj "zanimivi" postopki urejanja mej, parcelacije in po novem tudi izravnave mej.

Pri urejanju mej novi zakon kot dokončno mejo med dvema parcelama šteje le mejo, ki ne odstopa od katastrske meje. Stranke morajo biti na terenu seznanjene s stopnjo zanesljivosti in natančnosti katastrske meje.

Pred parcelacijo morajo biti urejene vse meje novonastale parcele, kot je opisano v prejšnjem odstavku.

Zakon pa predvideva tudi spremem-

bo že dokončne meje, evidentirane v zemljiškem katastru. Le-ta se lahko spremeni, če se lastnika sporazumeta o izravnavi meje in če meja v naravi poteka tako, da je onemogočena oziroma otežena uporaba ali obdelava zemljišča. Pri tem se lahko površina parcele z manjšo površino spremeni za največ 5%, vendar ne za več kot 500 m².

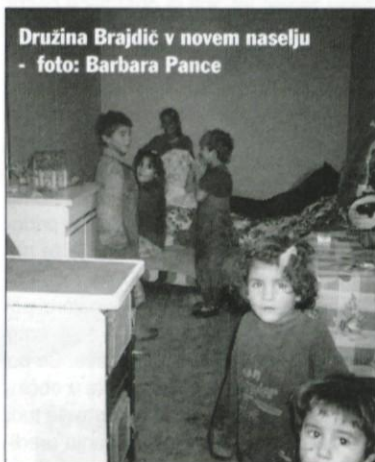
Stranke bodo morale zahteve za uvedbo postopka urejanja mej, parcelacij in izravnave mej vložiti na geodetski upravi najkasneje 6 mesecev od datuma na zapisniku elaborata. Sestavni del zahteve bo pravilno izdelan elaborat za dotično storitev. Če bo stranka zamudila prej navedeni rok, bo morala sama odstraniti v naravi postavljene mejnike ali pa bo to opravila geodetska uprava na stroške stranke.

V postopkih urejanja mej in izravnave mej bodo stranke objavljene na geodetsko upravo, da z izjavo in podpisom potrdijo, da se strinjajo s potekom mej v naravi. Vabljeni bodo kljub temu, da so na terenu sodelovale v postopku, kar je precejšnja novost glede na dosedanje predpise.

Velika sprememba glede na sedanjo zakonodajo je tudi ta, da bo geodetska uprava o ureditvi meje ali dela meje odločila z odločbo.

Podrobneje bodo postopki definirani s podzakonskimi predpisi, ki morajo biti izdani do konca tega leta. **A.T.**

Romi so usodo vzeli v svoje roke

Družina Brajdč v novem naselju - foto: Barbara Pance

Romov za železniško postajo ni več - Odklonili so skupni romski domicil - Je projekt v vrednosti 70 milijonov spjal po vodi? - Ali se Romi sedaj skrivajo?

Romom je občina Grosuplje vrata odprla že pred več kot tremi desetletji, od takrat pa se je njihovo število večkrat pomnožilo. Danes uradne službe na občinskem prostoru beležijo skupno 140 Romov, po tistem pa se zavedajo, da stalne migracije in rojstva novih otrok število občutno zvišajo. Zaradi problematike dveh romskih taborov, ki sta zrasla v neposredni bližini centra in sta z zanemarjenim izgledom kazila mestno jedro, hkrati pa zaradi neurejenih sanitarnih razmer predstavljala resno ekološko in zdravstveno nevarnost za širšo okolico, je župan **Janez Lesjak** tudi sklical tiskovno konferenco in javnost seznanil z odločitvijo, da se Rome nemudoma preseli na skupno lokacijo. Dejanja so se najbolj razveselili okoliški stanovalci in bližnji podjetniki, ki so se dolgo pritoževali nad agresivnim vedenjem Romov. Občina je tako pridobila dober hektar zemlje v zaselku Smrekec, ki se razprostira ob še neobljudenem južnem predelu centra, kjer naj bi našlo novi dom okoli sto Romov iz obeh spornih taborov.

Približno štirideset Romov iz Dolenjgrada je na selitev pristalo brez večjih zadržkov, pridružila pa se jim je tudi družina iz Stehana; občina jim je morala samo zagotoviti, da bo njihovo imetje v celoti preselila na novi naslov in jim vzpostavila normalne bivanjske razmere. Tako so Romi prvič prišli do urejenih sanitarij, tekoče vode, zaščito pred poplavi, omogočen pa jim bo tudi brezplačen odvoz smeti. Sami imajo možnost priključiti še električno napeljavo, vsaka družina pa si proti plačilu lahko priskrbi tudi svoj vodovodni priključek. Postopek preselitve je oviral samo štiridesetčlanski romski tabor iz železniške postaje, ki se zaradi razprtij, strelskih obračunov in pretepov z Romi iz Dolenjgrada ni pripravljen preseliti na skupno lokacijo. Tudi v tem primeru je občina našla rešitev in do obeh naselij, razmejenih s potokom, uredila ločen dostop.

Vsemu navkljub pa Romi niso popustili. "Pogojujejo nove zahteve, da naj jih izplačamo ali pa zagotovimo lokacije tam, kjer si jih bodo sami izbrali. Niso jih prepričali nobeni argumenti, saj voda, sanitarije in ostale dobrine zanje niso nikakršna pridobitev, kot so nam tudi napisali v pismu," je pojasnil župan. Da bi občina zadostila vsem formalno pravnim zahtevam in se zavarovala pred kršenjem osnovnih človekovih pravic, je Romom v novem naselju postavila bivalne zabojnike in jim zagotovila možnost, da si lahko poleg postavijo tudi dodatna bivališča, kajti, kot zatrjuje župan, je strokovna ocena njihovih lesenih bivalnih objektov pokazala, da so v nemogočem stanju in niso primerni za preselitev na novo lokacijo. "Ves čas smo se sami in preko pristojnih služb v občini trudili prepričati Rome k sodelovanju in sporazumni preselitvi. Omogočili smo jim, da zraven občinskih bivalnikov postavijo še svoje barake ali priklovice in si na ta način zagotovijo primerno bivališče. Vsi na poro pa so bili zamen." Romi so se preselili na vse kriplje upirali prav zaradi občinskih zabojnikov. "S člo-

veškega vidika je novo naselje res boljše, vendar pa je zabojnik pretesen in temačen. Kako naj učim svoje štiri šoloobvezne otroke v tako majhnem prostoru?" je spraševala mlada Romkinja **Cirila Hudorovac**. Župan je na te očitke odgovoril, da so njihov prvi izgovor, zakaj ne pošiljajo otrok v šolo, ravno slabe bivanjske razmere. "Zadali smo si nalogo zmanjšati število romskih naselij na optimum, ki ga potem lahko načrtno vodimo in vsaj mlado generacijo otrok zajamemo v šolski pouk in z njimi začnemo civilizacijski korak." Cirila Hudorovac je tudi povedala, da se je že večkrat obrnila na župana, da bi ji odobril posojilo za nakup primerne hiše, saj se želi vključiti in prilagoditi bivanjskemu okolju: "Ene Romkinje so v bloku, ker jim je župan dal denar. Imam 20.000 mark, rabim pa jih še 30.000. Zakaj je župan enim dal denar, nam pa ga ne da?"

Občinska denarna vreča je trenutno prazna in ne zmore nikakršnih dodatnih socialnih izdatkov, je že večkrat pojasnil župan, pa tudi ostalim prebivalcem gre stalna občinska skrb za Rome presneto v nos, saj krajani sami vidijo, da jim denarja ne primanjkuje,

stopki izvedeni zakonito in če so Romi povsem neupravičeno ovirali postopek, je Podvršnik pojasnil, da država zakona, ki bi urejal položaj in posebne pravice romske skupnosti, še ni sprejela, zato je občina suverena in zadolžena za urejanje bivalnih razmer za Rome. Romi so sicer postopek hoteli ovreči in so najeli pravnega svetovalca, odvetniško družbo **Čeferin**, vendar je bila njihova tožba s strani Ustavnega sodišča zavrnjena.

"Ne delamo škode, ampak samo koristi Romom!" je še poudaril pravnik Podvršnik. Pa smo zopet pri razlikovanju mnenj. Romi so namreč prepričani, da so jim kratene vse pravice, zato so že dvakrat naslovili protestno pismo na urad varuha človekovih pravic. Pred letom dni jim je **Ivan Bizjak** odpisal, da "akcija, ki ima tudi znake pozitivne diskriminacije, saj vam daje več ugodnosti kot drugim občanom, ki so brez urejenega stanovanjskega problema, podpiramo." Pred slabim mesecem pa je v novem odgovoru svojo odločitev samo še potrdil.

Zato so 22. novembra ob osmi uri jutraj policisti območje zavarovali z zaščitnim trakom, da bi gradbeni delav-

Brez komentarja

vlagajo pa ga pretežno v motorizacijo. V javnosti že krožijo ugibanja o višini sredstev, vloženih v ta projekt, mnogo ostalih problemov pa zaradi pomanjkanja dobrin ostaja neizvedljivih. "Občina je v projekt preselitve vložila približno 70 milijonov tolarjev svojega denarja. Državna ministrstva in pristojne službe pa so nam kljub uradnim prošnjam in predstavitvi resnosti problematike odrekle vsakršno pomoč," je svoje nezadovoljstvo izrazil župan in pripomnil, da je le Ministrstvo za okolje in prostor za projektno dokumentacijo primaknilo borih milijon tolarjev.

Razmere so v občini dosegle vrhunec, ko so na občinske uradnike pritiskali tudi lastniki zemljišč, ki jim je bila z Romi poseljena zemlja vrnjena v denacionalizacijskem postopku. Občino so zasuli s tožbami in pritiski, odvijajo pa se tudi priprave za izgradnjo dolgo načrtovane zazidalne cone v spornem območju. Zaradi vseh teh okoliščin je 13. 10. 2000 stekel uradni postopek in izdane so bile odločbe za preselitev, ki pa so jih Romi zavrnili. "Zato smo jim vročili odločbe o prisilni izselitvi in jim namenili še teden dni časa, da se sami preselijo," je dejal župan. Rok je potekel že 17. novembra, do tega datuma pa se je prostovoljno preselila samo družina **Rada Brajdča in Marine Hudorovac**. Ostalim družinam pa je občina preko pooblaščenega agencija za vročanje posredovala odločbe, pri tem pa je njihov vročevalac nasilnim Romom komaj ušel. Možne porajajoče se nevarnosti ni skrival niti občinski pravni svetovalec **Marko Podvršnik**. "Izza bližnje barake je k sodnemu vročevalcu pristopilo pet z orožjem oboroženih moških, ki so kričali, da ga bodo ubili, zato je pri vročanju sodelovala tudi policija."

Na vprašanje, ali so bili s pravnega stališča resnično vsi po-

ci lahko nemoteno pričeli s preseljevanjem. Boja, o katerem se je šušljalo med krajani, ni bilo, saj so v taboru ostali le dve ženski in otroci, moški pa so Grosuplje zapustili že ponoči. **Nada Hudorovac** se je odločno zoperstavila preselitvi, saj naj bi svojega življenja tako brezvestno ne izpostavljala s selitvijo v bližino nevarnih in nasilnih Romov iz Dolenjgrada. Je torej skrb za lastno varnost resnični vzrok kljubovanju? Globlje motive so Romi nakazali tudi v izraženi bojazni, da jih bo morda nova občinska oblast čez nekaj let skušala ponovno preseljevati. Kdo ve?

Deložacija je potekala brez zapletov, Romi pa so svojo usodo vzeli v lastne roke, zbrali svoje imetje in se razkropili po Sloveniji. Govori pa se, da so Romi ugnali župana in se sedaj skrivajo nekje v občini. Kdo ve?

Barbara Pance

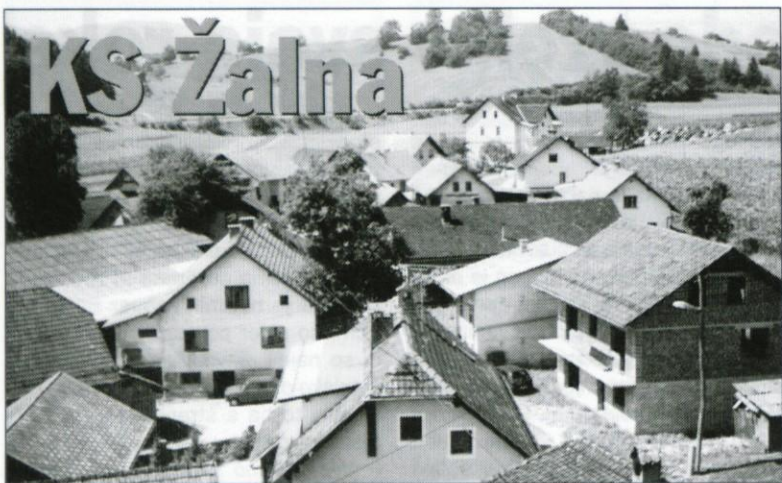
Zavod za prostorsko, komunalno in stanovanjsko urejanje Grosuplje, d.o.o.

POSREDUJEMO PRI PROMETU Z NEPREMIČNINAMI

- ZAGOTAVLJANJE VARNEGA NAKUPA, PRODAJE IN ODDAJE NEPREMIČNIN
- CELOVITA PONUDBA NEPREMIČNIN ZA NAKUP, PRODAJO IN NAJEM
- SKLEPANJE KUPOPRODAJNIH POGODB IN ZEMLJIŠKOKNJIZNI PREPIS
- CENITEV NEPREMIČNIN

- POMOČ PRI PRIDOBIVANJU DOKUMENTACIJE ZA GRADBENO DOVOLJENJE
- PROJEKTIRAMO STANOVANJSKE, POSLOVNE IN GOSPODARSKE OBJEKTE

TELEFONI: 01 / 786-30-78, 786-05-42, 786-05-43, GSM: 041 / 683-532.

Pogled na (Malo) Žalno iz cerkvenega zvonika

Tudi v tej številki grosupelskih odmevov nadaljujemo s predstavitvijo krajevnih skupnosti v občini Grosuplje. To pot je na vrsti krajevna skupnost Žalna, ki meji na sosednjo občino Ivančna Gorica. V grobi oceni bi lahko zapisali, da je območje Žalne, Velike Loke, Male Loke, Plešivice in Luč, ki ga pokriva krajevna skupnost Žalna, za mnoge nekoliko odmaknjeno. Ta ocena temelji na dejstvih, da se zelo malo sliši ali piše o tej KS. To pa nikakor ne pomeni, da ni ljudi, ki s svojim marljivim in zagnanim delom ustvarjajo pogoje za kvalitetno bivanje vseh na tem območju. Ti pogoji segajo tako na področje infrastrukture kot tudi v družbeno in duhovno sfero, saj je vse skupaj močno povezano. Za pogovor sem zaprosil predsednika sveta KS Žalna, g. Staneta Kogovška, župnika župnije Žalna, g. Andreja Šinka, kulturno delovanje pa pooseblja moški pevski zbor Samorastnik in njihov vodja g. Drago Zakrajšek.

G. Kogovšek, bi se strinjali z oceno, da o krajevni skupnosti Žalna bralci Grosupelskih odmevov ne vedo prav veliko, saj nekako ne pride v središče pozornosti bodisi s svojim delom ali s problemi?

Težko je odgovoriti na to vašo trditve oziroma oceno. Podobnost z ostalimi krajevnimi skupnostmi je očitna. Povsod se ubadamo s podobnimi problemi in po svoje je tudi povsod lepo in prijetno za bivanje. Zagotovo pa dejstvo, da nisi množično prisoten v medijih, ne pomeni, da v tem okolju ni težav, ki jih je potrebno sproti reševati. Občanke in občani pa o krajevni skupnosti Žalna vedo toliko, kolikor se za naše kraje zanimajo.

Zaključuje se leto 2000. Ob koncu leta naredimo bilanco opravljenega dela. Kaj se je v letu 2000 v vaši krajevni skupnosti naredilo?

Za krajevno skupnost Žalna je bilo v tem letu s strani občinskega proračuna namenjeno izjemno malo finančnih sred-

stev, kar je za nas pomenilo izjemno velik problem. Težko je namreč motivirati ljudi za delo, ko pa z občinske ravni ni pravzaprav nič denarja. Če govorimo o denarju, je potrebno omeniti, da v krajevni skupnosti Žalna že blizu 30 let krajani in krajanke plačujemo samoprispevek za komunalno infrastrukturo, to pa je zagotovo redkost med krajevnimi skupnostmi v občini. Upamo, da bo financiranje v letu 2001 bistveno boljše in se bo dalo tudi več narediti. Kljub temu smo izvedli delno preplastitev lokalne ceste od zaselka Na šoli do Luč. Izvedena je samo polovica modernizacije, za katero je bila pogodba podpisana že v letu 1999, obljubljeno je bilo, da se bo v letu 2000 izvedlo delo po pogodbi iz leta 1999 in še drugi del, tako da bi se modernizacija končala v letu 2000. Za modernizacijo javnih poti je bilo v proračunu namenjenih samo 1.200.000 SIT in s tem denarjem ni bilo možno izpeljati prav nobene celovite modernizacije. Pri urejanju vaškega centra Velika Loka pa smo uspeli pokriti posamezne stroške.

Verjetno ocenjujete tako skopo odmerjena finančna sredstva tudi zaradi dejstva, da iz vaše KS ne prihaja noben svetnik občinskega sveta občine Grosuplje?

To je zagotovo ena od velikih pomanjkljivosti v naši KS. Saj je brez glasu v občinskem svetu občine zelo težko zagotoviti sredstva za delovanje v naši KS. Vendar bi bilo prav, da bi se vsi svetniki vendarle zavedali, da so izvoljeni v imenu vseh občanov in občanov in ne samo v imenu krajevnih skupnosti, iz katere prihajajo oziroma so doma.

Do konca mandata članom sveta KS je še dve leti, v tem času je možno še veliko narediti. Kaj bo imelo pri vašem delu prioriteto predvsem v letu 2001?

V letu 2001 želimo dokončati preplastitev lokalne ceste Na šoli - Luče, ki se vleče že več let, ker se ne upošteva

stališče, da imajo prioriteto že začete investicije. Želimo tudi začeti postopek za rekonstrukcijo in širitev lokalne ceste Mlačevo - Žalna - Velika Loka, ki je v planu že več let, saj je obstoječa cesta absolutno preozka in neustrezna za povečan promet poleg tega pa je to tudi šolska pot. V letu 2001 bomo poskušali nadaljevati izgradnjo prizidka k mriški vežici v Veliki Loki. Nadalje želimo urediti kanalizacijo in center vasi Velika Loka. V preteklih letih smo prejeli že nekaj manjših sredstev, trenutno pa se pridobiva dokumentacija, projekt pa je že na rejen. Tudi pri tem upamo na razumevanje občinskega sveta, saj je najprej potrebno urediti kanalizacijo in šele nato dokončno urediti vaško središče. Če bo v letu 2001 kanalizacija izpadla iz občinskega proračuna, se bodo zaustavile tudi vse aktivnosti glede nadaljevanja ureditve vaškega središča. Za prihodnje leto načrtujemo tudi izdelavo dokumentacije o kanalizaciji s čistilnimi napravami v Žalni, Lučah, M. Loki in na Plešivici, pa tudi preplastitev javne poti na Plešivico in skozi Malo Žalno, ter modernizacijo javne poti v Veliki Loki od LC do J. Hribar. Bi pa želel ob koncu vendarle še enkrat ponoviti, da bodo naše potrebe in želje uresničene le s pomočjo svetnikov občinskega sveta, od katerih

držati skupaj in reševati drug drugega. Takšni so bili vtisi tukajšnjih župnikov in duhovnikov, ki so priložnostno delovali v žalski župniji. Da je to res, sem sam že večkrat doživel. Kadar nekoga doleti nesreča, se vedno najdejo dobri ljudje, ki želijo pomagati. K temu jih nagovarja vera, ki bi bila mrtva brez dobrih del. Večina staršev pošilja otroke k verouku v zavesti, da vera že sama po sebi vzgaja človeka in mu vliva voljo do življenja. Da je versko življenje kar precej živo, potrjuje udeležba tretjine faranov pri redni nedeljski maši. Število ni majhno, če upoštevamo, da mnogi ne morejo priti zaradi starosti in bolezni. Sem lahko prištevamo tudi majhne otroke. V sami župniji obstajajo trije pevski zbori, odrasli mešani, otroški in moški zbor Samorastnik. Spomladi so bile tudi volitve novega župnijskega pastoralnega sveta, ki mi je v veliko pomoč in oporo.

Prav posebej je opazno udejstvovanje šolske mladine, ki se v počitniških dneh množično udeležuje oratorija. Kaj je namen oratorija in kdo vse vam pri tem pomaga?

Začetek oratorijev je bil v prejšnjem stoletju v Italiji. Zelo se jih je posluževal ustanovitelj salezijancev Janez Bosko. Zavedal se je, da bo mladim najbolj pomagal s sproščenostjo in igrami, v kate-

Del Velike Loke, v ozadiju zaselek Dule

pričakujemo podporo in pomoč, vsekakor večjo kot do sedaj.

Kaj pa še ostala problematika?

Zagotovo so to prenikza sredstva občinskega proračuna za stroške javne razsvetljave. Resno bo potrebno razmisliti o odklapanjanju, vsekakor pa je potrebno rešiti zadevo sistemsko in ne posamično. Po mojem mnenju pa je potrebno tudi povečati sredstva za funkcioniranje KS, kajti za krajevno skupnost veljajo namreč isti predpisi kot za občino, kar zahteva veliko dela in usposabljanja. Prav poseben problem pa je tudi izgradnja šole. Otrok je veliko in vsi kazalci kažejo potrebo po gradnji, saj so razmere za šolske dejavnosti v obstoječih prostorih problematične. Tudi zemljišče pri nas ne predstavlja večji problem, kdaj pa se bo zares kaj premaknilo, je pa že drugo vprašanje.

G. Andrej Šink, ste župnik župnije Žalna. Mnogi vas poznajo iz delovanja v župniji Grosuplje, kjer ste opravljali kaplansko službo. Je možna primerjava med duhovniškim delom v Žalni in Grosupljem?

Vsaka primerjava temelji na podobnostih in razlikah. Vedno pa se odkrije tudi tisto, kar ostaja enako. V Grosuplje sem prišel pred dobrimi petnajstimi leti. V tem času sem se verjetno nekoliko spremenil sam in tudi župnija Grosuplje. Moje delo je bilo osredotočeno predvsem na veroučno srečanja z mladimi. Dolgčas mi v grosupeljski župniji nikoli ni bilo; raje obratno, časa je bilo vedno premalo. Duhovniško delo v vsaki župniji je sejanje Božje besede. Posoda, v kateri je božja beseda shranjena, se nikoli ne izprazni. Zato to delo nadaljujem v župniji Žalna. Sedanja župnija je še vedno čisto podeželje, ljudje se v njej poznajo med seboj in si tudi pomagajo. Samo Grosuplje pa že počasi daje podobo mesta. Vendar se mi zdi, da se ljudje po miselnosti ne razlikujejo veliko. Ljudje iz obeh župnij se srečujejo na delovnih mestih in se tako medsebojno oblikujejo.

Kakšno je versko življenje v župniji Žalna?

Žalski farani se zavedajo svojih korenin. Večina ljudi je ponosna na svojo vas in tudi svojo preteklost. Tukaj so že v preteklosti živeli verni ljudje, ki so znali

re je vključil usposabljanje za življenje. Ta namen imajo pred seboj prireditelji oratorija tudi pri nas. Posebnost oratorijev je, da njihovi voditelji nismo duhovniki, ampak za to usposobljeni ljudje. Ponavadi so to bogoslovci, redovniki in redovnice ali laični teologi. Pri nas vodi oratorij absolventka teologije gospa Mojca Potokar. Z mladimi se srečuje pri mladinskem verouku in ga skupaj z njimi tudi kvalitetno izpelje.

V zadnjih letih ste opravili številna gradbena dela na cerkvenih objektih. Zakaj je pravzaprav šlo in kako so potekala dela?

Res je, klopi v cerkvi so bile v slabem stanju. Zato smo jih zamenjali z novimi. Večja dela so bila opravljena v župnišču. Adaptacija je tolikšna, da bi lahko govorili o novi stavbi, ki je ohranila stari videz. Dejansko so domačini naredili vse sami. Večinoma so z dobro voljo hodili pomagat in tako pokazali, da je v tem kraju ogromno usposobljenih ljudi. Ker smo lansko leto imeli novomašno slovesnost, je bila ta tudi izziv za zunanjo obnovitev gospodarskega poslopja.

Prepričan sem, da imate še veliko idej. Kaj bo imelo prednost?

Današnji čas je poln stresnih situacij. Moti me, da se govori samo o uspehih, bolj malo pa o kvaliteti življenja. Nič ni čudnega, da nam občasno "poči živec". Takšna situacija pogosto nastopi po naši lastni krivdi. Zelo nesmiselno je razmišljati, kaj vse nas hudega

lahko doleti v prihodnosti. Zato je moja prednostna naloga spodbujati tukajšnje ljudi - predvsem tiste, ki se pustijo nagovoriti, naj hitijo počasi in se zaustavijo. Vsakdo mora sam pri sebi ustvariti lestvico vrednot in ugotoviti, katera je največja. Največ je vredno življenje vsakega človeka. To je tudi Kristusovo sporočilo svetu in utemeljitev, zakaj je prišel na svet: "Jaz sem prišel, da bi imeli življenje in ga imeli v obilju. (Jn 10,10). Ta pogovor izkoriščam tudi za sporočilo vsem tistim, ki si v življenju pomagajo z invalidskim vozičkom. Spomladi jim bomo z urejeno klančino omogočili dostop do cerkve. Takrat bomo tudi videli, kaj je potrebno še na novo storiti ali popraviti. Ob koncu želim vsem, ki berete te vrstice, da bi vas ta vrstica še posebej nagovorila ob bližajočih božičnih praznikih, ki še posebej poudarjajo vrednoto življenja in odrešenja.

Drago Zakrajšek, težko vas je predstaviti, saj ste dejavni na številnih področjih. Ste ljudski godec, organist, pevec in zborovodja zbora Samorastnik. Navezal se bom bolj na zadnje. Kdaj ste pevec prvič stopili skupaj in se organizirano lotili prepevanja v moškem zboru?

Začetki organiziranega prepevanja v žalskem moškem zboru segajo v leto 1990. Takratni župnik v Žalni, g. Lado Jaksetič, nas je spodbudil, da smo se moški iz cerkvenega mešanega pevskega zbora naučili nekaj pesmi za moški zbor. Peli smo pri Florjanovi maši, ki je bila pred gasilskim domom v Žalni. Tako se je počasi začelo vse bolj aktivno in kvalitetno prepevanje, ki ima sedaj že 10-letno tradicijo.

Sedaj imate za sabo že vrsto let prepevanja in imate tudi številne nastope ter koncerte. Ste morda na kakšen nastop še prav posebej ponosni?

Zagotovo je pri našem prepevanju kar nekaj nastopov, ki imajo za nas prav poseben pomen. Po svoje pa je tudi vsak koncert ali nastop nekaj posebnega, kar ti vedno ostane v spominu. Kljub temu pa bi omenil nastop na martinovanju v domu starejših občanov na Taboru v Ljubljani, kjer smo navdušili prisotne in jim s prijetno slovensko pesmijo popestrili martinov večer. Omenil bi še dobrodušni koncert v boštanjski cerkvi sv. Martina, ki se je odvijal pred leti. Zagotovo ima nastop v domači okolici še prav poseben čar in predstavlja še prav posebno željo po kvalitetnem prepevanju.

Izdali ste že dve kaseti, ki se uspešno prodajata. Kaj po teh projektih predstavlja za zbor Samorastnik nove izzive?

Glede na časovno stisko vsakega posameznika smo izjemno veseli, da zbor sploh deluje. Radi pa bi povečali oziroma pomladili članske vrste našega zbora. V ta namen izkoriščam to priložnost in vabim k sodelovanju nadarjene pevce, ki imajo radi slovensko narodno pesem in prijetno družbo in bi se bili pripravljeni aktivneje vključiti v zbor Samorastnik. Izziv pa je tudi naše iskreno upanje, da bi nam uspelo posneti tretjo kaseto in sicer z izborom božičnih pesmi.

V krajevni skupnosti pa delujejo tudi tri gasilska društva, to so Luče, Žalna in Velika Loka, ki poleg osnovne dejavnosti poskrbijo še za kulturno in na sploh družabno življenje v krajih, ki jih zaokrožuje krajevna skupnost Žalna.

Vsem skupaj hvala lepa za pogovor.

Pogovarjal se je Matjaž Trontelj

Prve violine glasbene šole Grosuplje

29. novembra je v dvorani glasbene šole nastopilo 15 učenek in 6 učencev violine. Ob spremljavi klavirja, flaute ali kitare, v triu s klavirjem in violončelom ter v godalnem orkestru so igrali otroške, ameriške, ruske, slovenske in ukrajinske narodne pa tudi drobce skladb J. S. Bacha, J. Haydna, W. A. Mozarta in drugih skladateljev. Mlade violiniste učita Viktorija Šušteršič in Ula Ulaga. Po besedah ravnateljice Franca Korbarja učijo na šoli vse instrumente razen viole, harfe in orgel. Šola ima tudi vokalni kvartet dečkov, Orffov instrumentarij, orkester kitar, orkester violin, dve komorni skupini trobil, veliki jazz orkester (big band) in veliki pihalni orkester. Vseh učencev na Grosupljem je 160, skupaj z oddelkoma v Ivančni Gorici in v Dobropolju pa 400.

J. Müller

KOREKT

JEZIKOVNA ŠOLA IN TURISTIČNA AGENCIJA
Zgornja Draga 4a, 1294 Višnja Gora

TURISTIČNA AGENCIJA

ugodne cene in načini plačila
zanimiva potovanja za vsakogar
maturantski izleti
jezikovno izobraževanje v tujini
eksotična potovanja
in novoletna potovanja

Za vse informacije glede terminov potovanj, prospektov, rezervacij in cen smo vam stalno na voljo na naših številkah: tel/fax 01/7877-244 in GSM 041/623-634

Liljana Štepec

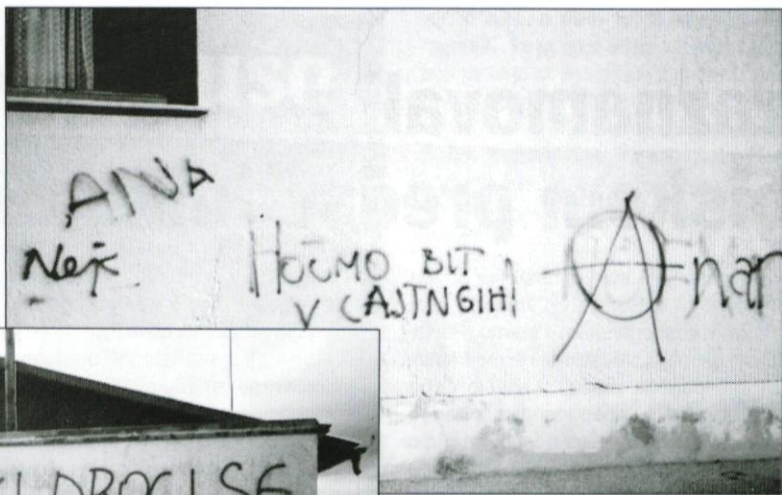
Grosuplje, kdo bo tebe ljubil?

Grosupeljski grafiti

"Uničite mladino in naša bo njih imovina in domovina!"

(pogled skozi objektiv)

foto: Anton Žitnik

Združene države Amerike Prostrana dežela in ameriški način življenja

(nadaljevanje)

Uradni delovnik običajno traja od 8. do 17. ure. To ne velja za mlade, ambiciozne analitike in trgovce v velikih finančnih institucijah in podjetjih. Njihov delovnik je takorekoč neomejen, velikokrat traja do poznih večernih ur ter se raztegne tudi na sobote in nedelje. Seveda so za to ustrezno nagajeni, njihovi letni dohodki presegajo 150.000 \$ letno, medtem ko znaša povprečna plača bančnika nekako 60.000 \$ letno. Seveda od tega veliko potrošijo za plačilo stanovanja. Cene na Manhattanu dosegajo ogromne zneske, tudi 1.000.000 \$, zato se večina prebivalcev vozi na delo iz New Jerseyja, Brooklynja ipd. Na delo se pripeljejo z vlaki ali ladjami. Kljub temu, da so zveze dobre in pogoste, ljudje porabijo več kot uro, da pridejo na delo. Glede na veliko število ljudi, ki živijo in delajo na Manhattanu, si lahko predstavljate trume ljudi, ki po hodnikih podzemskih železnic in ulicah hitijo na vse konce. **VERJAMEJO V DELNICE.**

Mislím, da so Američani v povprečju dokaj varčen narod. Varčevati morajo za čas, ko nastopi pokoj, za študij otrok, mogoče še za kakšno potovanje. Najpogostejši način prav gotovo ni varčevanje pri bankah. Američani so znani po tem, da veliko denarja namenijo vlaganju in spekuliranju z nakupi delnic podjetij. Po raziskavah je okoli

50% Američanov lastnikov različnih delnic. Običajno stanovanje najamejo ali kupijo na leasing. Podobno velja za automobile. Denar pa želijo čim bolj oplemeniti, kar pomeni naložiti v delnice.

BELE NOGAVIČKE IN ŠPORTNI COPATI.

Vsem tujcem v New Yorku prav gotovo padejo v oči tamkajšnje gospe, ki za svoj izgled ne želijo žrtvovati udobja. Nataknejo si kostim, na noge pa športne copate in bele nogavičke. Človek bi mislil, da so čisto brez okusa. Toda Američani si s tem ne belijo glave in postavljajo na prvo mesto udobje in dobro počutje. Neredko se tudi zgodi, da na podzemsko železnico pritečejo moški, ki kravate nimajo zavezane ampak le vrženo okrog vratu. Po vsej verjetnosti se do konca uredijo na delovnem mestu!

Tistim, ki bolj uživajo v naravnih lepotah kot v betonu in asfaltu, bi bili nedvomno bolj všeč prizori iz Kalifornije, pa tudi Nevade in Arizone. Običajno se pot začne v Las Vegasu, nadaljuje v Dolini smrti ter parkih Sequoia in Yosemite. Vzdržljivi Pacifika pelje slikovita morská pot od San Franciscá mimo Montereyja, Santa Barbare, Santa Monice in Malibuja do Los Angelesa s Hollywoodom in Beverly Hillsom. Tisti, ki si želijo še kaj bolj temperamentnega, se odpravijo dalje po puščavski pokrajini proti San Diegu v smeri mehiške meje. Tudi v tem delu so

znani in ogleda vredni parki, predvsem parki z nasadi kaktusov in Grand Canyon. Štirinajstredno pot po zahodni obali sem tudi sama pričela v Las Vegasu v državi Nevada. Igralništvo, ki je bilo v državi legalizirano leta 1931, zabava, puščavsko podnebje s 320 sončnimi dnevi na leto privabljajo številne turiste, okoli 13 milijonov letno.

Na splošno velja, da so letalske karte s ciljem v tem mestu najcenejše na zahodni obali, enako velja za hotele in izposajo avtomobilov. Za povratno letalsko karto New York-Las Vegas-New York, ki sem jo kupila že v Ljubljani, sem odštela 250 \$. Če bi jo kupila v ZDA, bi me stala vsaj 50\$ več. Let iz New Yorka traja 5 ur.

LAS VEGAS: MESTO RAZKOŠJA IN IGRALNIŠKE STRATI.

Američani, ki se radi pohvalijo, da imajo vse naj v svetovnem merilu, to puščavsko mesto imenujejo svetovni igralniški center. Hoteli največkrat nudijo brezplačen prevoz iz letališča v mesto in obratno. Mesto leži sredi puščave, a je kljub temu v samem centru odlično urejeno. Hoteli imajo lepo urejeno okolico, ki jo seveda namakajo. Sicer se da tudi iz puščavskega peska, lepo oblikovanih in različno obarvanih kamnov ter kaktusov urediti prav zanimive nasade. Mesto je skoncentrirano ob glavni cesti, ob kateri so razporejeni vsi najbolj luksuzni hoteli. Privlačne ideje

Ostaneš odprtih ust Po Mehiki in Gvatemali

Na severu glavnega mesta se je zgodil dogodek, ki je odločilno vplival na prvotne prebivalce. V decembru 1531. l. se je domačinu prikazala Marija, ki je pozneje, kot narodna zavetnica, dobila ime Naša gospa Guadalupska. Postala je najbolj čaščena na celotnem področju Mehike in še čez. Tega dogodka se spominjajo 12. decembra. Že 10 dni prej poteka praznovanje in na tisoče ljudi prihaja tja. Zadnja 2 dni, ko število romarjev naraste v milijone, se tam zbere tudi na tisoče plesalcev, ki plešejo azteške plese nepretrgoma 2 dni. Spraševala sem jih, komu tam plešejo, saj je v njihovih obredih veliko vsebin, ki kažejo prisotnost druge vere, ne katoliške. Plešejo Mariji ali komu, ki je imel tempelj na tistem mestu prej?

"Obema," se je glasil odgovor. In s tem so vsi zadovoljni. O tem sem se lahko prepričala, ko so me povabili na eno takih praznovanj. Darni dogodek je bil predvsem vpliv na njihovo vero in s tem na sprejemanje tuje, to je evropske kulture.

Seveda pa je še mnogo stvari, ki so tipične v tamkajšnjem svetu. V glavnem mestu Mehike so to npr. taksiji. Značilni zeleni "hrošči" s 3 vrati, ki imajo podrt sovoznikov sedež. Cena je kar sprejemljiva, še najbolj so zaželeni ponoči, ko javni promet ne deluje, hoja po mestu pa je precej nevarna. Prevoz, ki se najbolj splača, je seveda metro – 40 tolarjev je ena vožnja. Le paziti je treba, da ti ne zmaknejo kaj iz žepov. Da te večina opazuje, ker si svetlejša polti, je običajno. Če začutiš roke na telesu v veliki gneči, je tudi običajno, le da je precej manj prijetno... Na srečo se je nama z Urško to zadnje zgodilo le enkrat, ukrepi so se poznali na nogah storilcev. Večkrat se je dogajalo kaj zanimivega, še posebej zjutraj, ko milijoni hitijo v službe. Ne ljubijo ravno zgodnjega vstajanja, zato še zadnje priprave, kot je npr. ličenje, opravijo kar v metru. Meni tako ljub vonj na postajah za metro je podoben kot na drugih koncih sveta. Prosjačenja pa je več. Pozno ponoči se kar vrstijo otroci, ki se ti zasmilijo v dno duše. Morali bi že spati, mar ni nikogar, ki bi skrbel za njih? Velik problem glavnega mesta so ravno zapuščeni oz. zanemarjeni otroci, ki si ne morejo zagotoviti pravega življenja.

So tudi presenečenja, ob katerih ostaneš odprtih ust. Popotniku, ki želi

Plesalec

spoznati deželo z lastnimi močmi in ne s pomočjo turističnih agencij, so prijetna presenečenja in povezava dogodkov med seboj nekaj vsakdanjega, le opaziti jih mora. Ena takih se je zgodila ravno na metru. Opazovala sem očeta, ki je sina spremljal v šolo. Nič posebnega, posebnost se je zgodila čez 2 dni, ko sva vstopili v avtobus za na jug države. Ravno ta dva, oče in sin, skupaj z družino, sta bila na istem avtobusu! In to se je zgodilo v mestu z 28 milijoni prebivalcev!

So pa tudi srečanja z ljudmi z drugih koncev sveta. Na potovanju nisi nikoli sam, razen če tako želiš. Med domačini in popotniki si vedno najdeš družbo. Z nekim domačinom sva na metru pela, z drugim sva si ogledovala mesto, ker ni imel kaj početi, s klošarjem sva se v cerkvi začela pogovarjati o pravičnosti v življenju, s Finko Tiino sva si bili nekajdnevna družba, Švicarko Danielo sem srečala kot sonce na poti, s Čilencem Paulom sva si bila kot stara prijateljica... Največje čudo pa mi je bilo srečanje s Juanom, skavtom iz Čila. Pred dvema letoma, med potovanjem po Čilu smo pri njegovi družini prespali. Mnogo skavtov sem tam srečala, na svetovnem srečanju skavtov v Mehiki pa nisem pričakovala kakšnega od znanih, saj so se že takrat pritoževali, kako je vse drago. A prvi dan srečanja me nekdo pokliče po imenu. In tam stoji Juan! Ki se po dveh letih še spomni mojega imena in ima s seboj darilo za znanca iz Slovenije!

Se nadaljuje...

Alenka Oblak

za izgradnjo hotelov so ameriški arhitekti zbirali po vsem svetu in tako naredili mesto še bolj privlačno. Omenila bom le tiste, ki so se meni najbolj vtisnili v spomin. To so čudoviti nasadi, številni vodometi in stoteri kipi, ki obkrožajo Caesars Palace (Cesarjeva palača). The Mirage je znan po belih tigrih, ki jih lahko vidite v pritličju hotela. Druga zanimivost pa je velikanski vulkanski izbruh, ki ga vsak večer uprizarjajo na "vrtu" hotela z velikanskim jezerom in slapovi v sredini. "Izbruhi" vulkanov so že dodobra ozgali bližnje palme, vsak večer pa dodobra stresejo vso bližnjo okolico. Treasure Island (Otok zakladov) nas popelje v čase gusarjev in njihovih borb. Skozi ves dan pred hotelom uprizarjajo prave gusarske borbe, v katerih se potaplja celo ladje, in ki privabljajo vsak dan veliko število občudovalcev. Flamingo Hilton je dom številnim pticam, predvsem čudovitim flamingom, ki pozirajo turistom sredi številnih vodometov in slapov, sredi palm, drugega zelenja in cvetic.

Blišč in razkošje, velikokrat tudi kič, srečamo na vsakem koraku. Vsem hotelom pa je isto, da vstop v zgradbo pomeni vstop v veliko, nepregledno dvorano, polno najrazličnejših avtomatov,

rulet in miz, polno ljudi, ki zagrizeno pritiskajo na gumba, kupujejo žetone, stavijo na ruletah, nabito s cingljanjem in drugimi neprijetnimi zvoki, ki jih oddajajo avtomati. Ko človek obišče več hotelov, se mu vsakokrat ponovi popolnoma enaka slika. Če obiščete igralnico enega hotela, ste videli vse, vsaj kar se tiče samih igralnic. Pri tem so me presenetile predvsem ogromne razsežnosti teh dvoran; tudi do 10 ali več minut sem včasih porabila, da sem zgolj prehodila dvorano iz enega do drugega konca. Navdušeni igralci hodijo po ulicah od igralnice do igralnice s plastičnimi lončki, polnimi težkega drobiža. Nekateri zgolj v omejenem obsegu in zgolj za zabavo, drugi verjetno čakajo svoj srečni dan.

Četudi ne želite v Las Vegasu staviti denarja na kocko, se da na račun igralništva v mestu prav dobro in poceni živeti. Lahko se včlanite v igralniški klub in to zastonj. Igralnica vas za vpis celo nagradi s 5\$ in z bogatim brezplačnim kosilom. Naslednja koristna stvar igralništva so hotelske jedilnice, kjer za okoli 5\$ (1.250 SIT) lahko pojedete kolikor morete, na razpolago pa imate toliko jedi, da jih komaj pregledate, kaj šele poskusite.

Mag. Tatjana Skubic

Motvoz in platno d.d. Grosuplje

Osemdeseto obletnico zaznamovali z veliko investicijo in z obiskom predsednika države

motvoz

Motvoz in platno d.d., najstarejše industrijsko podjetje v Grosupljem, je častljivo in v novem zagonu dočakal novo, visoko obletnico. Podjetje je v svoji zgodovini uspešno kljubovalo burnim dogajanjem, ki bi lahko bila usodna za njegov obstoj. Dočakalo je dve vojni, bilo podržavljeno in tudi privatizirano, izguba južnih trgov je pomenila velik udarec, prav tako nova konkurenca iz azijskih držav s ceneno delovno silo. Novo vodstvo, ki je nastopilo leta 1995, se je odločilo za korenit preobrat, to je za opustitev nerentabilnih programov, za razvoj in selektivno kadrovanje, ki naj bi se odrazil v večji realizaciji na zaposlenega. Jasno načrtana dolgoročna poslovna strategija naj bi bila tudi zagotovilo, da bo podjetje tudi v prihodnosti praznovalo še več podobnih jubilejev. Nov iziziv za prihodnost vidijo v novi investiciji, vredni 700 milijonov SIT, v proizvodnjo troslojnih folij.

Visoko obletnico so in bodo v podjetju proslavili v velikem zanosu, polni novih načrtov, tako v krogu zaposlenih z vodstvom na čelu, kot skupaj s poslovnimi partnerji. Le te so v soboto, 18. novembra 2000, povabili tako rekoč iz vseh delov Evrope, največ iz Italije, Nemčije, Hrvaške in Slovaške ter seveda tudi Slovenije. Veliko se jih je odzvalo vabilu podjetja, ki so ga tako lahko spoznali tudi na bolj neformalen način, ogledali so si lahko proizvodnjo in predvsem novo investicijo. Da je Motvoz d.d. v dobrih odnosih tudi z drugimi krajevnimi gospodarskimi subjekti, dokazuje prisotnost direktorjev tako rekoč vseh večjih grosupeljskih podjetij.

Direktor, mag. Anton Lakner, je z velikim zanosom v pozdravnem nagovoru poudaril, da v Sloveniji ni veliko podjetij, ki bi se jim uspelo obdržati na površju tako dolgo. Na to so sedanjí in bivši zaposleni lahko posebej ponosni. Prav marljivost, vztrajnost, trdoživost in klenost zaposlenih v času, ko se je podjetje znašlo v krizi, so prispevali k uspešnejšemu iskanju notranjih rezerv, novih trgov in k zavedanju, da je nujno prestrukturiranje proizvodnega programa, je direktor izrekel priznanje svojim sode-

lavcem. "Iz krize smo izšli zrelejši. Trdemu delu, vztrajnosti in marljivosti mlajše ekipe gre zahvala, da je v letošnjem letu prišlo do nakupa strojne opreme v vrednosti 700 milijonov SIT za večslojne folije za ekonomično, zdravo in estetsko pakiranje. Donosnost novega programa je utemeljena. Kakovost je strateška usmeritev podjetja, poslovna odličnost pa cilj in zaveza. Krizno vodenje je tako zamenjalo projektno vodenje podjetja. Motvoz gradi na pripadnosti in ustvarjalnem potencialu zaposlenih.", je le nekaj poudarkov iz zgodovine in nove strategije podjetja, za katero je direktor Lakner prepričan, da predstavlja novo priložnost.

PREDSTAVNIKI OBLASTI, VKLJUČNO Z G. KUČANOM.

Na slovesnost niso bili povabljeni le predstavniki gospodarstva temveč tudi predstavniki oblasti, državne in krajevene. Župan Občine Grosuplje, g. Janez Lesjak, je predstavil vlogo podjetja Motvoz in platno d.d. za ljudi in gospodarstvo občine. V preteklosti je bil Motvoz po njegovih besedah podjetje, ki je celotnemu okolju odprlo novo perspektivo in hkrati investitorjem ponudilo eno najzanimivejših možnosti za vlaganja. Za prihodnost pa je podjetju zaželel nadaljevanje uspešnega posodabljanja in prilagajanja tržnim izzivom.

Podjetje in z njim zaposlene je s svojim obiskom počastil predsednik države, g. Milan Kučan. Zahvalil se je za povabilo, ki se mu je rad odzval. Tako je lahko skupaj z zaposlenimi podoživel častljivo obletnico osemdesetih let, v katerih je grosupeljski pajek predel in razpredal svoje mreže ter slikovito nadaljeval: "...Pajek je ojačal svojo nit, ko so se na obzorju kazale težave, in tako prispeval k njegovi trdoživosti. Danes še vedno plete mrežo, vendar dodaja novi vzorec, vzorec prihodnosti podjetja, ki mu pripenja novo, posodobljeno tehnologijo in strateški management. Postaja sodobno podjetje, ki je v osemdesetih letih zgodovine in razvoja Slovenije trikrat spremenilo državo, preživelo krutost dveh

vojn, dosanjalo sen samostojne države in deset let ustvarjalo v lastnem, v svet odprtem gospodarskem sistemu. Tekstilci ste skupaj s predstavniki lesne in železarske panoge plačali največjo ceno prehoda v tržno gospodarstvo; z izgubo dela, s socialno ogroženostjo, z izgubo trgov in poslovnih partnerjev. Upam, da bo nova vlada podpirala razvoj gospodarstva ter skladen gospodarski, socialni in tehnološki razvoj. Vi ste že del odprtega in globalnega sveta. Malo daljše samozadovoljstvo je lahko usodno. Zato morate biti vsak dan z eno nogo že v jutrišnjem dnevu in svetu. Stalno morate prehitevati druge z blagovnimi znamkami, z odličnostjo, novimi trgi, boljšimi idejami in kakovostnejšimi izdelki. To je edina prava pot do uspeha! Druge ni." Zaključil je z dobrimi željami vodstvu podjetja: "Ambicioznemu vodstvu želim veliko uporabnih idej, poguma, da bo te ideje prenašalo v prakso, ter modrosti za povezavo preteklosti, sedanjosti in prihodnosti. Ter da bi znali spremeniti tisto, kar je mogoče spremeniti."

Slavnost so kulturno obogatili še priznani citrar Dušan Mazaj, mlada pevka Milena Glavan, učenci OŠ Brinje, skupina ljudskih pevcev Zarja in folklorna skupina Kulturnega društva Račna.

Še živčim bivšim direktorjem tovarne, Bernardu Rodetu, Jožetu Logarju, Janezu Lesjaku, Desanu Bajecu in Andreju Struni, je mag. Lakner v zahvalo za njihovo delo in prispevek k visokemu jubileju podjetja podelil posebna priznanja.

NOVA PROIZVODNJA TROSLOJNIH FOLIJ.

Kot sem že omenila, so v podjetju okroglo obletnico obeležili z novo veliko investicijo. Kupili so opremo za izdelavo troslojnih koekstrudiranih folij in jo delno že dali v proizvodnjo. Novi so tudi tiskarski stroj, oprema za pripravo klišejev ter mešalnica barv, rezalni stroj za razrez in navijanje potiskanih folij, kaširni stroj in regenerator odpadnih folij. Zadnji sestavni del nove investicije je konfeksionirni stroj za izdelavo vreč. V okviru novega programa bo delo letos

na novo dobilo 10 delavcev, v letu 2001 pa računajo na 4 do 5 novih zaposlitev.

Največja pridobitev nove investicije je ekstruzijska linija (postopek predelave plastičnih mas) za izdelavo 3-slojnih koekstrudiranih folij po postopku pihanja. Folije so tako kombinacije poliolefinov, to je različnih vrst umetnih mas. To se doseže tako, da ima linija 3 ekstrudorje. Vsak izmed njih dovaja staljeno polimerno (tj. plastično) maso v predilno glavo. Masa prvega ekstrudorja se razporedi v zunanji sloj, masa drugega predstavlja srednji sloj, notranjemu sloju pa je namenjena masa tretjega ekstrudorja. Tako sestavljena talina se izpreta v obliki cevi, se ustrezno raztegne, glede na želeno širino folije, in se nazadnje iz notranje in zunanje strani ohladi z zrakom. Ohlajena folija potuje preko valjev, s čimer se zagotovi njeno enakomerno navijanje. Kupcem lahko ponudijo različne širine folij, največ do štirih metrov.

Omenjeni proizvodni program spada po načinu izdelave in nadaljnje obdelave med najsodobnejše v Sloveniji, tehnologija pa je še relativno nova v svetovnem merilu. V podjetju pravijo, da imajo večslojne folije številne prednosti pred monofolijami, zato povpraševanje in poraba prvih hitro narašča. Folije, sestavljene iz več plasti, imajo boljše izolacijske lastnosti, zaradi boljše trdnosti so tanjše od monofolij za 10 - 15%. Srednjemu sloju se lahko doda regenerat, sloji so lahko različno obarvani. Zaradi kombinacije različnih materialov lahko dosežemo, da imajo folije točno določene karakteristike, na primer boljše varjenje na notranji strani, priprava zunanje strani, ki je primerna za tisk, lesk ali nedrsnost.

NOVE TRŽNE PRILOŽNOSTI.

V Motvozu načrtujejo, da bodo del proizvodnje prodali v obliki folij, drugi del pa bodo potiskali in razrezali na ustrezne širine. V taki obliki je folija uporabna za pakiranje različnih proizvodov v prehranski in kmetijski industriji ter v široki potrošnji. V prehranski industriji so odprte številne možnosti uporabe folije za pakiranje svežih peciv, trajnih izdelkov in zmrznjene prehrane, torej v pekarnstvu. V tovrstne folije se pakirajo siri in drugi mlečni izdelki, mnogi jih uporabljajo doma za shranjevanje svežega mesa ali pri zmrzovanju živil, pa tudi testenine se prodajajo v taki embalaži. Med uporabami v drugih industrijah bom naštetela le najpogostejše:

agrostretch folija za ovijanje sena, pakiranje pralnih praškov, umetnih gnojil in ostalih sipkih materialov, pakiranje tekstila, vate in cigaret.

Del proizvedenih folij se bo potiskalo na novem 8-barvnem fleksotiskarskem² stroju z največjo širino tiska 1200 mm. Stroj tiska s hitrostjo 250 m/minuto in omogoča vrhunski odtis, skladi v visokimi kakovostnimi zahtevami naročnikov, ki prihajajo iz zelo različnih panog. Tiskali bodo tako materiale, ki bodo rezultat njihove proizvodnje, kot kupljene (papir).

Nova je tudi kaširna linija, s čimer si bodo v Motvozu omogočili kaširanje potiskanih folij, ki jih bodo sami proizvedli, ter drugih materialov kot na primer papirja in aluminija. Kaširanje je postopek lepljenja dodatnega sloja, ki izboljša kakovost in izgled tiska (npr. večji sijaj in globinski efekt), izboljša barierno (plinske in svetlobne) lastnosti folije ter onemogoča direkten stik tiskane površine s pakirano snovjo, kar je posebej pomembno v prehranski industriji. Ne-prijeten vonj, ki običajno spremlja ta postopek, je bistveno zmanjšan zaradi posebne, solventless tehnologije.

PREDELAVA ODPADKOV - LASTNIH IN KUPLJENIH.

V podjetju so se odločili tudi za nabavo regeneratorja odpadnih folij. Vse odpadne folije iz obstoječe proizvodnje in nove investicije, od ekstrudiranja do razreza, bodo s pomočjo tega stroja predelane in vrnjene v proces proizvodnje v Motvozu ali prodane. Zaradi boljše izkoriščenosti kapacitet bodo ustrezne odpadne folije kupovali tudi od drugih podjetij, jih predelali ter jih prodajali kot čisti regenerat. Če bi bilo v bodoče zanimanje ostalih podjetij za tovrstno storitev dovolj veliko, bi v Motvozu lahko vršili usluge regeneriranja še za ostale.

NOBENIH EKOLOŠKIH VPLIVOV. Vodstvo podjetja je ekološko močno osveščeno, zato so tudi pri novi investiciji dali ekologiji velik poudarek. Zago-tavljajo, da so izdelki in tehnologija nove investicije ekološko nesporni in da niso obremenjujoči za okolje. V proizvodnji ne nastajajo odpadne vode ali kakšni drugi stranski produkti, ki bi bili obremenjujoči za okolje, razen odpadna hladilna voda. Za slednjo že imajo pripravljeno rešitev in sicer tako, da jo bodo hladili v zaprtem sistemu. Odpadke pa bodo reciklirali, kot je že bilo razloženo.

Mag. Tatjana Skubic

Sprostitutvena vzgoja v vrtcu Tinkara

Danes živijo otroci v času, ki je zanje neprimeren. V sodobni družini sta zaposlena oba starša in tako je otrok večino časa prepuščen sam sebi, saj ni časa za intenzivno ukvarjanje z otrokom. Otroci so deležni škodljivih vplivov okolja, kot so: prenasajenost z vtisi, hrupom, stresu, nenehno tekmujejo in se morajo dokazovati. Zaradi vsega tega se tudi pri otrocih pojavlja napetost, nezbrano, slabo spanje, agresivnost, nemirnost in celo živčnost. Če ne ukrepamo pravočasno, se začne njihova napetost kazati tudi telesno: slabost,

notranji nemir, bolečine v želodcu, glavobol, motnje spanja, težave s koncentracijo, prebavne motnje, astma, alergije, grizenje nohtov, mežikanje in podobno.

Ne samo čas, ampak tudi okolje je neprimerno za otroka - v mestih primanjkuje igrišč in zelenic, stanovanja so majhna in otroci nimajo prostora za sproščeno igranje, premalo se gibljejo pa tudi spijo velikokrat premalo. Okolje otroku ne daje možnosti za predelavo vseh sprejetih vtisov in izkušenj, saj si le ti sledijo veliko prehitro. Nepredela-

ne izkušnje pa delujejo v otrokovi podzavesti in lahko povzročijo omenjene motnje.

V življenju potrebujemo sposobnost, da znamo črpati življenjsko moč, smisel za lepoto, ustvarjalnost, da znamo uživati v malenkostih. Vendar pa vse nikoli ne pride samo po sebi. Vsega naštetega se moramo naučiti in izkusiti. Otrok naj spozna, da poleg zunanjega sveta obstaja tudi človekov lastni notranji svet, svet tišine, in miru, ki pomaga predelati zunanje dražljaje in jih pravilno opredeliti. Otrok naj spozna, da obstaja svet tišine v katerega se lahko zateče in iz katerega črpa novih moči, saj danes otroku najbolj primanjkuje tišine in umirjenosti.

Sprostitutveno vzgojo sem vnesla v moje vzgojno delo zato, ker želim otrokom omogočiti, da spoznajo svoja čustva in da prepoznajo in spoštujejo čustva drugih. Otrok naj se seznani s svojim telesom in duševnostjo. Ustvari naj ljubeč odnos do samega sebe in do drugih in naj na tej podlagi oblikuje svoje življenje.

Sproščanje je preventivna metoda, ki otroke spodbuja s preprostimi in z igrivimi tehnikami, da najdejo v sebi svoj mir in tišino, iz katere potem črpajo novih moči.

Vsak dan namenimo nekaj časa za sprostitve, za sanje in sanjarjenje. Ustavimo se in uživamo v svetu tišine, kajti čudovito je biti v tišini in prisluhniti govorici dreves in oblakov.

Branka Okorn

V mesecu oktobru - mesecu požarne varnosti - so nas obiskali gasilci iz GD Žalna.

Na šolskem igrišču so nam pokazali gasilne aparate. Povedali so nam, da stvari, priključene na elektriko, ne smemo gasiti z vodo. Take stvari gasimo z aparati, ki vsebujejo prah. Nekateri učenci so gasili ogenj z gasilnim aparatom, nekateri pa so ogenj poskušali pogasiti z vodo.

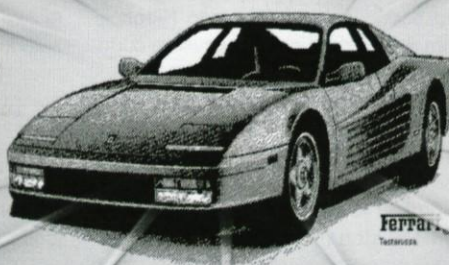
Pokazali so nam tudi orodje za odpiranje hišnih vrat, če gori hiša. Opozarjali so nas in hkrati poučili, kako moramo ravnati z vžgalicami in ostalimi predmeti, ki lahko povzročijo požar. Razkazali so nam tudi novo gasilsko avtociстерno, v katerem poleg opreme vozijo tudi vodo za gašenje požara. Zelo sem vesela, da so prišli gasilci in upam, da bodo prišli še kdaj. Želim jim čim manj požarov.

Katja Kastelic, 3. r. OŠ Žalna

avtoelektrika

VILI ANDOLŠEK s.p.
Gasilska 19
1290 Grosuplje
GSM: 041/ 750-855

Popravila
zaganjačev,
alternatorjev
in splošne
avtoelektrike

Kiparjenje z dušo

Iz pogovora
z Lučko
Koščak

foto: Tone Stojko

Skoraj pred štirimi desetletji je bilo, ko je igrivo dekletce s Plešivice priteklo v žalsko šolo. Zvonilo je že. Potem smo se razšli: mi, ki smo hodili za dva šolska razreda prej, smo morali čim prej domov, ona pa je po stopnicah želela dohiteti ostale sošolce, da ne bi zamudila pouka.

Razšli pa smo se tudi v življenju. Slišal sem, da študira angleščino. Le redko smo se videvali - v glavnem ob večjih praznikih pred cerkvijo. Prav tu pa mi je v oči padla med drugimi enoličnimi registrskimi tablicami tista s švicarsko oznako.

"Ali živi v Švici?"
"Študira."

Z njenim bratom in staršema smo včasih kaj malega poklepotali, a o njenem nadaljnjem študiju na Akademiji za likovne umetnosti v Ljubljani in nato podiplomskem študiju v Ženevi na Visoki šoli za vizualne umetnosti (E.S.A.V.) nismo nikoli govorili. V to predstavo o njej pa nekako ni sodil dogodek pred skoraj desetimi leti, ko je ob obnovi kapelice v Mali Žalni na-

redila nov kip, z njega je zasijal znan, domač obraz. Bil je nekako drugačen od kipov, ki smo jih bili vajeni v teh slovenskih malih cerkvicah.

V začetku devetdesetih let se je Slovenija znašla v vrtincu vojne, ki se je nato naselila južneje na Balkanu. Z vso grozo in silovitostjo je zajela Bosno. Glas o strahotah je segel tudi do v tujini živeče Lučke. Ni je pustil ravnodušne. Odločila se je, da pomaga slovenskim in bosanskim otrokom kot konzultant preko Visokega komisariata za begunce v ženevskih zbirnih centrih. V začetku leta 1997 so jo prek UNHCR poslali v afriško Rwando (Ruando). Že po dveh mesecih je ugotovila, da je morda še najtežje humanizirati humanitarno organizacijo, zato je to delo opustila.

Letos septembra sem spet zasledil njeno ime v medijih: "Kiparka Lučka Koščak razstavlja na Magistratu". Pred tem je bila že predstavljena na internetu v okviru sodelujoče skupine znanih Slovencev na letošnjem svetovnem sejmu Expo 2000. Želel sem izvedeti nekaj

več o njej, a sem jo za kakšen dan "zgrešil", ko je spet odšla v tujino. Njene poti se tako stalno prepletajo med Ženevo, Ljubljano in Pulo, vmes pa so še razne razstave po različnih državah od Švice, Nizozemske, Kanade, Hrvaške, Makedonije, Jugoslavije in Rusije.

Med pogovorom v začetku decembra nisva bila preveč uradna. Začela sva najprej tisto zgodbo o starih časih, otrocih, življenju pri nas, v tujini... Zgodba se je nato odvijala od njenih začetkov kiparjenja pa do najbolj svežih stvaritev.

S prvimi razstavami je začela že leta 1989. V tem času je samostojno in skupinsko sodelovala že na več kot štidesetih razstavah. Sodeluje v mednarodnih likovnih skupinah FLU in v Gradski radionici v Puli. Od začetnih trodimenzionalnih skulptur je nadaljevala z abstraktnostjo. V zadnjem času posveča veliko pozornosti izražanju čustev. Ustvarja iz gline, kamna in občasno iz ledu. Zanima jo posameznik, človeško bitje, prvobitno, poduhovljeno in povezano z naravo. Ko gledaš njenega angela z zaprtimi očmi, točno veš, kaj razmišlja. Njeni kipi se med seboj tudi pogovarjajo. Poteze na obrazu so svetle, umirjene in sanjave. So izklesane z njenim verzom: "Dotikam se te nežno, kamen - spreham se skozi te." Pravi: "Mislim, da moramo med ljudi sejati veselo sporočilo, zapustiti nekaj lepega", čeprav se tudi sama srečuje z vsakodnevnimi napori in stresnimi situacijami.

Včasih fotografira - vesele otroke iz Rwande, ki dajejo slutiti, da stoječa za fotoaparatom išče bistvo v drugačnem, nematerialnem svetu. Beli človek pa

Detajla obrazov - Jezus in Marija (kararski marmor)

tako hlepi za imetjem, zato tem otrokom želi ukrasti diamante, ki so globoko skriti v nederjih njihove dežele, a se ne zaveda, da nosijo s seboj tisočletno prekletstvo.

Listava po albumu, gledava fotografije na računalniku. Nekaj utrinkov iz razstav in delavnic. Preplet zunanje svetlobe, barva naravno žgane gline in kamna iz različnih koncev sveta sestavljajo mavrico. Ko jo želiš ujeti, se že pri naslednjem posnetku odmakne in spremeni v nekaj novega. Še posebej so me pritegnile fotografije njenega sina Lija. Z Lučko pride na obisk. Sprehaja se po naši okolici in jo odnaša s seboj, zapisano na filmu. "Se teh lepote, tega bogastva, teh diamantov, mi znamo zavedati?" ugotavlja.

Ustaviva se pri stoječem kipu Marije z otrokom. Podobi, ki sta tako znani, da pomisliš: "Nekje sem ju že videl", pa pravi, da ne upodablja konkretnih podob. "Vse, kar se ti v življenju

zgodí, se ti vtisne v spomin. Kiparim iz svojega spomina." Delala ga je v italijanskem mestu Carrara po metodah renesančnih mojstrov v naravni velikosti in je nastajal najprej kot osnutek v glini, nato v mavcu in šele nato v kamnu. "Napake ni smelo biti, saj je ta polprozoren in živ kararski marmor predrag, da bi se to lahko zgodilo. Kip je naročila cerkev v Zwewegemu pri Kartryku v Belgiji. To je večje mesto blizu francoske meje."

Tako se najini dobri dve urici pogovora zaključita - zaključita samo zaradi peklensko uokvirjenega časa, a sem prepričan, da bi lahko še veliko klepetala o njenih angelih..., kako moramo bolj skrbeti za duhovno plat človeške podobe.

"Ni veliko ljudi, ki bi za to skrbeli, a če jih je vsaj peščica, držijo ravnotežje, da se človek ne sesuje sam vase" pravi in odide v svet.

Jože Miklič

Sv. Miklavž in Big band orkester v šentjurski KS

Tudi pri Sneguljčici se je na koncu vse srečno izteklo.

V preteklih dneh je mnoge naše otroke obiskal tudi sv. Miklavž. Grosupeljski odmevi so bili priča njegovemu prihodu v šentjurski krajevni skupnosti. Polno dvorano otrok in staršev v Mali vasi so najprej razveselili otroci podružnične šole v St. Juriju in otroško-mladinski cerkveni zborček. Poleg recitacij in pesmic so odigrali tudi pravo pravljico o Sneguljčici. Prihoda sv. Miklavža sta se udeležila tudi dva grozna parkeljna, ki sta hotela odnesti nekatere predvsem nagajive fantiče, a se je na koncu vse dobro izteklo. Otroci so skupaj zmolili Sveti angel in nato prejeli zaslužena darila.

Po krajšem premoru pa je za mladi no in nekoliko manj mlade zaigral pravi grosupeljski veliki jazz orkester pod vodstvom Braca Doblekarja, katerega rodbinske korenine izhajajo prav iz šentjurske fare. Za zaključek je profesorica na Glasbeni šoli v Grosupljem in nekdanja udeleženka evrovizijske popevke Eva Sršen zapela nekaj skladb v poudarjenih jazz ritmih. Od zadnjega nastopa, ko sem jih poslušal pred nekaj več kot pol leta, so zelo napredovali s solističnimi točkami, lotevajo pa se tudi dokaj zahtevnih drugih skladb.

Jože Miklič

Ansambel Slapovi vam poklanja Rože z domačega vrta

Slapovi so ravno v teh dneh izdali svojo novo kaseto in zgoščenko z naslovom ROŽE Z DOMAČEGA VRTA. Posneli so 12 svežih domačih skladb, med katerimi vsekakor izstopa naslovni valček, ki je bil v akciji prvega programa Radia Slovenija izbran za NAJLEPŠO VIŽO 2000. Na ta novi uspeh so Slapovi še posebej ponosni, saj je bila pesem izbrana izmed tridesetih najboljših narodnozabavnih skladb, nastalih v tem letu!

S to popotnico so se jeseni še bolj zagnano in s še večjim veseljem lotili snemanja preostalih polk in valčkov, za katere si srčno želijo, da bi jih tudi tako lepo sprejeli. Nova zgoščenka pa je tudi prva interaktivna narodnozabavna zgoščenka pri nas, saj poleg že omenjenih dvanajstih polk in valčkov vsebuje tudi dva videospota - Rože z domačega vrta in Dolenjska. Zgoščenko lahko enostavno vložite v vaš računalnik in si Slapove tudi ogledate!

Pri nastajanju novega izdelka je tako ali drugače pomagalo kar nekaj domačinov. Slapovi bi se tako na tem mestu radi zahvalili Občini Grosuplje, Dragu Zakrajšku in cerkvenemu zboru iz Žalne, ki je sodeloval pri nastajanju pesmi Komu je bolje, Miranu Zorcu z grosupeljske televizije, Tanji Zavašnik, Petru Ljubiču ter Borisu Peterki in Zelenemu valu. Več o Slapovih si lahko preberete na njihovem spletnem mestu www.slapovi.com, kjer boste našli tudi besedila, fotografije, videospote in še kaj.

Cerkveni mešani pevski zbor iz Žalne v studiu Martina Štibernika po snemanju z ansamblom Slapovi, ko je sodeloval pri nastajanju pesmi Komu je bolje.

FITNES

s Tehnognimi napravami
za pridobivanje
splošne kondicije
za krepitev srca
in ožilja
za oblikovanje
teles

AEROBIKA

od ponedeljka
do četrтка
step
- TNZ
- kombo

NOVO DYNAMIC FIT

aerobika
za začetnike
srednjih let,
torek in četrtek ob 20:30

FITNES CENTER DYNAMIC

GASILSKA C. 35, GROSUPLJE
tel. 761-247

MASAŽA

- sprostitiv za splošno
počutje

SOLARIJ

- zdrav, zagorel
športni videz

SAVNA

- finska
infra rdeča

NOVO SENIORJI IN SENIORKE

- vodena
telovadba
in fitnes v
dopoldanskem
času.

ZA LJUDI, KI ZNAJO POSKRBE TI ZA SVOJE TELO IN ZDRAVJE.

Člani društva MISS želimo vsem občanom blagoslovljene božične praznike ter veselo, srečno in zdravo novo leto.

10. MISS-ov večer

Člani društva MISS smo dejavni skozi celo leto. Letos smo izpeljali več projektov (med odmevnejšimi naj naštejemo Velikonočno razstavo, Binkoštni koncert, predavanja za mladino), v petek, 24. novembra 2000, pa smo v avli OŠ Louis Adamič izpeljali tudi naš najbolj odmeven projekt, 10. MISSOV VEČER.

S takimi prireditvami smo člani začeli pred šestimi leti in v našem kraju so doživele zelo lep odziv, saj so bili ti večeri vedno lepo obiskani. Na prireditvah so nastopili tako uveljavljeni glasbeniki kot skupine in posamezniki (pogosto domačini), ki šele začenjajo samostojno glasbeno pot proti medijskemu vrhu. Večkrat so nas obiskali gostje iz sveta kulture in športa, ki so predstavili svoje delo in uspehe. Prireditve so poleg glasbenega pogosto imele tudi dobrodelen značaj: tako smo večkrat zbirali sredstva za pomoč ogroženim družinam, za osebe s posebnimi potrebami ipd.

Tudi tokrat smo v goste povabili same odlične goste: zvezdo slovenske televizije Mišo Molk, ki je povezovala prireditev, priljubljenega pevca Jana Plestenjaka, ki je s svojo kitaro raznel občinstvo (predvsem dekleta), domačo skupino TIK TIK, ki se je s kvalitetnim nastopom prvič predstavila pred domačim občinstvom, dekleta znane plesno-pevske skupine MAKE UP 2 ter pevce narodnozabavnega ansambla FRAJNKINCLARJI, ki so s svojim humoriističnim programom in s svojimi pesmi mi do solz nasmejali Grosupeljčane. Za slavnostni zaključek jubileja pa je poskrbela tudi velika torta, ki smo jo člani društva ob zaključku prireditve družno razrezali, nato pa okusili z obiskovalci prireditve vred. Skratka, za nami je odlično izpeljana kvalitetna prireditev, za kakršne želimo, da bi jih bilo v našem kraju še več.

Člani društva se zahvaljujemo: študentki slikarstva Katarini Drobnič za izvrstno postavitev scene, vodstvu OŠ Louis Adamič za najem avle, vsem sponzorjem, vsem sponzorjem ter vsem obiskovalcem prireditve. Posnetek prireditve si lahko ogledate na lokalni TV.

Člani društva MISS

GROŠ bo v novih prostorih lažje zadihal

Dijaki in študentje, ki so se v Grosupljem povezali v stanovsko organizacijo po imenu Groš – po splošnem mnenju predstavljajo nepogrešljiv duhovni tim, ki edini resnično služi željam in potrebam grosupeljske mladosti – so pred nekaj meseci na lastno pest pridobili primeren prostor, ki jim ga je odstopilo GPG Grosuplje, in se z zaviranimi rokami lotili njegovega urejanja. 1. decembra je bil njihov trud poplačan z otvoritvijo kreativno zamišljenega prostora, ki pooseblja skupno jedro številne enakomisleče mlade skupine, za nekatere drugi dom ali pa vsaj občasno neizbežno pribežališče.

Groševci so se projekta "urejanje primernega kotička" lotili s preudarjeno logistiko in nabrušenimi domisljicami, da pa bi novoodprti prostor izražal tudi veličino skupinskega duha, so vanj vtisnili svoj pečat. Domiselni stenski koloriti pričajo o duhovno bogati populaciji, ki se išče svoje mesto v družbi, za svoje plodno izražanje pa nedvomno potrebuje obilo možnosti, podporo in čas. Izjema

način." Delovne akcije, pri katerih so sodelovali - poleg rednih strokovnih opravil - člani sami, so tudi pripomogle k še večji povezanosti in združevanju mladih. "V prihodnosti pa želimo sodelovanje še poglobiti in iz fizičnih naporov preiti na intelektualni nivo in prostor nabiti z intelektualnim navdihom," načrte za svoje varovanje razkriva Štrus, "saj je prostor medij, v katerem zaživijo ideje in interesi posameznika in mladinska organizacija je pravšnji medij za izvajanje teh idej."

Prostor bo tako služil večnamenski uporabnosti, ne samo zabavi, temveč tudi video - in filmski projekciji, fotografskim razstavam, literarnim večerom, v njem pa je že zaživel računalniški kotiček, ki omogoča brezplačno deskanje po internetu. Ker so informacije duševna hrana vsakega študenta, je bila tovrstna investicija uresničena kot prva. Otvoritev je prisostvoval tudi predstavnik zveze študentskih klubov, krovne organizacije študentov, Andrej Korve, ki je klubu za izkazani entuziazem

Ob otvoritvi novih GROŠ-evih prostorov

pa ni niti mesto, kjer svoje lahko številne ideje nemoteno kopirajo, jih premlevajo in končno zavzeto udeležijo. Nekaj stočlanska mladinska naveza je v preteklem letu prevrednotila status mladih v naši občini, prevetrila je malodušno stanje duha, v katerega so se zapirale generacije pred njimi. Danes študentski klub uspešno konkurira mladinskim organizacijam širom Slovenije, saj mu je v letu dni delovanja uspelo v svoje vrste pridobiti neprekinjeno verigo bodočih intelektualcev, ki vedoželjnega duha raztezajo tudi prek meja svoje generacije, privržence njihovim aktivnostim pa je moč najti tudi med ostalim interesno različno usmerjenim prebivalstvom. "Zato," poudarja predsednik grosupeljskih študentov Jože Štrus, "je temeljni cilj našega kluba dvig splošne kulture mladinske populacije in pregon kulturnega mrtvila. Glavno sredstvo za uresničitev zadanih ciljev pa je večnamenski prostor, v katerem lahko svoje dejavnosti izpolnjujejo tako dijaki kot študentje na avtonomen, spontan

zem obljubil pomoč, hkrati pa vse prišotne opomnil, da ni le zabava tista, s katero se samotijo študentje, ampak je njihovo delovanje celovito na različnih področjih.

Prireditve so s svojim obiskom podprli tudi župan in nekateri grosupeljski svetniki, ki se še kako zavedajo zevajoče praznine in duhovnega samomora mlade generacije. Janez Lesjak je mladim položil na srce, naj se ne zapirajo v hermetični krog, naj se generacijsko ne osamijo, kot je nekdaj bila praksa, kajti le tako se bodo izognili neslavnemu zatonu še enega poskusa rešitve mladinskega življenja in ustvarili nit, ki bo vodila tudi prihajajoče generacije mladih. "Želim si, da bi na naše funkcije prihajali tako zagreti ljudje, kot ste vi." Zagonskih vzgibov in zelenih motivov našim dijakom in študentom ne primanjkuje – to so do sedaj že dokazali – v prihodnost pa zrejo polni zdravega optimizma, uresničljivih zamisli in prepotrebne iskričevega duha.

Barbara Pance

Upokojenci so uspešno zaključili športno sezono

Slika zgoraj in spodaj: Najboljši strelci in šahisti na Športnih igrah upokojencev 2000 so bili naši člani.

Športniki DU Grosuplje se vključujejo športne igre upokojencev /ŠIU/ Dolenjske in Bele Krajine.

V juniju letos so si drugouvrščena ekipa strelcev in prvuouvrščena ekipa strelk zračno puško ter zmagovalna ekipa šahistov priborili pravico nastopanja na državnem prvenstvu.

V oktobru je v Ljubljani ekipa strelcev v sestavi: Martin Jesih, Bogdan Jež, Jože Kolenc in Jože Vrbinc osvojila prvo mesto. V zgodovini športnih iger grosupeljskih upokojencev je to prvi tak lep uspeh.

Strelke: Marija Koletnik, Marija Jesih, Marija Cimperman in Danijela Gaberšček pa so se med 12 ekipami uvrstile na drugo mesto.

V Mariboru je zmagovalna ekipa šahistov DU v sestavi: Miro Kranjc, Milan Kavšek, Ivan Šiftar in Leopold Kočvar med devetimi ekipami doseglja odlično peto mesto.

V letošnji športni sezoni so bili uspešni tudi upokojenci - balinarji. V postavi: Lojze Erčulj, Pavle Rus, Jože Smolej, Alojz Škrjanc in Slavko Bevc so na 17. balinarskem turnirju četvork DU nekdanje občine Grosuplje, za prehodni pokal Doma starejših občanov, osvojili prvo mesto. Poleg tega so balinarji DU v isti sestavi na turnirju trojk "Krim 2000" v Ljubljani med 12 ekipami osvojili drugo mesto.

Vsem športnikom čestitamo, člani in članice pa vabimo k organiziranim športnim in rekreativnim aktivnostim/vadbam v šolski telovadnici, redni sobotni hoji, skupinski ali individualni vadbi v fitness centru DYNAMIC ter interesnim dejavnostim, ki vsaka po svoje sproščajo in nas ohranjajo v boljši psihofizični kondiciji.

Naslednje leto bo DU Grosuplje organizator 26. ŠIU Dolenjske regije in Bele Krajine. To je strokovno, organizacijsko in finančno zahteven projekt. Organizacijski odbor ŠIU 2001, ki ga vodi Tone Rauh (kot predsednik odbora) in Jože Smolej (kot predsednik tehničnega odbora), ter naprošeni član občinske športne zveze (še ni določen) se že pripravljajo, da bodo ŠIU 2001 čim boljše. Želimo in pričakujemo podporo od Občinske zveze športnih organizacij, da enakopravno vključi tudi ŠIU v program za leto 2001 in tudi od drugih institucij, saj gre za promocijo našega kraja in občine.

Iz DU Grosuplje

GROŠ in KULTURA

Člani študentskega kluba GROŠ smo dejavni tudi na področju kulture. Tako smo v nedeljo, 26. novembra, v naš kraj povabili mladinsko gledališko skupino VIŠVIŠVIAGRA iz Višnje Gore, ki je v prostorih Kulturnega doma odigrala komedijo ROMEO IN JULIJA. Skoraj sto gledalcev se je zelo zabavalo ob prizorih postaranih Romea in Julije, ki sta padala iz ene komične situacije v drugo, na koncu pa vedno izšla iz njih kot zmagovalca. Pet deklet in en fant, ki pod vodstvom ustvarjalne režiserke Melite Garvas ljubiteljsko gojijo igro, so s svojim nastopom ogreli publiko in dokazali, da gledališče na naših odrih še vedno živi in da ni nikoli škoda ne časa in ne denarja za ogled kvalitetne gledališke predstave.

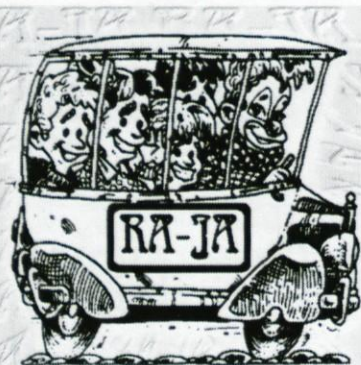
Upravni odbor GROŠ

Da bi težko bolni prej okrevali

Klinični center v Ljubljani, SPS Kirurška klinika, je v dveh sobah za intenzivno nego bolnikov bogatejši za hladilni-klima napravi.

Na pobudo neimenovane osebe in s pomočjo nekaterih obrtnikov in podjetnikov iz Grosuplja in okolice je prišlo v mesecu avgustu do omenjene realizacije, kar je bilo v veliko olajšanje bolnikom in seveda tudi medicinskemu osebju. Vabilu za donatorstvo so se s svojimi prispevki odzvali sledeči: Klimatizacija d.o.o. – Štrubelj, Brezje; PIL d.o.o. – Lavrič, Brezje; Rozman R & B d.o.o. – Brezje; EZS d.o.o. – Brezje, Tegma d.o.o. – Brezje, PIL - 2 d.o.o. – Perme, Brezje; Transporti Kastelec d.o.o. – Grosuplje; Travnik T. d.o.o. – Grosuplje; M. - J. K. – Brezje; Primec Franci s.p. – Grosuplje; Gradvoz & Co d.o.o. – Ljubljana; Monty d.o.o. – Brezovica pri Ljubljani; Oblak M. s.p. – Žiri; Posebna zahvala „družinskemu podjetju Rozman“ iz Brezja, ki je bilo v omenjeni akciji udeleženo z izdatnim zneskom, kakor tudi vsem ostalim donatorjem. Omeniti je potrebno tudi izvajalca del SETR d.o.o. iz Ivančne Gorice, ki je dela hitro in strokovno opravilo v dogovorjenih rokih in poleg tega prispevalo še 20% popust pri sami dobavi klimatskih naprav TOSHIBA.

Tistim, ki ste prispevali svoj delež za boljše počutje in hitrejše okrevanje bolnikov in tudi tistim, ki ste naše vabilo v akciji sprejeli z razumevanjem, a se iz tehničnih razlogov niste mogli odzvati, še enkrat hvala.

RA-JA
PREVOZ OSEB
IN STVARI
RADO JAVORNIK
s.p.

SE VAM ZAHVALJUJE ZA ZAUPANJE IN
VAM ŽELI VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
TER SREČNO 2001.

Tel: 01/ 7872-097 GSM 041/ 709-783

naslov: Veliko Mlačevo 66, 1290 Grosuplje

Luč miru iz Betlehema

Mir ljudem

Ko sprejemam Luč miru iz Betlehema, ne sprejemam samo plamena in svečke, sprejemam mir. Sprejemam različnost ljudi, ki živimo skupaj. Sprejemam tudi to, da bom sam delil mir. Sprejemam povezanost ljudi širom Evrope ob Luči miru iz Betlehema.

Z akcijo Luči miru iz Betlehema je začela avstrijska nacionalna televizija v sodelovanju z avstrijskimi skavti. Želeli so ljudem prinesiti božično mirno poslanico Jezusa Kristusa. Želeli so jo ponesti ljudem, ki s svojo različnostjo živijo na skupnem prostoru in se morajo truditi za mir, da lahko živijo skupaj. Akcija je ekumenska krščanska – ogenj prihaja iz jame Kristusovega rojstva, namenjen pa je vsem ljudem dobre volje.

Letos jo bomo skavti desetič prinesli v Slovenijo. Z njo bi radi na božični večer prinesli med ljudi mir in to kar največ ljudem. Zato letos poudarjamo temeljno poslanico Luči miru: MIR LJUDEM.

Na prelomu tisočletja človek išče miru: miru in varnosti med narodi ter med posameznimi družbenimi skupinami, miru in pravičnosti v delovnih okoljih ter medosebnih odnosih, miru in ljubezni v družini in v svojem srcu. Pa vendar je na prelomu tisočletja ta mir ogrožen. In ogroža ga v prvi vrsti isti človek, ki po njem hrepeni.

Zato vas ob svetloletnem praznovanju božiča, ko slavimo 2000. obletnico rojstva Jezusa Kristusa – ustvarjalca miru, vabimo, da se spomnite svoje globoke poklicanosti k resnici, dobroti in lepoti, da obudite hrepenenje po miru in vztrajate v prizadevanju za pravičnost. Posebej se obračamo na od-

govorne za javno dobro, na učitelje, vzgojitelje in duhovne voditelje, da po svoji moči delate za pravičnost in mir. Zlasti skrbite za otroke in mlade, ki jih grobost sveta najprej prizadene in ki so upanje za prihodnost.

Postanite tudi vi ustvarjalci miru.

Vabljeni ste vsi, da sprejmete Luč miru iz Betlehema. Na prireditvi **v nedeljo, 17.12.2000, ob 17.00 pred železniško postajo jo bomo sprejeli v Grosupljem** in predali ljudem.

V dnevi pred božičem jo bomo nosili po domovih Grosupljega.

Ponesli jo bomo nekaterim javnim ustanovam v Grosupljem in okolici, ki so javno poklicani h graditvi miru, in tam si jo boste lahko prižgali tudi ostali. Ker želimo, da pride Luč miru iz Betlehema k čim več ljudem, pa jo bomo predali tudi župnijam naše in drugih dekanij.

Nosilec projekta, ZSKSS (Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov) ter soorganizator, ZTS (Zveza tabornikov Slovenije), nacionalni skavtski organizaciji, vas vabimo k sodelovanju. Na lokalni ravni se bomo združili v sodelovanju, povabimo pa tudi druge ljudi, da nam pomagajo. Za graditev miru smo potrebni vsi.

Na božični večer postavimo svečko s plamenom Luči miru iz Betlehema na okno, da bo vidna vsem (priporočamo varnostne ukrepe). Tako se bomo združili v eni misli – MIR LJUDEM.

Mir z vami ter blagoslovljene božične praznike in srečno v novem letu vam želimo skavti in taborniki!

Alenka Oblak

Revija otroških pevskih zborov dekanije Grosuplje

Šmarje-Sap, 26. novembra - V župnijski cerkvi v Šmarju-Sapu se je predstavilo kar sedem otroških pevskih zborov iz grosupeljske dekanije. Za zaključek je zapel še sestavljeni pevski zbor, šmarske žene in dekleta pa so poskrbele za postrežbo vsem nastopajočim.

Po uspelem koncertu otroških pesmi in mladinskih popevk, ki so ga mladi pevci iz župnije Šmarje-Sap pripravili v oktobru, je občinstvo tokrat lahko prisluhnilo otroškim pevskim zborom iz cele dekanije. Župnija Šmarje-Sap se je izkazala kot dobra gostiteljica. Cerkev, iz katere je bil tik pred prireditvijo odstranjen gradbeni oder, je bila skrbno očiščena in okrašena. Obiskovalci revije so si tako lahko ob poslušanju ubranega petja ogledali še en del obnovljene freske na cerkvenem stropu. Mogoče je bil to še dodatni razlog, da je bila šmarska cerkev že pred začetkom revije nabito polna.

Na reviji so se s p dvema pesmima predstavili otroški pevski zbori iz Grosupljega, ki ga vodi Barbara Pance, iz Ivančne Gorice, ki ga vodi Bojana Kek, s Kopanja, ki ga vodi Barbara Poderžaj, s Police, ki ga vodi Milena Bratun, iz Št. Jurija, ki ga vodi Saša Ahčin, s Škofljice, ki ga vodi Martina Iskra in iz Šmarje-Sapa, ki ga vodi Barbara Černe.

Uvodoma je vse zbrane pozdravil domači župnik, g. Jože Mrvar ter vse prijazno povabil h kratki molitvi. Nato pa so se vsi zbori ob spremljavi instrumentov predstavili vsak s dvema pesmima. Zelo so se potrudili ter tako predstavili svoje celoletno delo.

Revijo so zaključili vsi pevski zbori s skupnima pesmima HVALNICO POJEM BOGU in O, MOJ BOG, DOPUSTI MI pod dirigentskim vodstvom Barbare Pance in kitarske spremljave Andreja Štrusa.

Gost prireditve pa je bil znani pisec in skladatelj mladinskih cerkvenih pesmi ter iger za otroke, g. France Juvan, župnik iz Šmartna ob Savi. Nekateri pevci so se prvič srečali z avtorjem številnih pesmi, ki jih prepevajo. G. Juvan jim je položil na srce trije stvari: trudijo naj se, da bi se naučili dobro in pravilno zapeti tisto, kar berejo; naj vedo, kaj pojejo in naj pojejo s srcem; tisto, kar pojejo, pa naj tudi živijo. Cerkevno petje naj iz koncertnega preraste v osebno molitev.

Pevovodje pa so se nato z njim srečali v kapeli poleg cerkve. Ni želel dajati ocene, kdo je boljše in lepše zapel, ker je poudaril, da na reviji ni šlo za tekovanje, ampak v prvi vrsti za srečanje pevcev in pevovodij med seboj. Pri tem ne gre zapostavljati truda za lepo in kvalitetno petje, ki je zelo pomembno, tudi za vključitev tega v pristen medčloveški odnos.

Za številno udeležbo se je mladim pevcem zahvalil tudi grosupeljski župnik Franc Šuštar. Po reviji so se nastopajoči zbrali na družabnem srečanju v "turnčku". Šmarske žene in dekleta so jim postregle z domačimi dobrotami.

Janez Pintar, Barbara Poderžaj

Združeni zbori pri prepevanju v šmarski cerkvi, dirigentka Barbara Pance, kitarist Andrej Štrus

Skupne aktivnosti vernih mladih iz širše okolice Grosupljega

Mladi na našem področju so zelo dejavni. Kot novi kaplan z veseljem in hvaležnostjo Bogu ugotavljam to dejstvo in se vživljam v te dejavnosti. S področja celotne dekanije pripravljamo mladi nekatera srečanja oziroma dejavnosti skupaj, za vso dekanijo. Dekanija je širše področje in zajema več župnij. Tako dekanija Grosuplje presega meje naše občine in sega od Škofljice do Šentvida pri Stični.

Ena od takšnih skupnih dejavnosti je **skupna maša enkrat na mesec**. K tej sveti maši pridejo mladi iz vse dekanije. Maša pa je vedno v drugi župniji. Na ta način bi se mladi radi ob češčenju Boga bolje spoznali med seboj, spoznali bi pa tudi cerkve v vsej dekaniji. Prva takšna maša je bila v Grosupljem, in sicer v soboto, 23. septembra 2000. Naslednjič smo se zbrali v soboto, 21. oktobra v župniji Šmarje-Sap ko se je zbralo še več mladih kot prvič. Najbolj razveseljivo pri tem pa je, da so pobudo za mesečne maše dali mladi sami.

Na dekanijski ravni bo spomladi, če bo vse prav, organizirana tudi Šola za voditelje. Največja stvar, ki je bila na programu, pa je **bilo dekanijско srečanje za mlade** v soboto, 9. decembra 2000, v Grosupljem, z izzivajočim naslovom *Si se ujela v Božjo past?* Po pričevanju mlade redovnice je bila na vrsti spoved, nato maša, na koncu pa miklavževanje.

Iz vsake župnije je zadolžen po eden od mladih, ki je odgovoren za mlade v njihovi župniji. Reče se mu animator. Vsi animatorji se dobivamo na sestankih, kjer pripravljamo program. Sestavljamo t. i. Dekanijski odbor za mlado. Nad vsem skupaj pa ima roko Škofljski odbor za mladino.

Vesel sem, da so mladi dejavni in hočejo pokazati in skupaj graditi svojo vero.

Janez Mrak, grosupeljski kaplan

Pomnik v Kočevskem Rogu

Republika Slovenija doživlja že 10. obletnico samostojne države in ravno toliko časa je moralo preteči, da je žrtvam povojnih pobojev leta 1945 v Kočevskem Rogu pod Krenom postavljen simbolni spomenik, ki je še v gradnji. Vlada Republike Slovenije je razpustila komisijo, ki je 10 let delala na tem, da bi se v Kočevskem Rogu postavil spominski pomnik. Poteklo je 10 let, pa od tega ni bilo nič.

Vlada je v poletnih mesecih obiskala Kočevski Rog in se odločila, da je končno napočil čas, da se ta kraj trajnejše obeleži. Povabila je Društvo za ureditev zamolčanih grobov k sodelovanju, zagotovila sredstva in dela so stekla. Tako so lahko obiskovalci Kočevskega Roga v teh dneh že videli betonsko skulpturo, ki stoji ob enem od brezen.

Projekt je izdelan na osnovi ideje mladega arhitekta iz Celja in predstavlja tri komponente:

1. je kot baldahin nad breznom
2. je kot del brezna, ki je potegnjena iz zemlje
3. je kapela pomnik, kjer se bodo lahko opravljale tudi maše vseh veroizpovedi, kajti v kočevskih brezni so pobiti civilisti, žene, otroci in tudi vojaki vseh vojnih grupacij, ki so bile zajete v letu 1945 in mnogi od njih so končali v kočevskih brezni.

Pomnik bo dokončan v prvem polletju leta 2001, tako da bodo obiskovalci lahko na spominskem mestu, ki ga pomnik predstavlja, prižigali sveče ali opravili verske obrede za posamezne skupine pobitih ali samo opravili tihi spomin na posamezne žrtve, sorodnike, znanke, prijatelje, sosede.

Velik delež imajo pri izgradnji tudi Grosupeljčani. Hvala vam.

A.Ž.

Miklavžev dobrodelni koncert v Žalni

- Če je meni dobro, zakaj ne bi malo delil s tistimi, ki nimajo najbolj osnovnih možnosti.
- Vera brez dobrih del je mrtva!
- Karkoli storimo dobrega svojemu bližnjemu, storimo sebi.
- Ljubezen je iznajdljiva.

Zahvala Tonija Zakrajška

Zahvaljujem se vsem prisotnim in darovalcem, ki ste mi pomagali s prostovoljnimi prispevki na Miklavževem koncertu v Žalni za nujno zdravstveno oskrbo. Posebej se zahvaljujem organizatorjem koncerta, g. župniku Andreju Šinku, Rdečemu križu Žalna, KS Žalna in Mlačevo, Rdečemu križu Mlačevo in Društvu invalidov Grosuplje. Še posebej pa se zahvaljujem nastopajočim - Šentjurskemu oktetu in Moškemu pevskemu zboru Samorastnik.

Toni Zakrajšek

Pesem - pričevalka naše vere

Zvezdica med nastopom v Ljubljani.

Mladi, ki v srcu čutijo Boga in svoje krščansko prepričanje izpovedujejo pri franciškanih, kapucinih in minoritih, so tudi letošnje jesen ob štirinajsti obletnici svetovne molitve za mir v Assisiju pristopili k organizaciji vseslovenskih glasbeno-molitvenih dni. Ribnica, Nova Cerkev pri Vojniku, Ptuj, Vipavski Križ in Prešernov trg v Ljubljani so tako tradicionalno oživili globoko predanost mladih verskemu življenju in vrednotam, ki jih v času brezcičajnega izgubljanja v malodušnosti že težko ponovno obudimo. Petje, pristna molitev in mašni obred so tako poglaviti spremljevalci odmevnega srečanja s simbolično krilatico *PODAJ MI ROKO*, ki so se ga že drugo leto udeležili tudi pevci otroškega cerkvenega zbora Zvezdica. V izbrani družbi so se predstavili z dvema pesmicama: Hvalnico pojem Bogu in Malo miru, ker pa jih redni in naključni obiskovalci kar niso spustili z odra – Zvezdice so bile po številu in glasnosti najmočnejše – so v en glas z Ljubljana zapeli znani napev Res je čudovito v nebesih. V novembru pa je zborček v

okviru revialnega srečanja otroških in mladinskih pevcev grosupeljske dekanije nastopil tudi pred polnim avditorijem župnijske cerkve v Šmarju – Sapu in svoje izvajanje prepuštil strokovnemu ušesu najbolj znanega slovenskega duhovnika med glasbeniki Franca Juvena. Sedem zborov naše dekanije, ki so ob koncu združili glasove, je lep dokaz, da se glasba v teh krajih razvija v duhu krepstnih in širokosrčnih ljudi.

Za vse ljubitelje zborovskega petja pe velja še povabiti na božični koncert v cerkev Svetega Mihaela v Grosupljem, saj bo 25. decembra Odrašenikov prihod na svet pozdravilo pet zborovskih skupin: Zvezdica, novo porajajoča se mladinska zasedba, Zbor Sv. Mihaela, Zgodnja Danica in moški zbor. Vsak izmed praznično nastopajočih se bo predstavil z dvema skladbama, ob koncu pa bo ob prepevanju starih božičnih pesmi zadonelo vso cerkveno občestvo. Poleg pevcev bosta vašega odziva vesela tudi župnik dr. Franci Šuštar in kaplan Janez Mrak.

Barbara Pance

OSREDNJA SLOVESNOST NA KOPANJU

Prešeren in njegovi na Kopanju

1. Prihod

Predsednica KS Rača Mojca Sajovic

V nedeljo, 3. decembra, smo ob 200-letnici Prešernovega rojstva pripravili osrednjo slovesnost Prešernovega leta na Kopanju. Na zanimivem hribčku nad Radenskim poljem, kjer je mladi France Prešeren preživel tri leta svojega otroštva, stoji cerkev z župniščem, prijetna šolska zgradba, kašča in miza pod lipo. V takšnem okolju se je začela življenjska pot našega največjega slovenskega pesnika.

Za začetek je slovensko himno Zdravljico zapel združeni moški pevski zbor, v katerem so svoje glasove združili

pevci iz Rače, Ambrusa, Šentjurski oktet, Stiški kvartet ter zbor Vokal in Pesem iz Grosupljega. Voditeljica in scenaristka prireditve **Simona Zorc Ramovš** je zbrane pozdravila z uvodnimi besedami o velikem slovenskem pesniku, ki je kot "prvi prestopil meje provincialne literature, prvi, ki je osamosvojil pesništvo iz poučnosti in poezijo konstruiral kot poezijo – avtonomno besedno umetnost" ter na oder – pred oltar kopanjske cerkve povabila prvega slavnostnega govornika gospoda **Janeza Lesjaka**, župana občine Grosuplje. Njegovim svečanim besedam se je pridružila tudi gospa **Mojca Sajovic**, predsednica Krajevne skupnosti Rača.

Častni gost osrednje svečanosti, gospod **Tone Kuntner**, je interpretiral več Prešernovih pesmi. Igralec ljubljanskega Mestnega gledališča in pesnik, ki je izdal že enaindvajset pesniških zbirk, je na svoj način predstavil *Pevca*, *Gloso*, sedmi in osmi sonet *Sonetnega venca* ter *Elegijo svojim rojakom*. Gospod Kuntner je na zelo intimen način poudaril Prešernovo liriko in jo približal občinstvu v prenapolnjeni cerkvi. Voditeljica **Simona Zorc Ramovš** je za konec iz njegove zadnje, pred nekaj dnevi izdane zbirke *Moja mati Slovenija* prebrala pesem s pomenjli-

Župan Janez Lesjak

vim naslovom *Pozdravljena Slovenija*.

Med recitacijami pesmi se je skladno prepletala petna pesem. Zbori naših treh občin – Dobropolja, Grosupljega

in Ivančne Gorice so zapeli priredbe Prešernove uglasbene poezije. Mešani in mladinski pevski zbor Kulturnega društva France Prešeren iz Rače je pod vodstvom Venčeslava Zadravca zapel pesem *Strunam, Soldaško* je odpel moški pevski zbor Kulturnega društva Pesem z zborovodjem Jernejem Kraljem. Z *Zdravico* Mihe Kastelica, Prešernovega sodobnika, je "nazdravljaj" Stiški kvartet pod umetniškim vodstvom Vesne Fabjan, ki je vodila tudi vokalno skupino Mavrica iz Dobropolja. Dobropoljska dekleta so zapela Prešernovo pesem *Dekletom*. Šentjurski oktet pod vodstvom Jakob Ivana se je v Prešernovem imenu spraševal: "Kam?" (Samo to znam, samo to vem, da pred obličje nje ne smem). Najbolj presunljiva interpretacija Prešernove poezije pa je bila po mojem mnenju pesem *Nezakonska mati* v izvedbi vokalne skupine Šentviški slavčki iz Šentvida pri Stični, ki jih vodi gospa Tanja Tomažič – Kastelic. Pesem je vsekakor navdušila vse poslušalce, ki smo prireditve spremljali s cerkvenega kora, upam pa si reči, da tudi ostale. Za konec osrednje svečanosti je *Zdravljico* v priredbi Ubalda Vrabca zapel moški pevski zbor Vokal iz Grosupljega z zborovodjem Primožem Cedilnikom.

Osrednjo svečanost, ki jo je organiziral Sklad RS za ljubiteljske kulturne dejavnosti Območna izpostava Ivančna Gorica ob pomoči kopanjskega župnika – g. Jožeta Glasa, članov Kulturnega društva France Prešeren iz Rače ter članov sveta Krajevne skupnosti Rača, smo zaključili v šotoru ob prijetnem druženju med pesmijo in klepetom.

Za SLKD OI Barbara Rigler

Mešani in mladinski pevski zbor, Rača

Pevci Kulturnega društva Pesem, Grosuplje

Šentjurski oktet, Št. Jurij

Pesnik in igralec Tone Kuntner

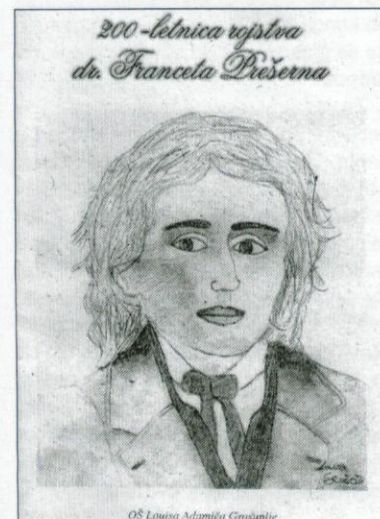

Povezovalka programa Simona Zorc Ramovš

Moški pevski zbor Vokal, Grosuplje

Prešeren in ljubezenska pesem

OŠ Louisa Adamjča Grosuplje

3. decembra je minilo 200 let od Prešernovega rojstva, našega največjega slovenskega pesnika.

So bile, smo in bodo generacije, ki jih je, jih in jih bo vznemirjala ljubezen, vedno skrivnostna, nova in hrepeneča, saj veste, tudi Prešeren je ustvaril najlepše bisere zavoljo ljubezni. Zato smo se na naši šoli lotili projekta Prešeren in ljubezenska pesem.

V okviru slovenskega jezika so učenci spoznali njegovo življenje in delo, predvsem njegove ljubezenske pesmi, spoznali so različne pesniške oblike, tako sonete, gazele, predvsem predmetni stopnji dostopna zgodbeni, humorna ali lahkotnejša besedila z ljubezensko tematiko (npr. balado *Povodni mož*, romanco *Turjaška Rozamunda*).

Pri glasbenem pouku so spoznali Prešernove uglasbene pesmi in se jih naučili peti. Pri dramskem krožku so se naučili zaigrati *Povodnega moža*, pri recitatorskem krožku pa recitirati pesmi, ki bi jih moral znati vsak Slovenec. Pri angleškem jeziku so se naučili recitirati *Zdravljico* in *Nezakonsko mater*. V okviru likovnega pouka so ilustrirali Prešernove pesmi, Prešerna portretirali ter izdelovali kipe iz gline in pripravili sceno.

In ker je prav ljubezen tista, ki daje poseben polet mladim, da spletajo svoje venčke v verzih, so tudi naši učenci spletli venec, ki ne bo ovenel. Izdali so glasilo z naslovom *200 – letnica rojstva dr. Franceta Prešerna*. S projektom so dokazali, da muza pesništva

ne bdi le nad Prešernom, temveč da znajo tudi oni poleteti na Pegazu v višave. In ko se razpre njihova domišljija, nastanejo čudovite pesmi in skladbe najrazličnejših pesniških oblik.

Zaključek projekta je bil 1. decembra kot celodnevni kulturni dan s prireditvijo, kjer so učenci recitali Prešernove in svoje ljubezenske pesmi. Program je popestril še dramski krožek z uprizoritvijo *Povodnega moža* ter otroški pevski zbor s pesmijo *Očetov nasvet*, *Železno cesto* in venčkom narodnih.

Na večerni krajevni prireditvi pa so kot gostje sodelovali še ženski pevski zbor *Lastovke* pod vodstvom Mojce Inthar, igralka **Simona Zorc Ramovš**, gospa **Jožica Sklepč**, gospa **Jožeta Skubic** ter gospa **Karolina Zakrajšek**. Ženski

pevski zbor je prireditve obogatil s tremi pesmimi: *Zdravljico*, *Luna sije klado* bije ter *Pleničke* je prala. Igralka **Simona Zorc Ramovš** je z interpretacijo pesmi *Nezakonska mati* ganila poslušalce. Recitala je še *Žalostna komu* neznana je resnica, da jo ljubim (3. gaza) ter zadnjo kitico *Zdravljice*.

Gospe **Jožica Sklepč**, **Karolina Zakrajšek** in **Jožeta Skubic** dokazujejo, da tudi one, malo starejše, še vedno spletajo svoje venčke v verzih... in vse zavoljo ljubezni, vedno skrivnostne, nove in hrepeneče.

Tako učenci kot mentorji smo spoznali, da je Prešernova poezija duhovni vrelc, iz katerega vedno znova zajemamo.

Andreja Gliha

Prešeren in mladi glasbeniki

Klemen Perko, domačemu občinstvu poznan kot odlični harmonikaš

Kulturno društvo Račna je v sodelovanju z Glasbeno šolo Grosuplje ob praznovanju 200.letnice Prešernovega rojstva, 6.12.2000 ob 19h v Kulturnem domu Račna organiziralo prireditev z naslovom Prešeren in mladi glasbeniki. Najprej so se predstavili učenci Osnovne šole Kopanjske s kratko hudomušno igrice, ki je govorila o življenju pesnika Franceta Prešerna na Kopanju.

Sledil je nastop mladih glasbenikov, ki obiskujejo Glasbeno šolo Grosuplje. Njihovi učitelji glasbe so jih poleg rednega pouka posebej pripravili tudi za ta nastop. Prvi je Bachov Marš in narodno Zbadljivka zaigral trio violin, ki so ga sestavljale Tina, Blažka in Darja pod vodstvom prof. Viktorije Šuštaršič. Za njimi je nastopil trio kitar: Jernej, Lucija in Janez so pod vodstvom učiteljice Barbare Škrjanc zaigrali Barriosov Madrigal. Nato pa je na oder stopil domačin Jure Adamič ter na klavirsko harmoniko zaigral pesem Slavka Avsenika Kmetič praznuje. Navdušil je poslušalce v dvorani in požel velik aplavz. Za njim je nastopila Barbara Valentincič ter pod vodstvom učiteljice Kristine Premrov na prečno flavto zaigrala Andante con espressione C.M. von Webra. Lara Kastelic je na klavirju izvedla skladbo Melodija J. Thompsona pod vodstvom učiteljice Eve Sršen. Nato je nastopil kvartet čelistk Martine Lavrič, Petre Martinčič, Darje Starc in Jute Žugaj, ki so pod vodstvom učitelja Edvarda Adamiča zaigrale skladbi Rudolfa Matz Predigra in A. Varlamova Krašni sarafan. Spela Vidmar se je predstavila s škotsko ljudsko Amazing Grace, ki jo je pod vodstvom učiteljice Jurke Pavlovčič zaigrala na prečni flavti. Sabina Gruden in Maruša Gruden pa sta na klarinetu izvedli Menuet pod vodstvo Ivana Matoša. Irena Bahovec je na klavir zaigrala Etudo Franca Liszta pod vodstvom Eve Kozlevčar. Kristina in Anamarija Fink sta na prečni flavti zaigrali znano melodijo J. Milchberga in D. Roblesa El kondor pasa pod vodstvom učiteljice Jasne Jerič. Maja in

Natalija Bahovec sta na violini in prečni flavti izvedli božično pesem Jingle Bells. Nastope posameznih mladih glasbenikov pa je zaključil Klemen Perko, ki je med domačim občinstvom že dobro poznan kot izreden izvajalec pesmi na diatonični harmoniki ter zaigral Slakovo Miš Maš. V dvorani so ga poslušalci med igranjem spremljali s ploskanjem po ritmu pesmi.

V tretjem delu prireditve pa je nastopil Veliki jazz orkester Glasbene šole Grosuplje pod vodstvom Braca Doblekarja. Orkester igra že tretje leto in je s povprečno starostjo 18 let najmlajši jazz orkester v Sloveniji. Pohvali se lahko z nastopi po celi Sloveniji in mnogokje so po njihovi zaslugi poslušalci prvokrat slišali za občino Grosuplje in njeno Glasbeno šolo. Igrajo različne stile glasbe od popevk, swinga do be-bop-a. V Račni so predstavili vse tri ter se še posebej izkazali s solističnimi nastopi. Zgledujejo se po jazz orkestrih Duke-a Ellingtona in Glenn-a Mullerja, Charlie Parker pa je idol saksofonistom. Igrajo na instrumente: alt saksofon, tenor saksofon, flavto, bariton saksofon, trobente, pozavne, klavir, kitara, bas in bobne. Vodja orkestra Braco Doblekar, ki je tudi učitelj klarineta in saksofona na Glasbeni šoli v Grosupljem pravi, da je igranje v orkestru namenjeno mladim, ki se navdušujejo nad jazz glasbo ter jih veseli igranje pozavne, trobente, saksofona, t.j. instrumentov, pri katerih navadno ni veliko vpisa na glabeni šoli, so pa zelo pomembni za sestavo jazzovskega orkestra. Poleg orkestralnega igranja vzgajajo tudi mlade soliste, za kar je potrebno dodatno znanje teorije za osnove improviziranja. Pri jazz glasbi je veliko improvizacije, ki pa ni samo stvar učenja in tudi ne samo stvar talenta, ampak združenje obojega. Mlade se spodbuja k t.i. razmišljanju, da ne bi igrali strogo samo po notah, ampak sami začeli "razmišljati" in improvizirati v jazz glasbi. Teži se tudi k

temu, da učenec spozna širok spekter različnih zvrsti glasbe, jih izvaja na nastopih, da se na koncu sam odloči, katera mu najbolj ugađa in ustreza. V Račni so uvodoma zaigrali znano skladbo Henry-a Mancinija The Pink Panther, ki je takoj navdušila poslušalce. Solist je bil Vasja Trontelj na tenor saksofonu. Druga je bila skladba Jožeta Privška Mati bodiva prijatelja, pri kateri je na pozavni zaigral solo Matevž Sila. Zaigrali so še Sentimental Journey Les Browna s solistom Jako Janežičem na alt saksofonu, Two for the Blues s solisti Vasjo Trontelj in Tomažem Šinkovec na tenor saksofonu ter Matevžem Cvetkovič na kitari, Oye como va Tita Puente, ki jo sicer izvaja skupina Santana, s solistom Matejem Cvetkovičem na kitari. Nato je prišla na oder znana slovenska pevka Eva Sršen, ki poučuje klavir na Glasbeni šoli Grosuplje. Ob spremljavi Velikega jazz orkestra je zapela pesem Jožeta Privška in Dušana Velkavrh Nad mestom se dan, pesem Živim Kaya Gordona in New York, obe v priredbi Jožeta Privška. Big band orkester je zaigral še skladbo Skyliner s solistom Vasjo Trontljem na tenor saksofonu ter za konec Melancholy Rhapsody Henry-a Jamesa s solisti Rokom Godec na trobenti, Lukom Pušem na alt saksofonu in Mihom Pelkom na bariton saksofonu. Poslušalci so vse nastopajoče nagradili z bučnim aplavzom ter jim tako dali priznanje za njihov trud in kakovost igranja.

Kaj imajo torej skupnega Prešeren in mladi glasbeniki? Pesništvo, skladateljstvo, izvajanje skladb na instrumentih, petje - vse to je umetnost. Pomembno je, da se jih človek loti z veliko mero zavzetosti in truda, pomembnejše pa je vse te stvari početi s srcem in notranjim navdušenjem, ki žene človeka v ustvarjalno izvajanje. V Račni smo bili priča obojemu.

Barbara Poderžaj

Veliki jazz orkester Glasbene šole Grosuplje pod vodstvom Braca Doblekarja in s pevko Evo Sršen

Razstava Roka Zrnca - Radensko polje kot metafora

Ker Grosuplje - ki nominalno sicer želi biti mesto - ne premore enega samega primerne prostora, razstavlja Rok Zrnc svojih 11 barvnih fotografij kar na stenah stopnišča krajevne knjižnice. Fotografije s skupnim naslovom Radensko polje je posnel in ustvaril v obdobju zadnjih petih let, vendar je treba dodati, da iz leta 1997 ni razstavil nobene.

Razstavljeni torzo - ciklus Radensko polje namreč obsega še več deset enot - določajo trije osrednji motivi. Motivi pokrajinske, zemeljske konfiguracije s portreti drevesa, grmovja ali - le dvakrat - manufakta: droga, zabitega v obrežno vodo, in trapezoidnega torza strukture električnega omrežja. Motivi tihožitne vode v paleti hladnih, zelenih tonov in z refleksijami obrežnih vegetativnih bitij. In motivi neba, ki zaključujejo pokrajinske komorne pejzaže, in sicer v treh paletnih pasovih, temnomodrem, drzno zeleno ekspresivnem in rumenkastem, prehajajočem v vse čistejšo belino. Kot človekovo življenje, ujeto med biologijo zelenja in metafiziko duha.

Na eni od fotografij je Rok "posnel" vizuro notranjosti podzemne kraške jame proti jemčevskemu svetlobnemu ustju, ob čemer se mu je razkrila kamnito sanjska pokrajina, v prvem planu pa nadrealistični torzo dveh, treh antropomorfnih elementov, od katerih ima skrajno levi grozljivo razbit ustni part. V žametnordečo, belo in črno obrobo postavljen bruegelovski motiv!

Fantastična motivika se osamosvoji na dveh fotografijah, posnetih v velikem planu: dinosavrske sončnorumene strukture - kot v posmeh: take barve ne pozna nobena od drugih razstavljenih fotografij - grozijo druga drugi ali nam? In pregledski motiv s požrtije bogov: tvorbo alge je umetnik fotografije transformiral v ostanek korpusa homerskega junaka s silhueto velikončnega razpela, motiv pa kontrapunktično podložil z rožnatonežnim ozadjem.

Rok Zrnc pa ni le umetnik motivike in barv, temveč tudi tankočutni raziskovalec kompozicijskih principov. Horizontalnega tematizira mehko zavalovana silhueta pokrajinske gmote, trdne, zanesljive, a temne; stik zeleno paletira-

ne vodne ploskve in jesensko toplega obrežja ali ekspresivno voluminozne strukture grmičja, metafore človekove krhkosti in interpersonalne prepletenosti in zapletenosti. Diagonalnega tematizira poševno v brezmejnost neba segajoči ozki, dolgi vrh drevesa (kompozicija, ustvarjena z zasukom realnega posnetka za pravi kot v levo) ali diagonalna proti spodnjemu, komunikacijskemu robu fotografije nagnjenega droga, zabitega blizu brega v vodo. In vertikalnega: stožčasti volumen samotnega drevesa na zenitu hriba ali nadrealistični odsev treh drevesnih gmot v punktualni tehniki vzvalovane in otrple vodne površine ali manufaktna trapezoidna kompozicija, katere dela se ne združita niti na robu fotografije.

Rokovega Radenskega polja ne moremo videti okoli Kopanja, saj je predvsem metafora avtorja, njegove eksistencialne in estetske senzibilnosti. Zato upam, da bo kmalu lahko pripravil celovito razstavo o svojem "polju" in da bomo kdaj imeli tudi fotomonografijo umetnika Roka Zrnca. J. Müller

Učenci in učitelji OŠ Brinje Grosuplje Stopamo po Prešernovih stopinjah

Petek, 1. 12. 2000 - Učenci in učitelji OŠ Brinje Grosuplje smo ta dan pričeli na prav poseben način - z Dnevom odprtih vrat, ki smo ga posvetili - dnevu boja proti AIDS-U in obletnici Konvencije človekovih pravic; obeh se namreč spominjamo v prvih decembrskih dneh in seveda 200-letnici rojstva Franceta Prešerna. Že nekaj časa smo se na ta dan skrbno pripravljali. Dopoldne so preizkušali svoje sposobnosti v oblikovanju, slikanju, pisanju in prepevanju pesmic, plesu, v sodobni učilnici gospodinjstva smo oblikovali in pekli čisto prava lectova srca.

Veliko zanimanja je bilo za računalništvo, petošolci so s pomočjo zunanjih sodelavcev UNICEFA "razpravljali" o človekovih pravicah, osmošolci pa o pomembnih vprašanjih, s katerimi se srečujejo na poteh odrasčanja, s katerim smo v njih želeli vzbuditi občutek odgovornosti za lastno zdravje in življenje.

Skupina šestošolcev se je z avtobusom odpeljala v Ribnico, kjer so si v nalašč za to priložnost urejeni spominski sobi ogledali razstavo o Francetu Prešernu in šolstvu, kakršno je bilo v njegovem času.

Zelo prijetno je bilo v skupini, ki je prisluhnila g. Josephu Rakotorahlahyju, ki je v pesmi in besedi na izvirni način predstavil življenje na Madagaskarju. Vsi učenci so bili zaposleni v različnih dejavnostih, ki so si jih izbrali glede na svoje interese. Tudi kar nekaj obiskovalcev si je ta dan, ko so bila "vrata vsem odprta", ogledalo utrip šole; dopoldansko delo pa smo učenci in učitelji zaključili tako, da smo naredili razstavo izdelkov. Skrbno izdelani plakati so nazorno prikazali utrip delovnega dopoldneva.

Dan se je že prevesil v pozni popoldanski mrak, ko je avla šole, slovesno

pripravljena, spet oživela. Učenci - mladi recitatorji, so nestrno pričakovali, da na svojstven način podoživijo globino Prešernovih verzov.

Prireditve se je začela s slovensko himno, ki so jo ubrano zapeli pevci Moškega komornega zbora Pesem Kulturnega društva Grosuplje pod vodstvom Jerneja Kralja. Gostja prireditve je bila JERICA MRZEL, ki je s prepevanjem in recitiranjem nekaterih najlepših Prešernovih pesmi v obiskovalcih vzbudila občutek veličine praznovanja. Bilo jo je prijetno poslušati. Pravzaprav pa te Prešernovi verzi z vso melodiko in globoko vsebino prevzamejo v takšni ali drugačni interpretaciji. To so dokazali tudi naši mladi recitatorji, ki so nas vodili po pesnikovi težki, a toliko bolj bogati življenjski poti. Postaje in slike njegovega življenja so se hkrati nizale na platno, kar je vsebinski kulturnega programa globoko dalo še poseben čar. Prešernove pesmi so prepevali tudi mladi pevci otroškega pevskega zbora, prelepo melodijo Pod oknom pa so izpod strun citer izvajala dekleta citrarskega krožka. Prireditve je zaključil z Zdravljico Moški zbor KD Pesem Grosuplje, ki se mu ob tej priložnosti še enkrat zahvaljujemo za lep prispevek in željo po ohranjanju slovenske pesmi.

Ob koncu programa pa je mlada voditeljica upravičeno dejala, da stopajo učenci po Prešernovih stopinjah. Mladi literati so namreč v letu 2000 prejeli kar nekaj priznanj za svoje uspehe, o katerih Vas bomo seznanili v prihodnji številki Grosupeljskih odmevov.

Bil je čudovit večer. Posvečen velikemu slovenstvu in slovenske besede - in nam, da bi večkrat "zmogli" doumeti njegovo misel, tudi tisto, ki jo oznanja v naši narodovi himni.

OŠ BRINJE Grosuplje

Iz Vrbe na Kopanjsko, od tam pa v Sarajevo

Naš najprepričljivejši poet, ki si ga je ljudstvo s sončne strani Alp postavilo za spomenik narodne duhovne in jezikovne kulture, ostaja nesmrtna literarna ikona slovenstva, še več, njegovo ime in bogati čutni svet se vse bolj odkrivata svetu. Tako ime dr. Franceta Prešerna ponosno nosi tudi park bosanskega prestolnega mesta, ki so ga po romantičnem pevcu na pobudo v Sarajevu de-

lujočega Kulturnega društva Cankar med vojno viro leta 1994 preimenovala mestne oblasti. Ob praznovanju Prešernovega leta pa je stekla zamisel, da se neurejeno zelenico preuredi v središče kulturnega dogajanja, v prostor umetniške ustvarjalnosti in nove identitete Sarajevčanov, ki bi se družila s kulturo umetnikov svetovnega formata. Avtorica novodobnega projekta je dr. Ana Kučan (hči predsednika republike), docentka Oddelka za krajinsko arhitekturo na Biotehnični fakulteti v Ljubljani, ki je k sodelovanju privabila ugledno urbanistično ekipo. Pri obnovi bo sodeloval tudi znani slovenski kipar bosanskega rodu, letošnji Prešernov nagradjenec Mirsad Begić, ki bo prispeval reliefno upodobitev Prešerna. Sam parkovni prostor bo v celoto združeval motive preteklosti, ostanke arhitektonskih skulptur in bošnjaškega duha, voda kot vezni element pa bo nevsiljiva meja med intimo trga in odprtostjo proti središču mesta. Park naj bi se v novi obleki predstavil 3. decembra prihodnje leto, če bodo le na voljo sredstva v višini od 24 milijonov tolarjev.

Barbara Pance

Rok Zrnc razlaga svoje poglede skozi objektiv na Radensko polje.

Tej poti se reče želja

Od 29. novembra do 3. decembra je bil v Cankarjevem domu v Ljubljani odprt knjižni sejem, na katerem je 70 slovenskih založb "na ogled postavilo" 3000 novih knjižnih naslovov. Največ, kar 51 založb je iz Ljubljane, za mejo imata od sodelujočih sedež le goriška in celovška Mohorjeva, zato smo toliko bolj veseli in ponosni, da je vidno mesto na sejmu imela tudi založba Mondena s sedežem na Grosupljem.

Po načrtovanju naj bi bil sejem razstavno-prodajni, pa se mi je zapletlo že na začetku. Želel sem namreč kupiti Zgodovino starejše slovenske knjižne literature, ker je v njej avtor Igor Grdina navedel zanimivo pomisel o nastanku slovenskega kulturnega jezika v zvezi s sprejemom krščanstva sredi VIII. stoletja ter podatek o samopoimenovanju Slovencev daljnega leta 871. Toda knjig na razstavnem oddelku DZS niso prodajali, na prodajnem oddelku spodaj pa Grdine enostavno niso ne imeli in ne poznali.

Sprehod med 3000 naslovi je seveda izbiralen in oseben. Tako sem se najprej ustavil ob impozantni enciklopediji Vojna zgodovina, ki jo je napisal Janez J. Švajncar, in prebral, kaj piše o osamosvojitvi Slovenije: "Na čelu osamosvojitve je bilo predsedstvo R Slovenije s predsednikom Milanom Kučanom, vojske in policijske enote pa sta vodila Janez Janša in Igor Bavčar." Tako! O legalistično poniglavem, z drugo besedo o izdajalskem ukazu Predsednika Predsedstva, naj Teritorialna obramba izroči svoje orožje sovražni Jugoslovanski armadi, niti črke. In sem se spomnil besed J. J., diamantne konice in simbola naše osamosvojitve, ko nam je jeseni 1991 rekel, kako bodo čez nekaj let hodili po njem.

Nato me je srce popeljal k čudoviti monografiji s fotografijami mozaikov p. Marka Ivana Rupnika v vatikanski kapeli

Odrešenikove matere. 600 m² mozaikov o povezanosti krščanskega vzhoda in zahoda. Februarja letos sva z ženo bila v Rimu. Ogled Rupnikovih mozaikov žal ni bil mogoč, vendar smo imeli drugačno srečo. Vodja izleta dr. France Šuštar je v cerkvi Marije Snežne srečal svojega nekdanjega duhovniškega kandidata, simpatičnega Primorca, ki živi in dela skupaj s p. Rupnikom, in ta nas je povabil naravnost v umetnikovo delavnico! P. Marko Ivan je priznal, da ob že nočni uri ni več pričakoval "motilcev", vendar nam je prijazno razložil svojo inovativno mozaično tehniko in nam pokazal več risb, po katerih je naredil vatikanske mozaike. Z njegovim dovoljenjem sem vzel tri modre umetne kamenčke, iz kakršnih je narejen tudi lik Mojzesa, ko vodi Izraelce čez Rdeče morje. Podjetni Marjan Adamič pa je simpatičnega jezuitskega patra vprašal, ali bi bil pripravljen s svojim mozaikom okrasiti tudi našo župnijsko cerkev. In p. Marko ni imel nič proti! Pred nekaj dnevi sem slišal, da res ne bo ostalo samo pri besedah.

Med stotimi znanimi osebnostmi v šolstvu sem v leksikonu, ki ga je napisala S. Pavlič, odkril tudi Janeza N. Primca, našega rojaka, doma iz Zaloga pri Škofljici. Leta 1811 je postal univerzitetni profesor slovenskega jezika v Gradcu in v naslednjih dveh letih izdal tri za slovenski preporod pomembne šolske knjige ter začel s pomočjo duhovnikov zbirati gradivo za slovar slovenskega jezika. Že leta 1813 pa je duševno zbolel in nato 10 let blodno taval po dolenjskih gradovih in župniščih.

Med Sto znanih arheoloških spomenikov je avtorica Iva Curk z našega konca uvrstila le halštatsko in srednjeveško, romansko Stično. Ko sem že pri Stični, moram omeniti še Pesmi Ludvika Ceglarja, ki je mladost preživel v bližnjem

Gabruju, sicer pa živel v Kanadi in postal naš najpomembnejši poznavalec življenja in del škofa Friderika Baraga. Svojo obsežno in dragoceno baragiano je poklonil stiskemu samostanu ter pripravil gradivo za 12 knjig Baragovih zbranih del.

Oko mi je pritegnila tudi zajetna knjiga Clare vir Eda Škulja, monografija o življenju, predvsem pa o skladbah slovitega Jakoba Gallusa, doma na Kranjskem, za katerega pa se ne da dokazati, ali je tudi Slovenec. Naš muzikolog C. Budkovič je domneval, da se je glasbeno šolal v stiskem samostanu. Škulj je sicer bolj zadržan, vendar meni: če se je Gallus glasbeno izraževal na Kranjskem, potem se je lahko le v Stični.

Razveselila me je tudi nova izdaja Dobrega vojaka Švejka. V slovenščini je do zdaj izšel v treh prevodih, drugega je leta 1952 opravil Jože Zupančič, naš rojak iz Zavrtca pri Polzevem. In prav njegov prevod je zdaj izšel že v četrti izdaji, katero je osvežil Bogdan Gjud.

Polistal sem še po Filmskem leksikonu, katerega avtorja sta sicer dva Slovenca, vendar je njuno delo močno pomanjkljivo: 800 strani obsežna knjiga razlaga namreč samo pojme, osebnih gesel pa nima. Pri pojmihi pa so navedeni tuji režiserji, scenaristi ali igralci. O našem Jožetu Galetu pa o njegovih Kekcih in o drugih slovenskih filmskih ustvarjalcih tako ni ne duha ne sluha.

Vidno mesto v slovenskem založništvu ima tudi založba Mondena našega Iva Frbežarja. Še topla je na sejem prišla prva knjiga izbranih del Neže Maurer, ki obsega eno NOB prozo in kar sedem njenih pesniških zbirk (1976-1992). Pravkar je Mondena izdala tudi njeno najnovejšo pesniško zbirko z naslovom Tej poti se reče želja, ki sem si ga tudi sam sposodil. Sicer pa izdaja Mondena različna leposlovna, poučna, stvarna in zabavna dela sodobnih domačih in tujih avtorjev, začela pa je izdajati tudi slovenske klasike v žepni izdaji. Posebej je treba opozoriti na Gluvičevu antologijo slovenske rock poezije. Na sejmu sem kupil Mondenine Šale o Dolenjcih, vendar sem bil zvečer razočaran: vic o cvičku in nočnem preobračanju Dolenjcev v knjigi sicer je, vendar je kaj malo šal dolenjskih, nasploh pa šalam manjka humornega esprita.

Malo pred koncem sprehoda med knjižnimi stojnicami sem srečal Draga Samca, bibliotekarja in bibliografa po poklicu, sicer pa tudi velikega zbirateljskega knjigoljubca. Pokazal mi je zelen karton s številko 14. Odhajal je na dražbo starih knjig. Naslednje jutro sem zvedel, da je bila prva izdaja Prešernovih Poezij (1847) prodana za 560 000 tolarjev, slovnica njegovega sodobnika F. K. Metelka pa za desetkrat manjšo ceno.

J. Müller

Predstavitve nove knjige in otvoritev fotografske razstave v Knjižnici Grosuplje

V knjižnici smo se pridružili praznovanju 200-letnice rojstva Franceta Prešerna s pogovorom in predstavitvijo knjige Ide Dolšek Kaku se kej narod rihta ter odprtju fotografij o Radenskem polju, ki jih je mojstrsko oblikoval Rok Zrnec. V knjigo so zajete folklorne pripovedi, ki jih je Dolškova zbirala na območju Litije, Čateža, Stične, Šentvida in Muljave. Številni pripovedovalci so s pomočjo zbirateljice iztrgali poza bi nekaj sto zgodb, iz katerih začetimo življenjsko modrost, hudomušnost in jezikovno očarljivost. Vse bogastvo folklornih pripovedi so obiskovalci

lahko zaznali na predstavitvi ob branju in pripovedovanju zgodb ter iz besed urednice dr. Marije Stanonik, zbirateljice Ide Dolšek in direktorja založbe Petra Zadela. Dr. Marija Stanonik je za uredniško delo pri zbirki Glasovi, v kateri je tudi predstavljena knjiga izšla pri založbi Kmečki glas, pred kratkim prejela Murkovo nagrado, ki jo podeljuje Slovensko etnološko društvo za posebne dosežke na področju etnologije.

Večer smo sklenili z odprtjem fotografske razstave mladega Grosupeljčana Roka Zrnca.

Roža Kek

NOVO V ZD GROSUPLJE

Saša Trampuž, dr. med. specialist ginekologije in porodništva, opravlja v ginekološkem dispanzerju ZD Grosuplje SAMOPLAČNIŠKE STORITVE.

Namenjene so ženam:

- ki želijo pregled brez čakalne dobe,
- ki nimajo urejenega zdravstvenega zavarovanja,
- ki želijo drugo mnenje,
- ali želijo storitve, ki presegajo zagotovljeni program ZZZS.

Za pregled se naročite pri sestri v ginekološkem dispanzerju na telefonsko številko: 01/ 7871 097 int. 12 ali GSM 041/ 806 614.

Dolga leta je trpel v težki bolezni. Življenje se je izteklo ostali so spomini in njegovi bližnji v silni bolečini

Grenko je spoznanje, da našega moža, očeta in dedka

FRANCA PRIMCA ni več.

Kljub težkim trenutkom nam ostaja spoznanje, da nismo ostali sami. Iskreno se zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom in vsem, ki ste darovali cvetje ali sveče in se na kakršenkoli način poslovili od njega. Še posebno zahvalo smo dolžni sosedoma ŠTRLEKAR. Iskreno pa se zahvaljujemo osebju ZD Grosuplje, posebno dr. Fani Grabljevec Miklavčič in Janji Žitnik ter Nuši Omahen iz partonazne službe, ki so z veliko mero človeške topline poizkušale lajšati bolečine našemu očetu. Hvala g. župniku in g. kaplanu za besede vzpodbude in lepo opravljen cerkveni obred.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala!

Vsi njegovi

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in sestre

ANE HROVAT

po domače BLEKOVE mame iz Luč

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, posebej Puhovim, vaščanom ter vsem sorodnikom, znancem prijateljem in sodelavcem Pekarne Grosuplje in Elektro Grosuplje. Zahvaljujemo se tudi vsem tistim, ki ste z nami sočustvovali, izrekli sožalje, darovali cvetje, sveče, sv. maše in za darove Cerkev. Še posebej se zahvaljujemo vse, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Posebna zahvala pa velja dr. Sraki za lajšanje bolečin, gospodu župniku Andreju Šinku za lepo opravljen obred in pevskemu zboru Samorastnik za zapete žalostinke in za zaigrano Tišino.

Še enkrat hvala vsem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani.

Vsi njeni

V visoki starosti 93 let nas je 20.11.2000 zapustil naš dragi mož, oče, ded in praded

FRANC SKUBIC

iz Gradišča.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in sodelavcem, ki ste bili z nami v težkih trenutkih in ste ga v velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste nam izrekli ustna in pisna sožalja. Hvala za darovano cvetje, sveče, darove za svete maše in cerkev.

Hvala župniku g. Antonu Pahuljetu in g. Marku Japlju za somaševanje in lep pogrebni obred. Posebna hvala gasilcem PGD Polica, Grosuplje in Prežganje za organizacijo in udeležbo pri pogrebu ter g. Martinu Knepu za lepe poslovilne besede ob grobu. Hvala pevcem pevskega zbora Polica in g. Emilu Kovačecu za zapete žalostinke. Hvala vsem, ki se ga boste spominjali in ki ste ga imeli radi.

Vsi njegovi

Omahnila je duša smela, ki ni klonila, se boreč, usoda jo je le zadela tako, da se ne dvigne več.

Ob izgubi našega dragega moža in očija

FRANCETA KASTELICA

iz Šmarja - Sapa

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, dobrim sosedom in prijateljem, ki so nas bodrili v času njegove bolezni. Iskrena hvala vsem, ki ste nam izrekli ustna in pisna sožalja, prinesli cvetje, sveče, darovali za maše in ga tako številno pospremili na njegovi zadnji poti.

Zahvaljujemo se dr. Fani Grabljevec-Miklavčič, sestri Andreji Kastelic za lajšanje bolečin v času bolezni, g. župniku za lepo opravljen obred ter pevcem pevškega in cerkvenega zbora iz Šmarja-Sapa.

Iskrena hvala sosedom Veri Špacapan, Sreču in Tanji Pucihar, Jožetu in Mariji Perovšek in Zdenki Semenič za pomoč.

Hvala vsem, ki ste v težkih trenutkih sočustvovali z nami in nam stali ob strani.

Njegove Tatjana, Ksenja in Vanja.

Vsak človek je zase svet, čuden, svetel in lep kot zvezda na nebu.

T. Pavček

Ob smrti nam dragega moža, očeta in dedija

DAVIDA KOŽELJA

iz Sp. Slivnice 75

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, darovali sveče in cvetje, darovali za cerkev in sv. maše ter nam izrekli in napisali sožalja.

Zahvaljujemo se dr. J. Dolinarju iz ZD Grosuplje, dr. Vidi Guna, nevrologinji UKC Ljubljana, gospodu kaplanu za zadnji obisk in gospodu župniku za pogrebni obred. Zahvaljujemo se tudi lovcem LD Taborska jama, katere član je bil, in PGD Sp. Slivnica.

Še posebna zahvala velja vsem sosedom, ki so nam kakorkoli pomagali v trenutkih žalosti.

Vsi njegovi.

Ob izgubi naše drage žene in mame

SONJE MANOJLOVIČ,

roj. Rogač

se zahvaljujemo vsem in vsakemu posebej, ki ste nam v teh težkih trenutkih stali ob strani. Posebej se zahvaljujem vsem dobrim sosedom, sorodnikom in prijateljem, da ste nas bodrili in tolažili ves čas njene bolezni, kakor tudi ob njeni smrti. Iskrena hvala vsem, ki ste se je spomnili, nam izrekli ustna in pisna sožalja, darovali cvetje, sveče in druge darove v spomin.

Najlepša hvala grosupeljskemu gospodu župniku za njegove tolažilne besede in tako lepo opravljen pogreb. Hvala avtorjema čutnih poslovilnih besed, kakor tudi pevcem in gospodu za zaigrano tišino. Najlepša hvala vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili k zadnjemu počitku.

Žalujoci: mož Jovo, hčerke Tanja, Maja, Nina, Sara, Petra, sinova Miloš in Simon

Končno ... 2. liga

Balinarji BK Grosuplje - stojijo z leve: Aksentijević, Janez Weiss, Rebolj, Tomaž Weiss
čepijo z leve: Škrjanc, Kirik, Tomažič

Ekipa Grosupljeja je v tekmovalnih Območne balinarske zveze Ljubljane (OBZL) tekmovala od leta 1986 v 3. ligi in se je uvrstila v 2. ligo, kjer je tekmovala do leta 1989, ko je zaradi pomanjkanja igralcev prenehala tekmovali. Od leta 1993 pa je ponovno začela tekmovali v 3. ligi OBZL:

1993 so tekmovalci zavzeli deveto mesto, 1994 in 1995 šesto, 1996 peto, 1997 in 1998 četrto, 1999 tretje in 2000 so prepričljivo prvi z 12 zmagami, eno neodločeno tekmo in eno izgubljeno.

Končno smo dosegli dolgo pričakovano uvrstitev v 2. ligo s domačimi igralci: R. Aksentijević J. Kamnikar, I. Kirik, A. Rebolj, A. Škrjanc, T. Tomažič, J. Weiss in T. Weiss.

V letu 2001 se želimo uvrstiti v sredino lestvice 2. lige ali celo višje, če bomo uspeli uresničiti nekatere dogovore glede dopolnitve ekipe.

Člani Balinarskega kluba Grosuplje tekmujejo tudi v medobčinski rekreativni balinarski ligi Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobropole, v letu 2001 pa bosta v tej ligi tekmovali še ekipi Škofljice in Iga.

Delovanje kluba je oteženo, ker nimamo lastnih klubskih prostorov. Pogrešamo tudi pokrito balinišče, za katerega je že pred dvema letoma stekla akcija pokritja. Pričakujemo, da bomo ta problem rešili v dveh do treh letih.

Ivica Kirik

Planinski izlet "v neznano"

Bližala se je druga sobota v novembru, ko je bil planiran ta izlet. Vreme se ni in ni stabiliziralo, še več, še bolj je padalo. Pa vendar, izlet je bil...

Ko smo v meglenem in zoprnem jutru zavili čez nadvoz nad železniško progo, je bil del smeri že "ugotovljen". Smer: Turjak, Žlebič. Tu bi lahko zavili na Notranjsko /Snežnik, Slivnica, Križna gora ali kot smo tudi storili: Ribnica, Kočevje.

Močno se je že zdani, tudi živahnost v avtobusu je bila na višku, ko zavijemo v Dolenji vasi proti Kočevski Reki. Časa smo imeli, zato smo si tu dali malo "oddih" za kavico in ogled tamkajšnje moderne cerkve. Tu se nam je pridružil kočevski planinski kolega - za vodiča. Zgovoren in "načitan" možakar.

Ko smo se ustavili naslednjič, je že bila "komanda": vzemite nahrbtnike, palice in vse, kar se rabi za hojo navzgor. To je bilo na kočevski avtobusni postaji. Še nekaj informacij o smeri, nič pa o "neznani cilju". Hoja se je začela že takoj strmo v hrib. Bilo je oblačno, vendar primerno za pohod. Ugibali smo, kam pravzaprav "šibamo". Po slabi uri hoje je bil "hrib" še vedno strm, nam je že / nekaterim/ kar lepo curljalo z obraza, Franci, vodja izleta v "neznano", pa se je samo nasmihal.

Končno: razvaline gradu FRIDRIHŠTAJN, ki stoji na Stojni nad Kočevjem, na 970 metrov nadmorske višine. To je bil grad, ki je poznan po Veroniki Deseniški in Frideriku Celjskem. Še vedno ni padalo, zato smo se lahko razvalin gradu "lotili" po markirani poti ali "plezalsko" po lepo zavarovani plezalni steni, čez obzidje. Tu zremo, da smo že skoraj na "NEZNANEM CILJU". Po počitku, po debatah in malici, smo krenili naprej po gozdni poti.

Malo pod "najvišjim vrhom Kočevja" - Mestnim vrhom s 1034 metri višine, je na lepi jasi planinski dom planinskega društva Kočevje. In tu je bil končni cilj našega "izleta v neznano". Zvito. Nekaj pohodnikov se je povzpelo še na omenjeni vrh, večina pa je "zašibala" v dom, kajti z neba je začelo mokriti...

Kosilo, zabava, celo plesali smo, saj smo imeli s seboj pravega harmonikarja. Zunaj se je že ohladilo, dež je že kar lil, tudi dan se je poslavljaj, ko je padla odločitev, da gremo. Avtobus je bil parkiran zelo blizu, zato za odhod niso bili potrebni dežniki.

Izlet "v neznano", ki je namenjen vsem v planinskem društvu, je uspel. Bil je prijeten, družaben, poučen.

Marjan Trobec

Šah

Jesen je obdobje pobiranja pridelkov. Tako je tudi v šahu. Jesensko obdobje je čas svetovnih in evropskih prvenstev, olimpijad in kar je še temu podobnih zadev. Precej tega je že za nami, nekaj tekmovalj pa nas še čaka za konec leta.

Septembra je na otroško olimpijado v Artek ob Črnem morju odpotovala na hitro skrpana slovenska odprava. Odpotovali so le trije igralci in kot ekipa niso imeli nikakršnih možnosti, vendar pa se vseeno vračajo s srebrno medaljo, ki jo je prislužil 12 letni Jure Zorko iz Šmarje Sapa s svojim rezultatom na prvi deski. Jure zasluži za ta izjemen rezultat vse čestitke.

Na začetku oktobra je bilo v Grčiji evropsko prvenstvo v posameznih starostnih kategorijah. V kategoriji fantov do 14 let je nastopil Marko Srebrnič iz Grosupljeja. Tokrat se Marko ni izkazal. Zbral je le 4 točke od 9 možnih in s svojo igro ter uvrstitvijo prav gotovo ni zadovoljen.

Sredi oktobra je bilo v Španiji še svetovno prvenstvo v posameznih starostnih kategorijah.

V kategoriji fantov do 12 let nas je zastopal Jure Zorko. Jure je zopet igral odlično. V 11 kolih je zbral 7 točk in zasedel 20. mesto med skoraj 100 udeleženci. To je zelo dober rezultat, ki kaže, da Jure dobro dela in se od njega v bodoče lahko nadejamo podobnih in še boljših dosežkov.

Med dekleti do 16 let je naše barve branila Ana Srebrnič iz Grosupljeja. Ana ni igrala slabo. Bila je zelo borbena, vendar se ji nekoliko preveč tvegana igra tokrat ni izšla. S 6,5 točke iz 11 partij je pristala na 22. mestu, kar sicer ni neuspeh, vendar pa nas je Ana v preteklosti že razvabila z boljšimi uvrstitvami.

Konec leta se bliža in pred nami je še nekaj tekmovalj, o katerih bom poročal v naslednjih številkah. Upajmo, da bodo novice vesele.

Vojko Srebrnič

Uspešno delo Košarkarskega kluba Grosuplje

Košarkarski klub Grosuplje je z delovanjem začel pred tremi leti. Ljubitelji košarke so ustanovili košarkarski klub zaradi velikega interesa mladih igralcev, ki so takrat uspešno igrali v Šolski košarkarski ligi (ŠKL), kamor je vključena OŠ Louis Adamič. KK Grosuplje, ki je začel z eno pionirsko ekipo, je v tem času s strokovnim in preudarnim delom oblikoval celotno piramido ekip v tekmovalnem sistemu.

Strokovno delo v klubu opravljata dva izkušena trenerja. V sezoni 2000/2001 je trenersko delo s člansko in mladinsko ekipo prevzel Bojan Vaupotič, s pionirsko in kadetsko pa Viki Jurečič. Pri delu z mlajšimi selekcijami trenersko vlogo opravljata tudi igralca članske ekipe, Teo Hojč in Boris Legan. V letošnji sezoni se tekmovalj v okviru Slovenske košarkarske lige (SKL) udeležujejo dve pionirski, kadetska, mladinska in članska selekcija. V vadbo, ki poteka za vse ekipe štirikrat tedensko, in v tekmovalni sistem je vključenih preko 60 igralcev. KK Grosuplje pa v občini organizira tudi košarkarsko šolo za najmlajše (na OŠ Brinje, OŠ LA in podružnični šoli Šmarje-Sap), v kateri se osnov košarke uči več kot 70 otrok.

Članska ekipa je s treningi in tekmovalj začela šele v letošnji sezoni in že uspešno tekmuje v III. SKL. Trenutno je v svoji skupini, v kateri igra še osem ekip, na drugem mestu. Prvo mesto zasedajo mladi igralci KK Zagorje, vendar tekmujejo izven konkurence. Člani KK Grosuplje so tako na najboljši poti, da že prihodnjo sezono zaigrajo v drugi ligi. Mladinska ekipa igra v I. SKL skupaj z ekipami KK Olimpija, Krka Telekom, Ježica, Janče in Loka kava. Ob koncu jesenskega dela so mladinci uvrščeni na visoko tretje mesto in bodo v prvi ligi tekmovali tudi v naslednji sezoni. Več kot uspešno v II. SKL tekmujejo tudi kadeti, ki so v svoji skupini ob zaključku jesenskega dela na prvem mestu. Za vstop v prvo ligo pa bodo spomladi igrali kvalifika-

cije. Pionirji A so s tekmovalj že zaključili in si zagotovili igranje v I. SKL tudi v prihodnji sezoni. Vse večji predek pa je opazen tudi pri najmlajši ekipi, pionirjih B, ki tekmujejo v drugi ligi. Delo z igralci je kvalitetno in učinkovito. KK Grosuplje se v tem pogledu lahko enakovredno kosa tudi z najbolj priznanimi slovenskimi košarkarskimi klubmi. Potrditev tega je prav gotovo tudi v tem, da je mladi igralec kadetske ekipe (tudi mladinske in članske) Boris Jeršin že drugo leto član kadetske reprezentance Slovenije.

Zaradi vse obsežnejše dejavnosti kluba se je jeseni na izredni seji sestel občni zbor KK Grosuplje, kjer so razširili sestavo upravnega odbora in za novega predsednika kluba izvolili Leona Zupančiča. Funkcijo sekretarja in koordinatorskega strokovnega dela pa je prevzel Dare Gabrijel. Novoizvoljeni upravni odbor se je seznanil z dosedanjim delom, dogovorili pa so se tudi o načinu organiziranosti in razvoju kluba v prihodnje. Delovanje kluba je namreč poleg strokovnega dela s selekcijami pogojeno še z vrsto vzporednih aktivnosti, kot so: organizacija treningov, tekem, prevozov, obveščanja javnosti in nenazadnje zagotavljanja finančnih in materialnih sredstev. Ker se s tem športom aktivno ukvarja vedno več mladih, je še posebej pomembno, da pri opravljanju organizacijskih in finančnih nalog sodeluje širok krog ljubiteljev košarke.

Uspehi KK Grosuplje v tako kratkem času ne bi bili mogoči brez predanega in kvalitetnega dela trenerjev in igralcev, podpore staršev in drugih prijateljev košarke in seveda finančne pomoči sponzorjev. Vsem se ob tej priložnosti najlepše zahvaljujemo in jim želimo lepe praznike ter veliko uspehov v prihodnjem letu.

Veseli Božič in vse dobro v letu 2001 pa želimo tudi vsem občankam in občanom Grosupljeja.

za KK Grosuplje, Alja Gabrijel

Mladi karateisti pokazali svoje znanje

Mladi grosupeljski karateisti v akciji

V nedeljo, 26. novembra, je v dvorani Brinje v Grosupljem potekalo tekmovalje za dečke in deklice v športnih borbah in katah. Udeležilo se ga je 136 tekmovalcev iz devetih klubov. Iz grosupeljskega kluba so se tekmovalja udeležili Dejan Sašek, Tomaž Zaviršek, Andraž Pečnik, Žiga Lah, Alen Alegič in Marko Krezič. Tekmovalje je otvoril grosupeljski župan, g. Janez Lesjak, vodil pa ga je tehnični mentor Sankukai karate kluba, g. Vlado Paradižnik.

Karate je v Sloveniji še vedno bolj malo poznan, zato je tokratna prireditev v Grosupljem, privabila zelo veliko gledalcev, ki so do zadnjega kotička napolnili tribune. Uživali so v ogledu posameznih borb, v katerih so pionirji pokazali vse svoje do sedaj pridobljeno znanje. Hkrati so lahko spoznali, da karate ni nasilna, agresivna borilna veščina, ampak šport najvišje telesne

koordinacije, samokontrole in povečevanja samozavesti, predvsem pa ena najučinkovitejših veščin za preprečevanje kritičnih situacij ogroženosti. Vzdušje na tekmi je doseglo vrhunec med demonstracijo različnih tehnik karateja (randori, samoobramba, kate), ki se trenirajo na višjih stopnjah treniranja.

Vidnejše rezultate so na tekmi dosegli tudi naši tekmovalci. Prvo mesto si je v kategoriji 8 -12 let, +37 kg priboril Andraž Pečnik (4 kyu), Tomaž Zaviršek pa je bil 3 - 4. V absolutni kategoriji (3 - 1 kyu) je Marko Krezič prav tako dosegel 3 - 4 mesto. Obiskovalci so tekmovalje zapustili veseli, ker so nedeljsko popoldne, ki se je raztegnilo v večer, lahko preživeli ob gledanju mladih, ki so svoj prosti čas posvetili krepitvi duha in telesa.

Saša Štiglic

Ob smrti našega dragega moža, ata in deda

FRANCETA SELANA iz Tlak, Šmarje-Sap

se iskreno zahvaljujemo vsem dobrim sosedom, sorodnikom in prijateljem, ki ste nam izrekli ustna in pisna sožalja, darovali cvetje, sveče, maše in ga tako številno pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebno se zahvaljujemo gospodu župniku Jožetu Mrvarju za lepo opravljen pogrebni obred, cerkvenemu pevskeemu zboru, gospodu Antonu Kastelcu za poslovilni govor in gasilskemu društvu Šmarje-Sap.

Njegovi: žena Marija in hči Marija z družino

NIKO MIHIČINAC K.D.

NEPREMIČNINE

KOLODVORSKA 3, 1290 GROSUPLJE

TEL: 061-765660 FAX: 061-765665

GSM: 041-405258

SMS: 405258@LINUX.MOBTEL.SI

E-MAIL: NIKO@MIHICINAC-NEPREMICNINE.SI

URL: WWW.MIHICINAC-NEPREMICNINE.SI

KUPIMO

- atraktivne zazidljive parcele
- večji prostor ali hišo v centru Grosupljeja primerno za klasično slaščičarno
- garsonjere in manjša stanovanja

PRODAMO

- gradbene parcele
- stanovanjske hiše
- kmetijska zemljišča

NAJMEMO - stanovanja vseh velikosti in

POSREDUJEMO V NAJEM - samske sobe

DRUGE STORITVE

- sestava predlogov za vpis v zemljiško knjigo
- pomoč pri sestavi vseh vrst pogodb v zvezi z nepremičninami

SVETUJEMO VAM IN POMAGAMO
PRI URESNIČITVI VAŠIH NAČRTOV

Želimo vam srečno Novo leto!

Zlati olimpijec in sosed Rajmund Debevec

Od Ol je minilo že kar nekaj časa. Verjetno ste si v tem času oddahnili od pritiska javnosti in medijev. Kako sedaj doživljate svoj uspeh?

Stvari so se res nekoliko umirile. Prvi mesec je bil zelo intenziven. Potem pa sem prišel v normalen ritem, saj so se začela že nova tekmovanja. V decembru pa se bo zopet zvrstila vrsta sprejemov in razglasitev najboljših športnikov leta.

Ste si privoščili zasluženi oddih in se posvetili družini ali ste takoj nadaljevali s tekmovanji?

Oddiha si nisem privoščil, saj so se zelo hitro začela tekmovanja. Nastopil sem na finalu svetovnega pokala in na vrsti manjših tekmovanj.

Kakšno uvrstitev ste dosegli na tekmovanju za svetovni pokal?

Po pričakovanjih smo vsi, ki smo na Ol dosegli vrhunske rezultate, ostali brez kolajne. Seveda bi bil vesel uspeha tudi na tem tekmovanju, vendar pa mi neizmerljivo veliko pomeni olimpijska kolajna.

V Grosupljem imamo strelsko društvo, ki ima že dolgoletno tradicijo. Ali ste kdaj sodelovali na tekmovanjih tega društva?

V Grosupljem sem nastopil že velikokrat. Prvič leta 1978. V tistem času je bilo namreč strelšče v Grosupljem eno izmed najmodernejših v Sloveniji. Iz grosupeljskega društva izhaja vrsta zelo uspešnih strelcev. Spomnim se Jožeta Kolenca, ki je leta 1978 zmagal na slovenskem prvenstvu Zlata puščica. Ko sem tekmoval na mladinskih igrah treh dežel (Slovenije, Koroške, Furlanije), je z mano tekmoval tudi g. Petrič. Iz grosupeljskega strelskega društva so izhajali tudi dobri strelski sodniki, kot je g. Lojze Gaberšček.

Tudi Grosupeljčani imamo svojega olimpijca, Janeza Roškarja, ki je na paraolimpijskih igrah osvojil bronasto medaljo v metu kopja in sedmo mesto v metu diska. Ali ste spremljali te Ol?

Seveda sem jih spremljal. S posebno pozornostjo sem sledil strelskim tekmovanjem, saj je v tej ekipi zelo močna zasedba dobrih strelcev. Kot športnik pa z veseljem spremljam vse vrste športa.

Mnogi od nas imamo občutek, da paraolimpijske igre ostajajo v senci rednih Ol. Kaj menite vi?

To je seveda res. Vzrok vidim predvsem v tem, da je šport v zadnjih letih izgubil velik del svoje lepote in plemenitih lastnosti. Postal je velik "biznis". V ozadju velikih športnih dogodkov so namreč svetovne multinacionalke s svojimi interesi. Če se posameznik skuša upreti takšnemu razmišljanju, lahko postanejo odnosi zelo kruti. Tako spoznaš, da se boriš kot Don Kihot z mlino na veter.

Majhen narod smo, pa vendar v svetovnem merilu posegamo po najvišjih dosežkih. Kaj nas po vašem mnenju spodbuja k temu?

Verjetno na to ne vpliva majhnost naroda, pač pa je to značilnost Slovencev. Privzgojena nam je delavnost in vztrajnost. Menim namreč, če si majhen

in se zato želiš dokazati, je to zdravljenje kompleksov, kar ni v redu.

Ali menite, da naša država s svojo strategijo podpira vrhunski šport?

Bolj ali manj ga podpira. Posebno zadnja leta se stvari sistemsko urejajo. Pri tem mislim na zaposlovanje športnikov znotraj Ministrstva za obrambo, finančnega in notranjega ministrstva. Donacij za šport pa je vedno premalo. Zato so posamezni klubi in športne zveze prepuščene trgu. Naš trg pa je zelo majhen. Tako običajno krajši konec potegnejo športi, ki so tržno manj zanimivi. Pri tem bi morala imeti država možnost korektive z državnimi sredstvi, s katerimi bi spodbujala predvsem mlade športnike. Več sredstev pa bi morala nameniti tudi za izgradnjo športnih objektov.

Ali vi osebno podpirate vrhunski šport?

Jaz sem vrhunski športnik. Menim, da se za vrhunski šport odloča vsak sam in s tem sprejme vse napore in odrekovanja. Ne podpiram pa tistih, ki za dosego čim boljših rezultatov posegajo po nedovoljenih sredstvih in s tem uničujejo svoje telo – to so anomalije vrhunskega športa.

Vaša športna disciplina zahteva veliko časa in trdega dela. Kako vaša mlada družina spremlja ta prizadevanja? Ali menite, da bosta sinova stopila na vašo pot?

Vsi me spremljajo in me podpirajo. Posebno žena. Jaz pa se ji poskušam oddolžiti tako, da jim takrat, ko sem doma, posvetim čim več časa. Če pa obstaja možnost, jih vzamem s seboj na priprave. Tako smo bili lani skupaj v Avstraliji. Pred tem v Južni Afriki, Španiji, Franciji,...

Ali bosta sinova stopila na mojo pot, ne vem. Vsekakor pa je starejši sin Matej (8 let) športno zelo nadarjen. Preizkusil se je že v raznih športih (gimnastika, atletika). Tudi z zračno puško se je že preizkusil. Povsod je pokazal zelo dobro motoriko. Trener gimnastike ga je želel vključiti v klub. Toda oba z ženo sva mnenja, da je otroka nespametno siliti v nekaj, kar si ne želi. Zato ga bova le spodbujala, da se preizkusi na vseh področjih – ne samo na športnih. Za kar se bo odločil, ga bova podpirala, ne pa silila. Tudi Andrej (4 leta) se je že preizkušal v raznih spretnostih.

Vse čestitke vam in vaši družini, posebno še ženi Metki, ki je vztrajala, vas podpirala in spodbujala, hkrati pa nosila vsa bremena, ki bi si jih sicer delila.

Kaj bi ob koncu najinega pogovora povedali bralcem Grosupeljskih odmevov?

Vesele praznike jim želim. Naj živijo čim bolj športno, saj bodo tako bolj srečni in bolj zdravi.

Vera Šparovec

Janez Roškar - Moja pot Pogovor z vrhunskim športnikom invalidom

V prejšnji številki Grosupeljskih odmevov smo poročali o sprejemu našega olimpijca, g. Janeza Roškarja na Velikem Mlačevem. Že na sprejemu pa sva se dogovorila, da se bova za Grosupeljske odmeve pogovorila več v kratkem.

Gospod Janez! Igre v Sydneyju so za vami. Še včeraj sveži vtisi se že prelivajo med spomine. Če bi igre v Sydneyju morali označiti z enim stavkom, kako bi zvenel?

Olimpijske igre so bile super, polepšali so jih Avstralci s svojim vzpodbujanjem in prijaznostjo, hkrati pa moram povedati, da je bila slovenska reprezentanca izredno homogena.

Verjetno ste tudi zaradi slednje trditve na internet zapisali: "Na Brnik ne bomo prispeli samo štirje nosilci medalj, ampak bo tam 17 slovenskih zmagovalcev!" Kljub temu vas prosim, če lahko nanizate, v katerih disciplinah ste bili najuspešnejši.

Najuspešnejši smo bili v atletiki in v streljanju. Izredno uspešna sta bila tudi oba novincev v namiznem tenisu, ki sta za las zgrešila olimpijsko medaljo. Nastop pa so opravičili tudi golbalisti, ki so se z osvojenim 6. mestom neposredno uvrstili na svetovno prvenstvo.

Kako izgledajo priprave na takšne igre? Kje ste trenirali, koliko časa na teden, kako je s trenerji, prevozi, prehrano in nasploh z usklajevanjem časa, saj ste tudi podjetnik in s čem se ukvarjate v podjetju?

Priprave na posamezne olimpijske igre praktično trajajo že od končanih predhodnih iger naprej. Vmes so razna tekmovanja na regijskih ravneh, Hrovatinov memorial in državno prvenstvo. V letu 2000 smo prvič dosegli, da smo sodelovali na državnem prvenstvu skupaj z zdravimi športniki v Novi Gorici. Reprezentanca, ki je evidentirana za večja prvenstva, pa odhaja tudi na tekmovanja v tujino. Na vsa ta tekmovanja se zelo temeljito pripravljam, ker želim na vsakem tekmovanju izboljšati rezultat. To mi je edino merilo, da lahko načrtujem svojo pripravljenost in dosežem na večjih tekmovanjih vrhunske rezultate.

V zimskem času treniram v fitnesu na Zvezi za šport invalidov Slovenije pod strogim nadzorom Gorana Kabiča, ki mi pripravi podroben program, katerega izvajam tudi v domačem fitnesu dvakrat dnevno. Ko se začno treningi na stadionu ŽAK v Ljubljani, sta moč in gibljivost že toliko pripravljeni, da odslej posvečam več pozornosti tehniki in posameznih metalnih disciplinah. Na stadionu treniram trikrat tedensko od 2 do 4 ure. Na enem treningu vržem kopje od 60 do 80 krat in disk 50 do 60 krat. Moja disciplina pa je tudi suvanje krogle, a jo v zadnjem času treniram nekoliko manj.

Trener je ves čas z menoj in me vse skozi opozarja ali pohvali. Ker je bil tudi sam športnik, mi tudi pokaže, kakšna mora biti pravilna tehnika metanja.

Na treninge se vozim s svojim avtomobilom in za to ne prejemam nobe-

nih potnih stroškov.

Za prehrano skrbi žena Vesna, ki je odlična kuharica in velikokrat pokliče trenerja, da mi skupaj pred težavnejšimi nastopi poskrbita še izdatnejšo prehrano.

V svojem podjetju nudim upravljanje z objekti in finančno svetovanje.

Za vse to je treba kar precej časa, usklajevanje in veliko dela tudi preko vikenda, da lahko v delovnih dnevih celovito opravim treninge. Pri tem mi močno pomaga družina. Delovni čas začnem ob 4h in se velikokrat konča ob 24h. Pač, tak ritem mi je prišel v navado.

Omenili ste Hrovatinov memorial?

Hrovatinov memorial je vsakoletno srečanje atletov invalidov, ki se ga vsi invalidi paraplegiki udeležimo v največjem številu v spomin na prof. dr. Bojana Hrovatina, ki je bil utemeljitelj invalidnega športa. Že pred več desetletji je vztrajal, da se mora šport vključiti v rehabilitacijo invalidov. Zagotavljal je, da bodo vsi invalidi, ki se bodo ukvarjali s športom, bolj sprejemljivi za družbo, ker bodo svoje preostale psihofizične sposobnosti razvili do prave mere samozvesti.

Poleg olimpijskih iger ste potovali tudi na več drugih tekmovanj v tujini. Verjetno med tekmovanji nimate preveč časa, da bi si ogledali kraje. Pa vendar! Kaj se vam je pri posameznih krajih najbolj vtisnilo v spomin?

Od začetka svojega športnega delovanja sem poleg udeležbe na olimpijskih igrah v Barceloni, Atlanti, in Sydneyju sodeloval tudi na svetovnih prvenstvih na Nizozemskem, Angliji, Nemčiji, na svetovnih igrah v Angliji in trikrat tudi na športnem festivalu v Nemčiji. Poleg tega pa sem se odzval na povabila k sodelovanju na državnih prvenstvih Nemčije, Švice, Avstrije in Hrvaške. Najbolj mi je ostalo v spominu, kako posamezne države pripravijo takšna tekmovanja in koliko skrbi posvetijo odstranjevanju arhitektonskih ovir, tako pri nastanitvi športnikov kot tudi na samih tekmovališčih. Pri tem prednjačijo Španci, Avstralci, Švicarji, Nemci, začuda pa tudi Američani.

Imate morda tudi priložnosti za srečanja s športniki iz drugih reprezentanc?

Na vseh večjih tekmovanjih se srečujem s športniki ostalega sveta, s katerimi se spoprijateljimo in si velikokrat izmenjamo izkušnje pri športnem delu. Na tak način postajamo vedno večji prijatelji, ne oziraje se na željo po športni zmagi. Moji veliki športni prijatelji so Kanadčan Jack Martin, Finec Miki Saleva, Danec Tomas Bradl, Čeh Martin Nemec, Italijan Renato Mistreriani in še več drugih.

V štiridesetletni zgodovini paraolimpijskih iger, ki se jih je na začetku udeležilo le 23 držav, so se nato zelo hitro izboljševali tudi športni dosežki. Slovenski športniki invalidi so prvič nastopili na igrah v Haidelbergu leta 1972, ko se je iger udeležilo že 44 držav. Nato se vse do leta 1988 ni bistveno spremenilo število udeležencev. Že na igrah v Barceloni pa se je precej dvignilo število držav udeleženk. Letos je sodelovalo že 128 držav, kar pomeni, da je tudi precej močna konkurenca. So rezultati v sorazmernem ali v pospešenem porastu glede na število udeležencev?

S športom sem se začel aktivno ukvarjati leta 1886. Leta 1988 sem postal rekorder v suvanju krogle v nekdanji državi Jugoslaviji in se nato leta 1990 udeležil svetovnega prvenstva na Nizozemskem, kjer sem v suvanju krogle dosegel 4. mesto, v metu diska sem bil 5., v metu kopja pa 2. Že takrat sem ugotovil, da imam najraje metanje kopja, zato sva s takratnim našim najboljšim metalcem kopja Marjanom Petermelom trenirala skupaj.

Dokaj hitro sem spoznal: Če želim priti v svetovni vrh, moram spremeniti miselnost in prilagoditi način treninga

vrhunskemu športniku. Danes sem nad takratno odločitvijo zelo zadovoljen.

Šport invalidov se je v 18. letih zelo približal vrhunskim športnim dosežkom zdravih športnikov. Za ilustracijo naj povem, da je bilo treba za osvojitve bronaste medalje v Atlanti pred štirimi leti vreči kopje 25,86 m, v Sydneyju pa že 27,25 m. Prav tako se na vseh večjih tekmovanjih (SP, Ol) postavljajo novi svetovni rekordi.

V slovenski ekipi beležijo vrhunske rezultate tudi ženske. Med njimi vodi Draga Lapornik v atletiki in Andreja Dolinar med igralkami namiznega tenisa. Ocenjujem pa, da je med invalidi športniki letos na olimpijskih igrah sodelovalo približno 30% žensk.

Pri organizaciji priprav na letošnje igre v Sydneyju so poleg zveze sodelovale tudi razne nacionalne invalidske organizacije, Olimpijski komite Slovenije, športni klubi, zdravstvene ustanove, podjetja in drugi. Imeli ste odmevno predstavitev na Rogli pred odhodom na igre, sprejel vas je tudi predsednik države Milan Kučan. Vemo pa tudi, da ste pred leti invalidi športniki imeli kar precej težav v zvezi z organizacijo dela. Letos naj bi bilo vse skupaj bolj organizirano. Ali pa morda to zveni po načelu: Konec dober, vse dobro? Verjetno bi se kljub temu dalo še kaj izboljšati?

Tudi letos smo se srečevali s problemom izvedbe – tako priprav kot tudi same udeležbe na paraolimpijskih igrah. Vendar se je letos naša Zveza za šport invalidov Slovenije organizirala po tržnih merilih, tako da je povabila sponzorje, ki so nam zaupali, da bomo dosegli vrhunske rezultate. Upam, da se bo ta praksa nadaljevala in da bodo tudi državne institucije, ki so zadolžene za šport, prisluhnile in nam omogočile nemotene priprave ter nam naposled že dodelile status, ki je nesporno povezan z vrhunskimi rezultati.

Na internetu je bila tudi čestitka področnega ministra za šport dr. Lovra Šturma. Še posebej pa so me pritegnile besede, ki ste jih namenili sosedom in krajevni skupnosti. Od leta 1996 namreč živite na Velikem Mlačevem v novozgrajeni hiši. Kako se počutite med nami?

Z družino smo se leta 1996 preselili na Veliko Mlačevo, kjer smo bili že na samem začetku toplo sprejeti. S sosedmi smo v dobrih odnosih in si po svojih močeh pomagamo pri vsakodnevnem življenju. Ob tej priložnosti bi se tudi zahvalil KS Mlačevo za prisrčen sprejem, hkrati pa tudi občini Grosuplje.

Kako družina spremlja vaše delo in športna prizadevanja?

Z velikim razumevanjem in podporo. Oba sinova Sašo in Jani mi velikokrat pomagata pri domačem fitnesu, pa tudi na samem stadionu, ko mi prinašata metalne rekvizite in mi tako olajšata trening. Žena Vesna skrbi za prehrano in masažo tako, da sem tekoče pripravljen na dnevne napore.

Lahko poveste še nekaj o sebi – o tistem človeku, ki ni toliko poznan v javnosti?

Po naravi sem miren, strpen in optimist ter sem zelo rad v veseli družbi. Držim se načela: Drugemu ne delaj ti-stega, kar ne želiš sebi. Ljudem rad pomagam po svojih močeh, tako z dobro besedo kot z znanjem.

Bi morda bralcem Grosupeljskih odmevov želeli dati še kakšno posebno sporočilo?

Bralcem Grosupeljskih odmevov želim, da bi vsak prosti čas namenili psihofizičnim sposobnostim, ki so nujno potrebne pri vsakodnevnih izzivih in stresih. Škoda bi bilo, da ne bi поблиže spoznali naše tako lepe okolice s sprehodi v naravo in lahkim tekom. Vsem občanom in uredniškemu odboru pa tudi želim veliko zdravja, veselja in medsebojnega razumevanja v prihajajočem letu.

Jože Miklič

Povabljeni ste na praznovanje...
Nič več v zadregi, kaj podariti ob takšni ali drugačni priložnosti!

Gram cvetja in daril
Rečnik & Co.

- * rezano cvetje
- * cvetlični aranžmaji
- * poročni sophi
- * venci
- * aranžiranje
- * darila

Adamičeva 2
1290 Grosuplje
Tel.: 78-71-616,
041/691 431

Za Vas, vaše najdražje in vaše prijatelje...

Za vsako priložnost, za vsak praznik...

Za novoletni SREČNO smo vam pripravili veliko izbiro lepih novoletnih aranžmajev.

Janez Roškar v družbi z evropskim in svetovni prvakom, Dancem Tomasom Bradlom.

d.o.o.
POLICA 2b
Grosuplje

tel. 01/786-08-05
GSM 041/705-772
<http://www.sfs.si>

Če želite
imeti modne,
ročno izdelane
čevlje po meri -
me obiščite.

Popravljam tudi
vse vrste obutve
in usnjeno
galanterijo.

ČEVLJAR

HVALA ZA ZAUPANJE VSEM
MOJIM STRANKAM
IN SREČNO
V LETU
2001

Peter Skubic

ForTi

Fortuna in ostali d.n.o.

Nudimo Vam:

- Računovodske storitve in svetovanje
- Računalniško svetovanje
- Plastificiranje
- Spiralne vezave

Strokovnost, ažurnost, ugodne cene, zadovoljni poslovni partnerji

Želimo Vam vesel Božič in
srečno novo leto 2001

Naslov: ForTi Fortuna in ostali d.n.o.
Pod gozdom c. II/11, SI - 1290 Grosuplje

Tel.: (01) 786 25 03
Web: <http://www.forti.si>

Fax: (01) 786 25 03
e-mail: mail@forti.si

VELE

VELE
prijeten nakup

MLETA KAVA TABOR
100 g

89,-

PENEČE
VINO
SPUMANTE
0,75 ml

299,-

KRAŠKI PRŠUT
BK, kosi

cena za kg

3.499,-

Prodaja v vseh živilskih trgovinah družbe Vele d.d.

Cene veljajo od 14.12. do 27.12.2000 oziroma do prodaje zalog. Vse cene so v SIT z DDV.

Veseli Božič in srečno 2001

Sodelavci in vodstvo Vele d.d.

O
G
L
A
S
I

PARFUMERIJA

VAM PODARJA KUPON PRESENEČENJA!

**OB VSAKEM NAKUPU NAD 5.000 SIT,
VAM V MESECU DECEMBRU
PODARIMO KUPON V VREDNOSTI 500 SIT!**

• KUPON LAHKO
VNOVČITE OB
PONOVNEM NAKUPU
V ENI IZMED NAŠIH
POSLOVALNIC
DO 31.12.2000

• KUPON NI
ZAMENLJIV ZA
DENAR

**Trgovine za
pozorne!**

Prušnikova 79, Šentvid, tel.: 512-57-23
Slovenska 24, Mengeš, tel.: 723-84-60
Adamičeva 24 b, Grosuplje, tel.: 786-21-21

SKLAD RS ZA LJUBITELJSKE KULTURNE DEJAVNOSTI

Območna izpostava Ivančna Gorica, Cesta II. grupe odredov 17, Ivančna Gorica vas vabi v četrtek, 21. decembra 2000. ob 19. uri v avlo Osnovne šole Louis Adamič Grosuplje na celovečerni koncert APZ Tone Tomšič.

Simbolična vstopnina bo 500,00 tolarjev.

Če bi radi preživeli prazničen večer v naši družbi, nas pokličite na: 7864 - 028 in 7869-070
Še veliko veselih dni v starem letu in srečno 2001!

Gramat Gril d.o.o.

Rudnik 9, Šalka vas Kočevje
Tel.: 01/ 89-55-625

Sela pri Dolenjskih Toplicah
Tel.: 07/ 30-65-695
07/ 30-65-682

Tel.: 01/ 7863-363 Fax: 01/ 7864-464
1290 Grosuplje, Rožna dolina 9

POSEBNA NOVOLETNA PONUDBA V TRGOVINI

Kopalniški komplet DIANA in ELIOS iz uvoza (bide, školjka, umivalnik, noga za umivalnik). Pri nakupu katerega koli od teh dveh kompletov vam pipo Nettuno krom art. 075 ali 135 proizvajalca Pafoni za bide ali umivalnik podarimo. Ponudba velja do razprodaje zalog.

Nudimo vam tudi veliko izbiro talne in stenske keramike, porcelanskih grezov po izredno ugodnih cenah.

Ob slovesu iztekajočega leta želimo vsem občankam in občanom **VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE, v NOVO LETO, LETO 2001** pa stopimo po prijaznejši poti za vse nas.

Kupcem se iskreno zahvaljujemo za izkazano zaupanje in se še v naprej priporočamo.

Vimont

TRGOVINA Z GRADBENIM IN TEHNIČNIM BLAGOM d.o.o.

Gasilska c. 4, Grosuplje - tel.: 061/764-068, tel/faks: 061/764-067

FINALNA DELA V GRADBENIŠTVU

**STROPOVI-PREDELNE STENE
PO SISTEMU**

KNAUF Armstrong

VELUX
STRESNA OKNA

SREČNO IN USPEŠNO

**LESNI CENTER
HOBY
PROGRAM
d.o.o. GROSUPLJE**

Taborska 24
tel: 786-11-94
786-58-90
fax: 786-58-95
GSM 041/630-527

**PANEL PLOŠČE
MEDIAPAN
ULTRALES
IVERNE PLOŠČE
tujih in domačih proizvajalcev IVERAL
FURNIRANE IVERICE
OPAŽNE PLOŠČE
BUKOVE VEZANE PLOŠČE
plošče za ideje ULTRAPASI
KUHINJSKI PULTI
ZAKLJUČNE LETVE
STENSKÉ OBLOGE
POHIŠTVENI ROČAJI
VEZANE PLOŠČE Z NEDRSEČO POVRŠINO
Za tovarnjake in dostavna vozila**

MAX

Hranilnica

LON d.d. Kranj

LONOV ZLATI DECEMBER

PREDSTAVLJAMO ODLIČNO VARČEVALNO PONUDBO

- RENTNO VARČEVANJE ZA VARNO IN NEODVISNO PRIHODNOST
- ZLATI LON - DOLGOROČNO VARČEVANJE ZA ZLATNIK ZAUPANJA
- VARČEVANJE PLUS - VARČEVANJE ZA VAŠ IZBRAN NAMEN
- ZANIMIVO DOLGOROČNO VARČEVANJE NAD 5, Z IN 10 LET

POTROŠNIŠKI, OBRTNIŠKI IN PODJETNIŠKI KREDITI

TEKOČI RAČUNI
(plačilna kartica Eurocard Master Card, čeki, bankomati, limiti)

V HRANILNICI LAHKO PLAČATE VAŠE POLOŽNICE Z NAJMANJŠO PROVIZIJO
IN KUPUJETE TER PRODAJATE TUJO VALUTO

Želimo vesele praznike, mnogo osebnih sreč in poslovnih uspehov v letu 2001

Poslovna enota
MAGRO

Grosuplje
Kolodvorska 3
Telefon: 01/78 64 600
01/78 64 300
Faks: 06/78 61 719